

சரீகிஹர்
SARINI HAR

சரீகிஹர்

சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே - பாரதி.

அடுத்த இதழ்
ஏப்ரல் 05ல்

இதழ் 168, மார்ச் 25 - ஏப்ரல் 07, 1999 விலை ரூபா 10.00

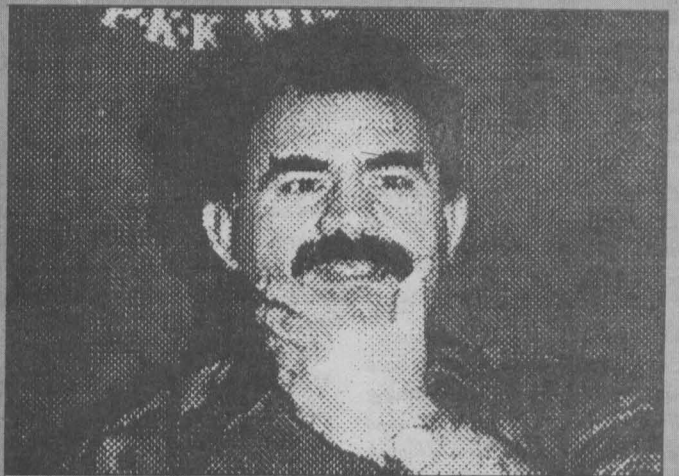
மட்டு :
கொன்றாவது கொண்டு வா
சமாதானம் !

பறிபோகிறது பலாலி!

பேய்களுக்குச் சவால்!

கைதுக்குப் பின்னால்!

“நா” மிகுந்த

ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்ற சமாதானமோ நல்லெண்ணச் செயற்பாடுகளோ நடைபெறும் என்ற எத்தகைய நம்பிக்கையையும் தராமலேயே புது வருடங்கள் ஒவ்வொன்றாக வந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. சமாதானம் வந்தால் தாம் எதிர்போக்கும் துன்பதுயரங்கள் எல்லாம் மறைந்து விடும் என்ற மக்களின் எதிர்பார்ப்புகள் எந்தப் பயனுமற்று வெறும் எதிர்பார்ப்புகளாகவே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. 1995 இடப் பெயர்வுக்குப் பின், அரசாங்கம் மீளவரும்படி கோரிய போது பெரும் நம்பிக்கைகளுடன் மக்கள் வந்தார்க்களாயினும் இன்னும் அவர்கள் பிரச்சினைகளை அதே நிலையிலேயே இருக்கின்றன. சில வேளைகளில் அவை அதைவிட அதிகமாகவும் இருக்கின்றன.

இவ்வாறு மனிதாபிமான முகவர் ஸ்தாபனங்களின் கூட்டமைப்பின் (Consortium of Human Agencies) நிறைவேற்றுச் செயலான ரூக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் யாழ் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் ஒன்றியம் தெரிவித்துள்ளது. அக்கடிதத்தில் அது மேலும் தெரிவித்துள்ள தாவது,

“பயங்கரவாதிகளை கைது செய்வது என்ற போர்வையில் பெருமளவான இளைஞர்களும் மற்றையோரும், வெறும் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டு, தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்லாமல், தடுப்புக் காவலில் அவர்கள் மிக மோசமாக நடத்தப்பட்டும் வருகிறார்கள். பல்வேறு தடுப்பு நிலையங்களில் சோதிக்கப்படுவதும், அடிக்கடி சுற்றி வளைப்பு நடாத்தப்படுவதும், அதன்போது வாரி அள்ளிச் செல்லும் நடவடிக்கைகளும் நியாயமற்ற கைதுகளும் சகிக்க முடியாத கேள்வி விசாரணைகளும் அங்குள்ள மக்களுக்கு அவர்கள் இன்னமும் 1996இன் இறுதிக் கட்டத்திலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதான எண்ணத்தையே ஏற்படுத்தியுள்ளன.

இந்தச் செயற்பாடுகள் அனைத்தினதும் போக்கானது முழுமையான மனித உரிமை மீறலையும், ஜனநாயக மறுப்பையுமே காட்டுகிறது. பேச்சுச் சுதந்திரத்திற்குக் கட்டுப்பாடு, அத்தியாவசிய வழங்கல்களுக்கு மட்டுப்படுத்தல், வருமான முயற்சிகளுக்கும், மீள்கூடியேற்றத்திற்கும், புனருத்தாரண நடவடிக்கைகட்கும் கட்டுப்பாடுகள் என்பன நிலவும் ஒரு சூழ்நிலையில் ஜனநாயகம் என்பது எந்த அர்த்தமும் அற்றதாகிறது. மக்கள் முற்றுமுழுதாக அயர்ச்சியும், விரக்தியும், ஏமாற்றமும் அடைந்துள்ளதுடன் உண்மையான ஜனநாயகக் காற்று எப்போது வரும், தாம் மூச்சு விட என்று ஏங்குகிறார்கள். “கைது செய்யப்படும் இளைஞர்கள் விசாரணையின்பின் அனுராத

யாழ்ப்பாணம்:

'விடுவிக்கப்பட்ட' பிரதேசத்தில் விடுவிக்கப்படாத தொல்லைகள்

றுக்கு வருமாறு கட்டளையிடப்படுகின்றனர். இவ்வாறு வருபவர்கள் மீண்டும் நீதிமன்றம் போவதற்கான போக்குவரத்து மற்றும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை எதிர்போக்குகிறார்கள். கைது செய்யப்படுபவர்களில் பெரும்பாலானோர் வேலையற்றவர்கள். அவர்களுக்கு விமானத்திலோ, கப்பலிலோ பயணம் செய்யும் செலவைத் தாங்குவது கஷ்டம். தவிரவும் அங்கு ஒழுங்கான போக்குவரத்து சேவையும் இருப்பதில்லை. இதனால் நீதிமன்ற அழைப்புத்

தேதிக்கு போவது அவர்களுக்கு கடினமானதாக உள்ளது. இது அவர்களைப் பிடி யானை நிலைக்கு உள்ளாக்குகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் நீதிமன்றங்கள் இயங்குகின்றன. எனவே சந்தேக நபர்கள் அங்கு விசாரிக்கப்படுவதும் அனுராதபுரத்திலுள்ள வழக்குகளை அங்கு மாற்றுவதும் சாத்தியமே. இந்த நிலைமை பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அத்துடன் அவர்கள் பொருளாதார நெருக்கடிகளை எதிர் கொள்ளாமலும், மனோரீதியான நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகாமலும் இருக்கவும் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

“கண்ணி வெடிகளை அகற்றும் பணிகள் தொடங்கப்படுவதற்கான அறிவுரைகள் எதையும் காண முடியவில்லை. ஐ.நா அபிவிருத்தித் திட்டத்தைச் சேர்ந்த கண்ணிவெடி அகற்றும் நிபுணர் டேவிட் டெயிலர் ஆறுமாதங்களுக்கு முன்பு இங்கு வந்த போது அவரது

செய்ய வேண்டும். ஆனால் அரசு அதிகாரிகள் தமது அக் கடமையிலிருந்து தவறியுள்ளனர். இதனால் பல பொது மக்களும் கால் நடைகளும் கண்ணி வெடிக்கு இலக்காகியுள்ளனர். இந்த நிலை இன்னமும் தொடர்கிறது.

“சுகாதாரத்தைப் பொறுத்தவரையாழ் மாவட்டத்தில் புற்று நோயாளிகளின் தொகை அதிகரித்து வருகிறது. இலங்கையின் பிற

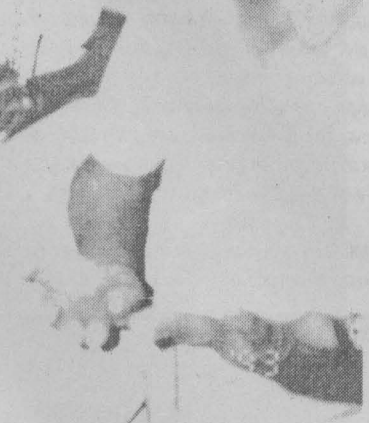

பகுதிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் யாழ் மாவட்டத்திலேயே அதிகளவு புற்று நோயாளிகள் உருவாகின்றனர். இங்கு புற்று நோயாளிகளுக்கு வைத்தியம் செய்து பராமரிக்க எந்த வசதியும் இல்லை. தெல்லிப்பழையில் இயங்கிய புற்று நோய்ப்பிரிவு மீள இயங்க வைக்கப்படல் வேண்டும். இவ்வாறே மனநோயாளிகளின் தொகையும் இங்கு அதிகரித்து வருகிறது. மனநோயாளிகள் சுதந்திரமாக உலவுவதும், அவர்களால் சாதாரண மக்கள் தாக்கப்படுவதும் கூட நடந்துள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது.

இவ்வாறு அக்கடிதத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கொழும்பிலிருந்து உணவுப் பொருட்கள் வருவதில் எந்த ஒழுங்குகளும் கிடையாது. தவிரவும் பொருட்களை வாங்குவதற்கும் கொண்டு வருவதற்குமான பாதுகாப்பு அமைச்சின் அனுமதியைப் பெறுவதில் கூட்டுறவு அமைப்புக்கு அடுத்ததாக

விற்கப்படுகிறது என்றும் இக்கடிதத்தில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

“யாழ் குடாநாட்டின் சமூக பொருளாதார சிதைவுகள்” என்ற தலைப்பிலான பிரசுரம் ஒன்றையும் இந்த அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் யாழ் மாவட்ட ஒன்றியம் வெளியிட்டிருக்கிறது. யாழ். குடாநாட்டில் இன்று நடந்து கொண்டிருப்பது உண்மையில் அபிவிருத்தி வேலைகளா அல்லது

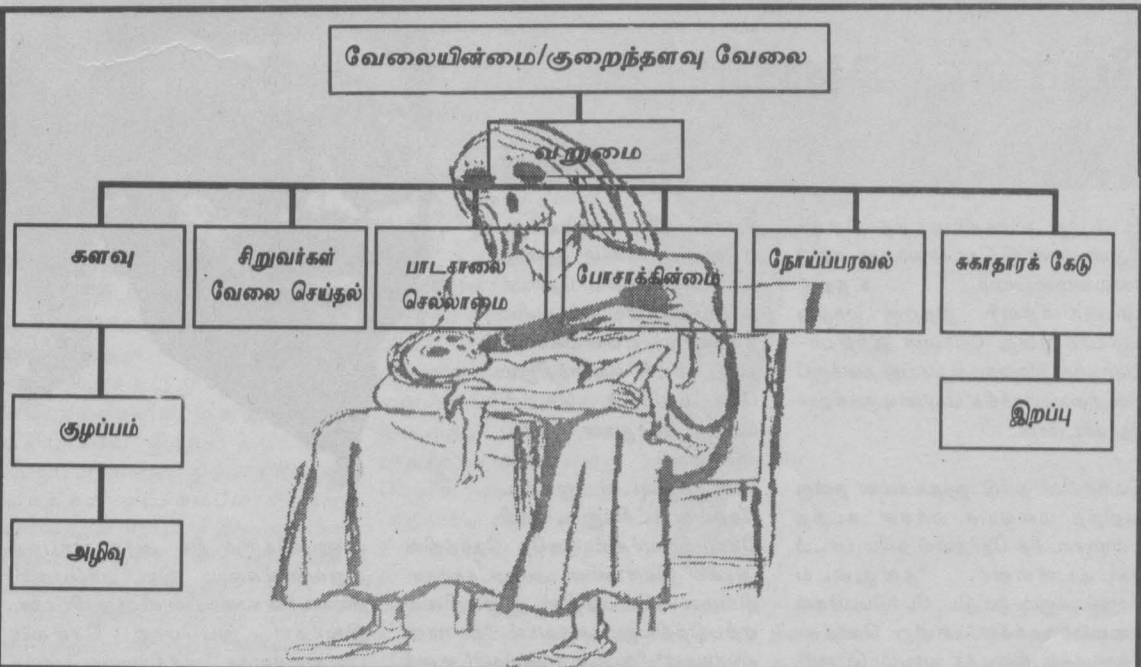
சிதைவுறாதலா என்று கேள்வியெழுப்ப-

பாதுகாப்பு வலயம்', 'கட்டுப்பாட்டு வலயம்' என்று இரு பிரிவுகள் உள்ளன. பாதுகாப்பு என்ற போர்வையின் கீழ் மக்களின் நடமாட்டங்களை நியாயப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் அங்கு நடந்து வருகின்றன. பொருட்களை எடுத்துச் செல்வது, கொழும்பிலிருந்து உணவுப் பொருட்களைத் தருவிப்பது, வருவாய் தரும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவது, சமூக மற்றும் கல்விச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவது எல்லாம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்கின்ற 1,47,000 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 4,93,000 பேரில், 5600 பேரின் வீடுகள் முற்றாக சேதமுற்றதன் காரணமாக அல்லது அவர்களது வீடுகள் பாதுகாப்பு வலயங்களுக்குள் இருப்பதால் நவம்புரி நிலையங்களில் வாழ்கிறார்கள். 64,000 மக்கள் இதே காரணத்திற்காக தமது நண்பர்கள், உறவினர்களது வீடுகளில் வசிக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 91,000 வீடுகள் இந்த யுத்தத்தினால் சேதமுற்றவிட்டன. இது கிட்டத்தட்ட குடாநாட்டின் 50 வீதமான வீடுகளின் தொகையாகும். கடந்த 10 ஆண்டு காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 1,50,000 பனை மரங்களும் மொத்த தென்னைகளில் 25 வீதமும் யுத்தத்தால் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு வயது முதல் 5 வயது வரையான குழந்தைகளின் 67.5 வீதமான குழந்தைகள் (23,000 குழந்தைகள்) போசாக்கின்மையால் வாடுகின்றனர். 70வீதமான ஆரம்பப் பாடசாலை மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு ஒழுங்காகப் போவதில்லை. 20 வீதமான பாடசாலை மாணவர்கள் பாடசாலைக்கே போவதில்லை.

- மீளக்குடியமர்வு இல்லை!
- அகதி முகாம் வாழ்க்கை!
- சுற்றி வளைப்பும் கைதும் அதிகரிப்பு!
- கண்ணி வெடி அகற்ற பஸ்ட தடை!
- புற்று நோயாளர் அதிகரிப்பு
- ஆனால் ஆஸ்பத்திரி இயங்க அனுமதியில்லை!
- மனநோயாளர் தொகை அதிகரிப்பு!
- அத்தியாவசியப்பொருட்கள் விலையுயர்வு!
- 50 வீதமான வீடுகள்சேதம்!
- ஒன்றரை லட்சம்பனைகளும் 25 வீத தென்னைகளும் அழிக்கப்பட்டுள்ளன!
- 23000 ஆயிரம் குழந்தைகள் போசாக்கின்மையால் வாடுகின்றன!
- 70 வீதமான மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு ஒழுங்காகப்போவதில்லை!
- 20 வீதமானவர்கள் பாடசாலைக்கே போவதில்லை!
- பாலூட்டும், கர்ப்பிணித்தாய்மாரில் 70 வீதமானோர் ஆரோக்கியம்குன்றியவர்களாகவுள்ளனர்!
- 70 ஆயிரம்இளைஞர்கள்வேலையற்று இருக்கிறார்கள்!
- வடக்குக்கிழக்கில்சமுர்த்தித்திட்டம் இல்லை!
- மீன்பிடிக்கத் தடை!

!!! யாழ்ப்பாணம் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? !!!

புரம் மேல்நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அதன்பின் கருத்துரை சிறைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மீண்டும் அனுராதபுர நீதிமன்றக்கு விசாரணைக்காக அழைத்து வரப்படுகிறார்கள். இளைஞர்களின் சிலர் பிணையில் விடப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மீண்டும் அழைக்கப்படும் போது அனுராதபுர நீதிமன்ற

வேலைத் திட்டங்களை தடங்கல் செய்யும் விதத்திலான தடைகளை எதிர்போக்கினார். இந்தத் தடங்கல்களில் இறுதியான ஒன்று தான் அவரது குழுவிடமிருந்து கண்ணிவெடி வரைபடங்களை படையினர் மீள்பெற்றுக் கொண்ட தாகும். கண்ணி வெடிகளை அகற்றும் குழுவின் பணிக்கு உதவும் விதத்தில் அரசாங்கம் உதவி

ஒரு சில தனிப்பட்ட செல்வாக்குள்ள நபர்களுக்கே வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. இதனால் இவர்களால் செயற்கையான விலையேற்றத்தையும் ஏற்படுத்த முடிகிறது. ஒரு கிவோ செத்தல் மினகாய் 400 ரூபாவாகவும், ஒரு பைக்கட், சிமெந்து 550 ரூபாவாகவும் ஒரு லிட்டர் பெற்றோல் 77 ரூபாவாகவும் அங்கு

பியுள்ள இப்பிரசுரம் தருகின்ற தகவல்கள் முக்கியமானவை. யாழ். குடாநாட்டில் போதியளவு உணவு கையிருப்பில் இருக்கிறது. அங்கு மக்கள் சமூகமாக வாழ்கிறார்கள் என்றெல்லாம் அரசு தரப்பு அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால், உண்மை நிலையோ இதற்கு நேரெதிரானதாக இருக்கிறது என்பதைப் புள்ளி விபரங்களின் இப்பிரசுரம் தெரிவிக்கிறது. 35சதவீதமான இன்றைய குடாநாட்டு மக்கள் ஒரு வேளை உணவு மட்டுமே உண்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துள்ள இவ் அறிக்கை இதற்கு காரணம் அவர்களது கொள்வனவு சக்தி வெருவாகக் குறைந்துள்ளதே என்று குறிப்பிடுகிறது.

குடாநாட்டிலுள்ள 10 வீதமான மக்களுக்கே பாதுகாப்பான குடிநீரைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வசதிகள் இருக்கின்றன. பாலூட்டும் தாய்மார் மற்றும் கர்ப்பிணித் தாய்மார் களில் 70வீதமானோர் ஆரோக்கியம் குன்றியவர்களாக உள்ளனர். வேலையின்மை, குறைந்தளவு வேலைகளில் வேலையற்றவர்களின் நிலைமை என்பன காரணமாக அங்கு பெரிதாக வளர்ந்துள்ள வறுமையானது இத்தகைய எல்லாவிதமான நிலைமைகளையும் உருவாக்கியுள்ளது. (கீழ்க்கண்ட வரைபடம் அங்குள்ள நிலைமையைத் தெளிவாக விளக்குகிறது.) 1996க்கு முன்பிருந்த பெருமளவு தொழில் வாய்ப்புக்கள் இப்போது விதிக்கப்பட்டுள்ள தேவையற்ற கட்டுப்பாடுகளால் தடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் மக்கள் தமது

"எங்கள் மக்கள் அகதி முகாம் வாழ்க்கைக்குத் தங்களை இசைவு படுத்தும் பண்பைக் கைவிட்டு கூடியவரையில் முடிந்தவர்கள் தங்கள் சொந்த இடங்களில் மீளக் குடியமர வேண்டும். அதிகாரி என்ற வகையில் தமது தமழர் என்ற வகையில் இதுவே எனது விருப்பம் என்கிறார் அவல் தோட்டம் அகதிமுகாம் பொறுப்பதிகாரி மு.கந்தசாமி.

திருகோணமலையிலிருந்து நிலாவெளி செல்லும் பாதையில் மூன்றரை மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ள அவல் தோட்ட அகதி முகாம் திருகோணமலையிலேயே பாரிய அகதிமுகாம் மட்டும்ல நேர்த்தியான அகதிமுகாம் என்பதும் உள்ளே சென்று பார்ப்பவர்களுக்குப் புரியும்.

479 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 1795 பேர் இந்த முகாமில் இருக்கிறார்கள். கடற்கரையிலமைந்த இயற்கைச் சூழல் இந்த முகாமின் சுகாதார நலனுக்கு மேலும் வசதியாக இருக்கிறது. நல்ல காற்றோட்டம், நீர்வசதி, 76 பெரிய தகரக் கொட்டகைகளுக்குள் பாகம் பண்ணப்பட்ட குடியிருப்பு வசதிகள் என்பன சிறப்பாக இருக்கிறது.

தாய்மார்களுக்கான கிளினிக் வசதி,

மலையக மக்களின் குறைபாடுகளைத் தீர்க்கவும், அவர்களுக்கு ஓர் சிறந்த தலைமையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கூக்குரலோடு தான் இந்திய வம்சாவழி மக்கள் பேர(ன்-அ)ணி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த அணியில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் முக்கிய பாத்திரம் வகிப்பதோடு, இலங்கை தொ.காவையும் அதன் தலைவர் தொண்ட-மாளையும் நீண்ட காலமாக வசை-பாடிய சில தொழிற்சங்கங்களும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் சேர்ந்துள்ளன. இதன் முக்கிய நோக்கம் எதிர்வரும் மாகாண சபைத் தேர்தலில் இ.தொ.கா. முக்கியஸ்தர்களை எப்படியாவது வெற்றி பெற வைக்க வேண்டும் என்பது தான். கொள்கைகள் அல்லது வேலைத்திட்டங்கள் என்பன அறவே இந்த அணியில் இல்லை.

இந்த அணிக்கு பொதுசன ஐக்கிய முன்னணியின் பூரண ஆதரவு சகல மட்டங்களிலும் கிடைக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் மலையகத் தமழிழர்களில் அதிகமானவர்கள் ஐ.தே.கட்சிக்கே வாக்களித்து பழக்கப்பட்டவர்கள். இதனால் ஐ.தே.கட்சிக்கு வாக்குகள் செல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்காகவே அரசு இந்த நாடகத்தை திரைமறைவிலிருந்து நடத்துகின்றது. அரசின் சகல உதவிகளையும் இந்த அணியினர் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பது சகலரும் அறிந்த உண்மை.

குழந்தைகள் சிறுவருக்கான வைத்தியத் தேவைகள், தடுப்பூசிபோடுதல் என்பவை சுகாதாரப் பகுதியாரால் ஒழுங்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. முகாம் வாசலில் பஸ்தரிப்பிடம் அமைந்துள்ளதால் போக்குவரத்துப் பிரச்சினையும் சீராகவே இருக்கிறது.

இங்கே ஒன்பதாம் ஆண்டு வரையிலான ஆரம்பப் பாடசாலை

கிறார். 230 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். 12 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். கடந்த ஆண்டு வரை க.பொ.த சாதாரண தரமும் இப்பாடசாலையில் இருந்த போதிலும் புதிய கல்வித்திட்டத்தின் பயனாக ஒன்பதாம் ஆண்டு வரை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைப்பின் பயனாக வெளியேற வேண்டிய நிலைக்கு ஆளான மாணவர்களை அதிபரே அண்மை

அமைப்பே பிரதான காரணம். எனக் கூறுகிறது. பெற்றோர்களின் வசதியின்மை பாடசாலையிலும் எதிரொலிக்கின்றது. வசதிக்கட்டணம் கட்டுவதற்குக் கூடச் சிரமப்படும் பெற்றோர்கள் அதிகமிருப்பதால் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் ஏழையாகவே இருக்கிறது.

இப்போதுள்ள அளவிலாவது பாடசாலைக் கட்டிடம் அமையக் காரணமாயிருந்தவர்கள் திட்ட உத்தியோகத்தர் சபாவிங்களும், வடக்கு கிழக்கு மாகாண புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு சமூக நலன் சார்ந்த அமைச்சின் செயலாளர் எஸ்.விநாயக விங்கமும் என்பதை அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. பலரிடத்துப் பல தடவைகள் கையேந்தியும் கைகூடாத ஒரு காரியத்தை ஒரு பெரியாரின் ஆலோசனையின் பேரில் இந்த அதிகாரிகளைப் போய்ச் சந்தித்த முதற் சந்திப்பிலேயே சாதித்துக் கொண்டதையும் இந்த அதிகாரிகள் இவ்விடயத்திற்காட்டிய ஊக்கத்தையும் அதிபர் கோணமலை மனம் திறந்து பாராட்டுகிறார்.

பாடசாலையில் குறைகள் இல்லாமல் இல்லை. ஆசிரியர்களுக்கோ மாணவ மாணவிகளுக்கோ மலசலகூட வசதி கிடையவே கிடையாது. கஷ்டமான இந்தக் குறை உடனடித் தீர்வுக்குரியது. பாடசாலைக்கு வசதிகளுடன் கூடிய நிர்ந்தரக் கட்டிடம் இல்லாமையும் ஒரு பிரச்சினை தான். அதேவேளை பெற்றோரின் வசதியின்மை காரணமாக தளபாட, நிதிப் பிரச்சினைகளும் தாராளமாகவே உண்டு. அதிபர்

தயவுடன் தான் வெளியாட்கள் தள பாடங்களைத் திருடக்கூடும் என்ற கருத்து தாராளமாகவே இருக்கின்றது.

பாடசாலைக் கட்டிடத்துக்குச் சற்றுத் தள்ளிப் பாலர் பாடசாலையொன்று இயங்குகின்றது. மெதடிஸ்த மிஷனரி யினாரால் இது நடத்தப் படுகின்றது. ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக நடைபெறும் இப்பாடசாலையில் தற்போது 87 குழந்தைகள் படிக்கிறார்கள். திருமதி.கமலரஞ்சனின் மேற்பார்வையில் திருமதி.நடராசா ஜானகி, செல்வி.ரவிச்சந்திரன் கோகிலா, செல்வி.சந்திரன் பவானி ஆகிய மூன்று ஆசிரியைகள் பணியாற்றுகிறார்கள். குழந்தைகளுக்குத் தரமான இலவச மதிய உணவு வழங்கப்படுகின்றது.

சுகாதாரமான வகையில் சமையலறையில் திருமதி.சசீலாவும் வளர்மதியும் சமையலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நெத்தலிக்கருவாடு துப்புரவாகக் கழுவப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பிள்ளையொன்றுக்கு 50 ரூபாய் அறவிடும் வழக்கத்தை அண்மையில் பாலர் பாடசாலை நிர்வாகம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. "ஒருசிலர் தருவதுண்டு. பலர் தருவதில்லை. வேறு சிலரோ குறைந்த தொகையைத் தருவதுண்டு. நாங்கள் வறறுத்துவதில்லை என்கிறார்கள் ஆசிரியைகள். பிள்ளைகள் சீருடையுடன் அழகாகவும் ஆனந்தமாகவும் காணப்படுகிறார்கள்.

இந்த முகாமில் பெரியதான ஒழுக்கக் கேடுகள் இல்லையாயினும் சிறுவர் திருமணங்கள் அதிகரித்துள்ளன. கடந்த ஆண்டில் ஜூலை தொடக்கம் டிசம்பர் வரையிலான காலப்பகுதிக்குள் பதினொரு திருமணங்கள். இடம் பெற்றிருப்பதாகக் கூறும் கிராம அதிகாரி ஆ.ம.கே.எஸ்.வரன் அத்தனையும் சிறுவர் திருமணங்களாக இருந்தன என்று கவலை கொள்கிறார். படிக்க வேண்டிய பருவத்தில் இல்லறச் சமையலை ஏற்பு முகாம் கலாசாரத் தின் பாதிப்பே என்கிறார் இவர்.

ஆரம்பத்தில் யு.என்.சி.ஆர் நிறுவனத் தால் அமைக்கப்பட்ட போதும் இந்த முகாம் இப்போது பிரதேசச் செயலரின் பொறுப்பில் இயங்குகின்றது. உலர் உணவு நிவாரணங்கள் வழங்கப் படுகின்றன.

முகாமுக்கு எதிரே கசிப்பு குடிசை, கைத்தொழிலாக வெளியாரால்

-19

திருமலை:

சீரழிவுக் கலாசாரத்தை உருவாக்கும் அகதி முகாம் வாழ்க்கை !

யொன்றும், பாலர் பாடசாலை யொன்றும் இயங்கி வருகின்றது. பாடசாலை அகதிப் பாடசாலை தான். கன்னியா அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையான இது கன்னியா மக்களுடன் இடம்பெயர்ந்து முகாமில் தற்காலிக தகரக் கொட்டகைக்குள் இயங்குகின்றது. இதன் தற்போதைய அதிபராக இராஜப்பிள்ளை கோணமலை அவர்கள் பணியாற்ற

யிலுள்ள செல்வநாயகபுரம் பாடசாலையில் இடம் கேட்டுச் சேர்ப்பித்திருக்கிறார்.

இப்பாடசாலையில் முதலாம் ஆண்டுக் கான செய்முறைப் பயிற்சிகள் போதுமானதாக இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும்பாடசாலை நிர்வாகம் பொருட்களைப் பத்திரப்படுத்தி வைக்கும் வசதியற்ற வகுப்பறை

நன்றாக இருந்தால் பாடசாலை நன்றாக இருக்கும் என்ற விடயம் வறுமையிலும் செம்மையாக இப் பாடசாலையில் தெரிகிறது.

தளபாடங்கள் களவுபோவதும் உண்டு. வெளியார் வந்து எடுப்பார்கள் என்பது கஷ்டமான காரியம். அகதி மக்களிடமும் அப்பொருட்கள் காணப்படவில்லை. யாரோ உள் ஆட்கள்

இந்திய வம்சாவழி மக்கள் பேரணியல்ல அது பேரன் அணி !

— முத்தன்

ஊவா, மத்திய, சப்பிரகமுவ மாகாணங்களில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வெற்றி பெற்றால் இந்த அணியில் அவர்களோடு இணையவும் தயாராக உள்ளனர். அதற்கு இரகசிய பேச்சுக்களையும் நடாத்தியுள்ளனர்.

இ.தொ.கா. தலைவர் தொண்டமான் நீண்ட காலமாக பாராளுமன்ற அங்கத்தவராக மட்டும்ல 1977 முதல் இன்று வரை முக்கிய அமைச்சராகவும் இருக்கிறார். இதில் முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால் ஐ.தேசியக் கட்சி அரசில் ஜே.ஆர் ஜயவர்த்தனா, ஆர்.பிரேமதாசா. டி.பி. விஜேதுங்க ஜனாதிபதிகளின் ஆட்சியிலும் இருந்தவர். இன்றைய ஜனாதிபதி ஆட்சியிலும் இருக்கிறார். ஆக மொத்தம் நான்கு ஜனாதிபதிகளின் கீழ் சேவையாற்றும் அமைச்சர், 22 வருடங்களாக அமைச்சராக இருந்தும், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு இருண்டதாகவேயுள்ளது. எவ்வித பாரிய மாற்றங்களும் இவர்களின் வாழ்வில் ஏற்படவில்லை என்பது உலகறிந்த உண்மை. மலையக மக்கள்

இப்போது விரக்தியடைந்த நிலையிலுள்ளதால், இ.தொ.காவையும் அதன் தலைமையையும் உதறித் தள்ளுகின்றனர். இதற்கு மாற்று வழியாக தனது பேரணை இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்து தனக்குப் பின் தலைவராக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் தொண்டமான்.

இவர்களின் தகிடு தத்தங்களை நன்கு அறிந்த மலையக மக்கள் கடந்த உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் நல்ல பாடம் புகட்டியுள்ளனர். "தன்னுடைய செருப்புக்கும் ஒட்டுப் போடுபவர்கள் மலையக மக்கள்" என்று கொக்கரித்தவர்க்கு கிடைத்த பாடம் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கடந்த உள்ளூராட்சி தேர்தலில் இவர்கள் விழுந்த படுகுழியிலிருந்து மீண்டும் எழும்ப சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் தான் மாகாணசபைத் தேர்தலுக்கு திகதி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்த தேர்தலில் ஐ.தேசியக் கட்சியோடு இணைந்து

போட்டியிட முடியாது ஏனெனில் 1994ம் ஆண்டு தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தேசிய பட்டியலில் தலைவரும் ஏனையவர்கள் தமது கட்சி சின்னத்திலும் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி அரசு அமைத்தவுடன் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு டிமிக்கி கொடுத்தவர்கள். அதே நேரத்தில் அரசும் இவர்களின் அபேட்சகர்கள் நியமன விடயத்தில் இழுபறியை ஏற்படுத்தியது. அதனால் "காளான் சங்கங்கள்" "குட்டிச் சங்கங்கள்" எனக் கேலி பண்ணியவர்களிடம் இந்த மாபெரும் தலைவர் மண்டியிட்டார். மலையகத்தில் கொள்கை கோட்பாடுகள் இல்லாமல் காக்கி புரட்சி பேசிய சிலரும், வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக சங்கம் நடாத்துபவர்களும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையை படம் பிடித்தும் - அறிக்கைகள் மூலமும் வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பி அதன் மூலம் கிடைக்கும் பணத்தில் சுகபோகங்களை

அனுபவிக்கும் சில அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் இம் மாபெரும் தலைவரின் வலையில் வீழ்ந்து விட்டன. இவர்கள் இப்போது செல்லப் பிள்ளைகளாக மாத்திரமல்ல புகழ்பாடும் அடியார்களாகவும் உள்ளனர்.

இந்த அணியினர் பல ஆசை வார்த்தைகளை அள்ளி வீசி அபேட்சகர்களை சேர்த்து விட்டனர். ஆனால் இப்போது இ.தொ.கா முக்கியஸ்தர்களை மட்டும் வெற்றி பெற பல முயற்சிகள் இரகசியமாக

-19

பாராளுமன்றத்தில் அந்தத் திடுக்கிடும் தகவலை முதன் முதலாக அறிவித்தார் டக்ளஸ் தேவானந்தர். பலாலியைச் சூழ உள்ள 20 சதுர மைல் பரப்பளவு நிலத்தை சுவிகரிக்கும் திட்டத்துடன் 40 மில்லியன் ரூபாய் களை அரசாங்கம் ஒதுக்கியுள்ளதாக நில அளவைத் திணைக்களத்தின் யாழ்ப்பிரிவுக்கு அப்பகுதியை அளவீடு செய்யுமாறு அறிவித்தல் வழங்கப் பட்டுள்ளதாகவும் பின்னர் இந்த விடயம் செய்திகளாக வெளிவந்தது.

மறுபுறத்தில் சிங்களக் குடியேற்றம் என்கின்ற தேசபிதாவின் கோட்பாடு வெற்றிகரமாக நடைபெறவும் செய்கின்றது. திருமலையில் இவ்வாறான ஒரு குடியேற்றத்துக்காக விங்க நகரிலிருந்து தமிழ் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டது இதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். இப்போது அதே திட்டத்தைத் தான் படையினர் பலாலியிலும் அறிவித்துள்ளனர். பலாலியிலுள்ள இக்குறிப்பிட்ட பிரதேசம் ஏற்கெனவே

சேர்ந்தே சுவிகரிப்புத் திட்ட அறிவிப்பு செய்யப்படுவதற்கான அவசியத்தை அவர்களுக்கு உணர்த்தி யிருக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்களுடைய காணிகளை சுவிகரிப்பதற்கு உடனடியாக இராணுவத்தினரால் எந்தக் காரணத்தையும் கூற முடியாது. ஏனென்றால் அந்தப் பிரதேசங்களில் இப்போது யாரும் இல்லை. அத்துடன் பலாலி விமான நிலையமும் ஏற்கெனவே விஸ்தரிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாதவாறு பெரிய விமான

இப்போது இந்த நடவடிக்கையில் இறங்கியுள்ளது இராணுவம். இவ்வாறு சுவிகரிக்கப்பட்ட நிலங்கள் அரசுக்கு சொந்தமானதன் பின் அவற்றை சிங்களவர்களுக்கு மீள்பக்கிர்ந்தளிப்பது அவர்களின் அடுத்த திட்டமாகும். அரசு தரப்பில் இப்படி ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றும் அதற்கு நிதியொதுக்கப் படுவதாகக் கூறப்படுவதில் உண்மையில்லை என்றும் அறிவித்துள்ள

உண்மையில் படையதிக்காரிகளின் இந்தத் திட்டம் தவறானதல்ல. புலிகளை வெற்றி கொள்வது அவசியமானால் இது போன்ற சுவிகரிப்புகள், சிங்களக் குடியேற்றங்கள் அவசியம் என்று அவர்கள் கருதுவது சரியானதே. ஒரு அந்நிய இராணுவம் வேற்றுமொழி பேசும் இராணுவம் தாம் ஆக்கிரமித்துள்ள பிரதேசம் பாதுகாப்புடன் அதிகாரத்தை நிறுவ வேண்டுமானால், தமக்கு ஒரு மக்கள் அடிப்படையை ஏற்படுத்துவது அவசியமாகும். சிங்கள பெளத்த இராணுவம் என்ற முறையில் தன் மக்கள் அடிப்படையில் அதனால் ஒரு போதும் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலிருந்து உருவாக்கிவிட முடியாது. ஆகவே அதற்கு சிங்கள மக்களை குடியேற்றுவது அவசியம். அப்போது தான் அவர்கள் பலமுள் எவர்களாக பாதுகாப்பாக இருக்க முடியும்.

ஆனால் எப்போதும் ஒரு இராணுவம் தனக்கு வழங்கப்பட்ட நோக்கங்களைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கிறது. அதை நிறைவேற்றும் வழிகளைப் பற்றி ஆராய்கிறது. அரசாங்கத்தின் அரசியற் தன்மைக்கேற்ற விதத்தில் அதன் சிந்தனை அமைகிறது. அது ஏற்படுத்தக்கூடிய அரசியல் பின் விளைவுகள் பற்றி அது சிந்திப்பதில்லை. அப்படி சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு கடப்பாடு அதற்கு இருப்பதில்லை.

அதாவது சிங்களக் குடியேற்றம் காணிச் சுவிகரிப்பு தொடர்ச்சியான யுத்தம் மேலும் மேலும் தமிழ் மக்களிடையே வெறுப்பையும் விரக்தியையும் ஏற்படுத்தும் என்பதை அது சிந்திக்கப் போவதில்லை. அதை சிந்திக்க வேண்டியது அரசியல் தலைமை. தொடர்ச்சியான யுத்தமும் அதை நிகழ்த்த நடாத்தும் செயல்பாடுகளும் மேலும் மேலும் பிளவை அதிகரித்துச் செல்லும் என்பதை அது கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். அதுவும் நாட்டில் சமாதானமும் அமைதியும் நிலவுவதை விரும்புவதாகக் கூறும் ஒரு அரியல் தலைமைக்கு அது மிகவும் அவசியமாகும்.

ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக இங்கு அப்படியொரு தலைமை அதிகாரத்தில் இல்லை. அதிகாரத்தை பெறக்கூடிய நிலையிலுமில்லை. சிறுபான்மை இனங்களை அடக்கி இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக வைத்து தாம் ஆள வேண்டுமென்று கருதும் பேரினவாத அரசியற் தலைமைத்துவமே அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. இன்று அதற்கு தலைமை கொடுக்க தெரிவு செய்யப்பட்டவர், ஜனாதிபதி சந்திரிகா, அவை எந்த ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளைப் பற்றிப் பேசினாலும் அவரால் பேரினவாத அரசியற் தலைமைத்துவப் பாதையிலிருந்து விலகிப் போக முடிவதில்லை. அது தான் அவரது நமது நாட்டினதும் இன்றைய விதி. ஆக அரசியற் தலைமை இன்று இராணுவத்தின் கைகளில் வந்து நிற்கின்றது. அதாவது பெளத்த பேரினவாத ஆட்சிக்கு ஜனநாயக வேசங்களுடன் இராணுவத் தலைமையை இன்றைய அரசாங்கம் வழங்குகிறது. அதன் துல்லியமான வெளிப்பாடு தான் இந்த சுவிகரிப்புத் திட்ட அறிவிப்பு. இது இந்த நாடு ஒன்றல்ல இரண்டு தான் என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை தெளிவாக வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. இன்று இது தமிழ்க் கட்சிகள் கத்தலுக்கும் சும்பிடல்களுக்குமாக பின்னூக்குப் போனாலும் இன்றோ நாளையோ மீண்டும் வரத்தான் போகிறது.

பேரினவாத ஆட்சி வெறி அகலும் வரை இது தான் விதி. அதை அகற்றுவது பற்றி, அதற்கான செயற்பாடுகள் பற்றி சிந்திப்பதே இதற்குப் பதிவாக இருக்க முடியும்.

ஆனால், இத்தகைய ஒரு சிந்தனையை நாம், நீயோ நானோ பெரிது என்று சண்டை போடும் தமிழ்க்கட்சிகளிடம் எதிர்பார்க்க முடியாது என்பது இங்குள்ள சோகம்.

காங்கேசன்துறை பருத்தித்துறை வீதி தெல்லிப்பழை அச்சுவேலி வீதிக்கு இடைப்பட்ட முறையே பலாலி வசாவிலான பகுதிகளை இணைக்கின்ற பலாலி வீதியின் இரு புறமூலக மொத்தமாக 20 சதுர மைல் பரப்பளவுள்ள நிலம் -அத்தனையும் தனிப்பட்டவர்களது உறுதிக் காணிகள்- முழுவதையும் பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காக சுவிகரிக்க வேண்டுமென பாதுகாப்பு வட்டாரம் கருதுகிறது. இராணுவ முகாம் பலாலி விமான நிலையம் ஆகிய யாழ் குடா நாட்டு கேந்திரப் பகுதியை என்றென்றைக்கும் தம் வசம் வைத்திருக்க வசதியாக இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட வேண்டுமென்பது அவர்களது வாதம். இந்த நிலப்பரப்பில் சிங்கள மக்களை கொண்டு சென்று குடியேற்றுவது இக் கேந்திரப் பகுதிக்கு மேலும் பாதுகாப்பைத் தரும் என்பது அவர்களது இன்னொரு முக்கிய அபிப்பிராயமாகும்.

பொது மக்கள் யாரும் அளவிகள் குடியேறும்பிப் போய்விட்ட பிரதேசமாகவே இருக்கிறது. இந்தப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள் 1990லேயே பெருமளவுக்கு விரட்டப்பட்டு விட்டனர். மக்கள் அற்ற இப்பிரதேசம் இப்போது காடு மண்டிப் போன ஒரு பிரதேசமாக மாறி விட்டுள்ளது. பொன் விளையும் பூமியான இந்தப் பிரதேசம் குடா நாட்டு விவசாயத்தில் மிகவும் முக்கிய பங்கு வகித்த ஒரு பிரதேசமாகும். இப்பகுதிகளில் வாழ்ந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் விவசாயிகள். இவர்கள் தமது விவசாய விளை நிலங்களையும் வீடுகளையும் தமது உழைப்பையும் கைவிட்டு கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக அகதி முகாம்களிலும் வேறு இடங்களிலும் அவல வாழ்வு நடாத்தி வருகின்றனர்.

காடு மண்டிப் போய்விட்ட இப்பிரதேசம் புலிகளின் கைகளில் எறிகணைகள் கிடைத்துள்ள இன்றைய நிலையில் பாதுகாப்பானவை என்று கொள்ள முடியாது என்று பாதுகாப்பு தரப்பு கருதுகின்றது. ஒரு காலத்தில் இராணுவ முகாம்களின் பாதுகாப்பிற்கு முகாம்களைச் சுற்றி மக்கள் இல்லாத பிரதேசங்கள் தேவைப்பட்டன. புலிகளின் ஊடுருவலைத் தடுக்க இவை அவசியமாக இருந்தன. இப்போதே யுத்தம் எறிகணைகளின் யுத்தமாக மாறிவிட்டது. இந்நிலையில் இத்தகைய குளியப் பிரதேசங்கள் அவ்வளவு பயனுள்ளவை அல்ல. தவிரவும் காடு வளர்ந்துள்ள குளியப் பிரதேசங்கள் புலிகளின் ஊடுருவலுக்கு வாய்ப்பை தர வல்லன என்பதையும் படையினர் கணக்கிலெடுத்துள்ளனர். இவையெல்லாம்

போதும் நில அளவையாளர்கள் அங்குள்ள நிலங்களை அளவீடு செய்து இப்போது சாத்தியமில்லையென திணைக்களத் தலைமையகத்துக்கு அறிவித்திருக்கின்றனர் என்ற செய்தியும் வெளிவந்திருக்கின்றது.

தேச பிதா காட்டிய வழியில்...!

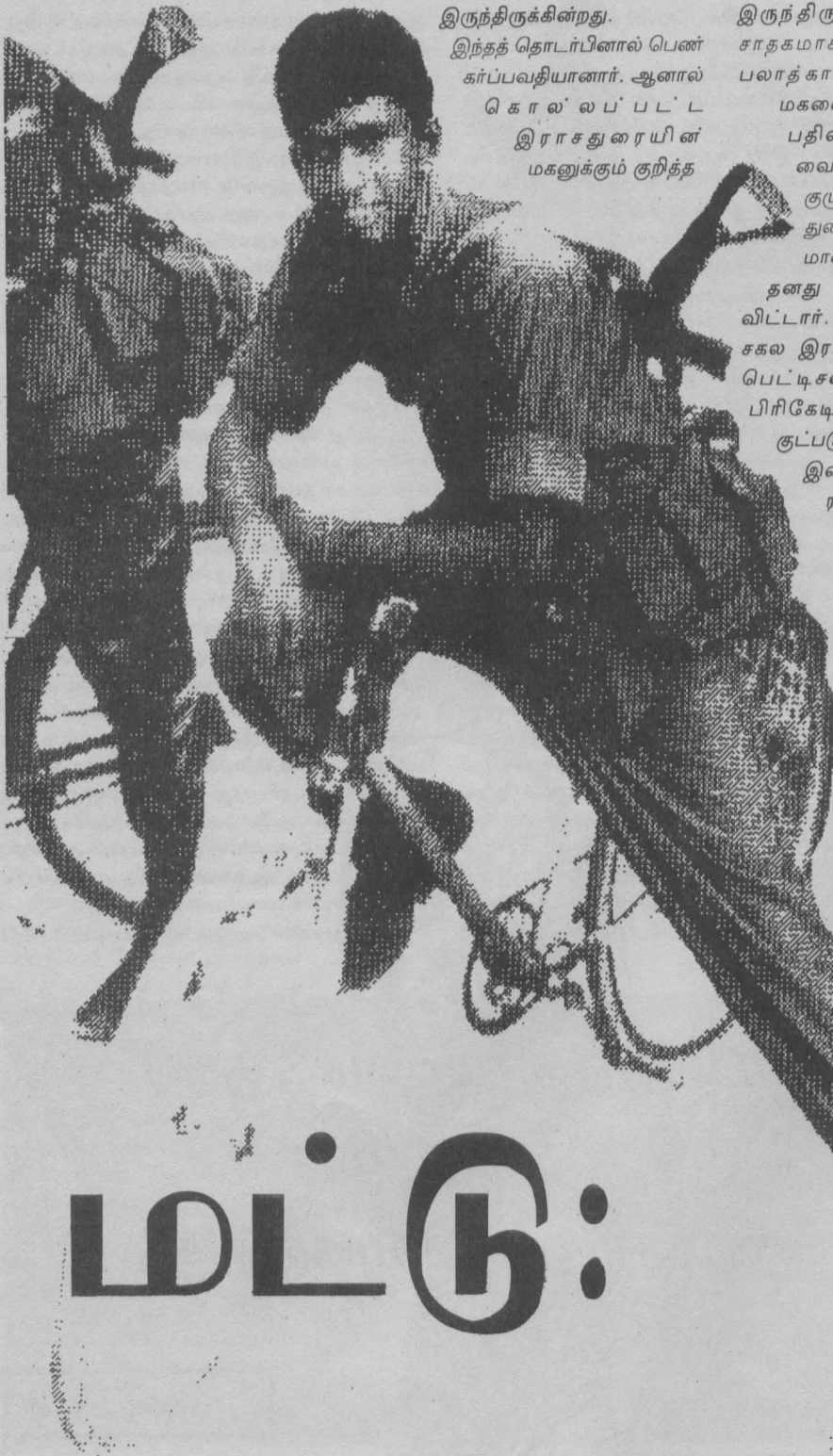

நிலையம். அப்படியிருக்க இந்நிலங்களை சுவிகரிக்க வேண்டுமென குறிப்பிட்டதற்கு உண்மையான காரணம் சிங்களக் குடியேற்றத்தைத் தவிர வேறு எதுவுமாயிருக்க முடியாது. ஆம், சிங்களக் குடியேற்றங்கள் எங்கெல்லாம் நிறுவப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் சிங்கள பெளத்த அதிகாரம் ஸ்திரப்படுத்தப்படும். அது மட்டுமல்லாமல், அவை அந்த அதிகாரத்தின் "கோட்களாகவும்" அமையும் என்பது தேசபிதாவின் தீர்க்கதரிசனம். அதை திறைவேற்ற

மகாண சபைத் தேர்தல் நேரத்தில் காணிச் சுவிகரிப்புச் சர்ச்சை எழுவதை விரும்பாத அரசு தரப்பு அதை மறுத்தாலும், அதை நடைமுறைப்படுத்த திட்டமிட்டுள்ளது உண்மையே என தமிழ்க் கட்சிகளும் அரசு வட்டாரங்களும் தரும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

நாட்டின் அரசியல் தலைமை இராணுவத்தின் கையில் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இதை வெளிப்பாடாக இதனைக் கூறலாம். இந்த யுத்தத்தை நடாத்து வதற்கான காரணம் புலிகளை ஒழிப்பதே என்று கூறுகிறது அரசாங்கம். புலிகளை ஒழிப்பதற்கான யுத்தத்தை தொழில் தேர்ச்சியுடன் சிறப்பாகச் செய்யவேண்டுமென்று திரும்பத் திரும்ப கூறி வருகிறார்கள் பாதுகாப்பு பிரதி அமைச்சர் அனுருத்த ரத்வத்தை அவர்கள். ஆக யுத்தத்தை தொழிற்தேர்ச்சியுடன் செய்ய இப்படியொரு திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள் படையதிக்காரிகள்.

இவ்வாறு பாதுகாப்பு

இருந்திருக்கின்றது. இந்தத் தொடர்பினால் பெண் கர்ப்பவதியானார். ஆனால் கொல்லப்பட்ட இராசதுரையின் மகனுக்கும் குறித்த

இருந்திருக்கின்றது. இதைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி பலாத்காரமாக இராசதுரையின் மகனை அந்தப் பெண்ணுக்கு பதிவுத் திருமணம் செய்து வைத்து விட்டார்கள் ராசிக் குழுவினர். ஆனால், இராசதுரை அந்த ஊரிலே பிரபல்யமான பெட்டிசன்காரர். அவர் தனது வேலையைத் தொடக்கி விட்டார். பிரிகேடியர் தொடக்கம் சகல இராணுவ மட்டங்களுக்கும் பெட்டிசன் பறந்தது. ராசிக் பிரிகேடியரினால் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டார்.

இதைப் பொறுக்க முடியாத ராசிக் அன்றை வைத்து இரவோடு இரவாக இராசதுரையின் வீட்டுக்குள் குண்டு வீசி கதையை முடித்து விட்டார். 16 யூலை 1998 சரிநிகரில் "யார் இந்த ராசிக்" என்ற கட்டுரையில் 'ராசிக் ஒரு பயங்கரமான கொலை வெறிபிடித்தவர், தான் நினைத்ததை அடைவதற்கு எதையும் செய்யக் கூடியவர். என்று எழுதப்பட்டிருந்த போது, 'நான் கொலை வெறி பிடித்தவனும் இல்லை. நான் எந்தப் பெண்ணையும் கடத்தவில்லை. இதை நிரூபிக்க முடியுமா என்று மறுப்பு எழுதியிருந்தார். அவரது கேள்விகளை விட்கான பதிலை 'மேற்குறித்த சம்பவத்திலும்

என்ற இடத்திலிருந்து மஞ்சளா என்ற பெண்ணைக் கடத்தி வந்து தனக்குத் தேவை என்ற கருதிய மணிவண்ணனுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார்.

இது எப்படி? இதற்குப் பிறகும் அவர் சொல்லக்கூடும் தான் செய்யவில்லை தனது சகாக்கள், தான் அவ்வாறு செய்தார்கள் என்று. ஒரு நாளும் தலையாடாமல் வால் ஆடுவதில்லை அல்லவா?

புலி பிடிக்கின்றோம் புலியை அழிக்கின்றோம் என்று தான் கூறுகின்றார்கள். ஆனால் இங்கே அவர்கள் "பெண்மான்" தான் பிடிக்கின்றார்கள்.

இன்னொரு சம்பவம்: கடந்த 06.03.99 அன்று வந்தாறுமூலையைச் சேர்ந்த எஸ். முருகமூர்த்தி (21) என்ற இளைஞன் இவர்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார். முருகமூர்த்தி ஏற்கெனவே விடுதலைப் புலிகளுடன் இயங்கி, தற்போது அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு வீட்டில் இருந்து கூலி வேலை செய்து வருபவர். சம்பவ தினத்திற்கு முதல் நாள் மாலை தளவாய் என்ற இடத்துக்கு மீன் வாங்க வந்த வேளையிலே ராசிக் குழுவினரால் கைது செய்யப்பட்டார். ஆனால், இதற்கு 8 கிலோ மீற்றர் தொலைவில் கொம்மாதுறை தீவு என்ற இடத்திலே இவர் சுடப்பட்டுக் கிடந்தார்.

மரண விசாரணையின் போது, தாங்கள் அவ்விடத்திற்குச் சென்று புலிகளை மடக்க காத்திருந்த போது தான் இவர் சுடப்பட்டார் என்று ராசிக் குழுவினர் கூறியிருக்கின்றனர். உண்மையில் இவரை இவர்கள் கைது செய்து களவன் கேணி என்ற இடத்துக்குக் கொண்டு சென்று அங்குள்ள ஒரு சில வீடுகளில் ஆயுதம் இருக்கிறதா என சோதனையிட்ட பின்பே கொம்மாதுறை தீவுக்கு கொண்டு சென்று சுட்டிருக்கிறார்கள்.

சொல்லிவிட்டனர். இதே போன்றே நீர்ப்பாசன திணைக்கள ஊழியர் ஆறுமுகம் சந்தரலிங்கம் (51) என்பவர் தனது வீட்டில் இருந்து தனது மகளின் வீட்டுக்கு மாலை நேரம் படுக்கைக்கு செல்லும் போது கொக்குவில் மயானத்தடியில் வைத்து சத்துருக் கொண்டான் இராணுவத்தினர் சுட்டுக் கொன்றனர்.

இந்த இரு கொலைகளுக்கும் பின்னால் படையினர் இருப்பது தெளிவாகத் தெரிந்தாலும் வெளியில் சொல்லப் பயப்படுகின்றனர் இந்த மக்கள்.

குறுகிய கால இடைவெளியில் இப்பகுதியில் 4 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. "இந்தப் பகுதியில் எத்தனை விதவைகள் இருக்கின்றனர்" என்பதை கிராம சேவகரிடம் கேட்கத் தேவையில்லை. இந்த இராணுவ முகாம் இராணுவத்தினரிடம் கேட்டால் சொல்வார்கள் என்று இப்பகுதிப் பெரியவர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். சென்ற ஆண்டு சத்துருக் கொண்டான் இராணுவ முகாமினரால் விதவைகளாகக் கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் கொக்குவில், சத்துருக் கொண்டான் பகுதிகளிலே குடியிருக்கின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆண்துணையின்றி இருக்கும் இப்பெண்களை மிரட்டிப் பணிய வைத்து தங்கள் பாலியல் வக்கிரங்களைக் கொட்டிக் கொள்ளும் வேலைகளுக்கு தடையாக யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களையே இந்த இராணுவத்தினர் சுட்டுத் தள்ளியிருக்கின்றனர் என்று கூறப்படுகின்றது. நடந்த சம்பவங்களில் இருந்து இது தெளிவாகின்றது.

மண்டூர் பொலிசாரினால் 14.01.99 என்று கைது செய்யப்பட்ட பூ. தியாகராசா, இ.நாராயண பிள்ளை ஆகிய இருவரும் இன்னமும் விடுதலை செய்யப்படவில்லை. ஆனால் பொலிசார் தாங்கள்

மட்டு:

"வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்: வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி" இந்த நிலை இன்று வட கிழக்கில் மாறி "வீடு தோறும் விதவைக் கோலம்: வீதி தோறும் அனாதை இல்லம்" என்ற நிலை தான் உருவாகிக் கொண்டு வருகின்றது. கடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலின் போதும் பொதுத் தேர்தலின் போதும் தேர்தல் பிரச்சாரங்களில் "நானும் உங்களைப் போல் ஒரு விதவை தான்" என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்டு வாக்குக் கேட்டிருக்கின்றார் நமது ஜனாதிபதி.

ஆனால், என்ன துயரம். அவ்வாறு வாக்குக் கேட்டு வந்த ஜனாதிபதியின் ஆட்சிக் காலத்தில் கூட விதவைகளின் துயர் தீர்க்கப்படாதது மட்டுமல்ல, அரசு பயங்கரவாதத்தாலும், அதற்கு அனுசரணையாக இயங்கும் அடிவருடிக் கூட்டங்களாலும் விதவையாக்கப்படுவோரின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதைக் கூட கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. இதற்கு உதாரணமாக ராசிக் குழுவினரின் செயற்பாட்டைக் குறிப்பிட முடியும். அண்மைக்கால சம்பவங்கள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன. 07.03.99 அன்று திமிலத்தீவைச் சேர்ந்த இராசசிங்கம் இராசதுரை (63) என்பவர் ராசிக் குழுவைச் சேர்ந்த ஜெயராசா (அன்றன்) என்பவரால் கைக்குண்டு வீசி கொலை செய்யப்பட்டிருந்தார். அன்றலுக்கும் ராசிக் கிற்கு வேண்டப்பட்ட ஒரு பெண்ணுக்கும் கள்ளத் தொடர்பு

கொன்றாவது கொண்டு வா சமாதானம்!

— சுகந்தன்

அந்தப் பெண்ணுக்கும் இடையில் கீழே வரும் சம்பவத்திலும் காணக்கி- குடும்ப உறவும் ஏற்கெனவே டைக்கிறது. கடந்த பெப்.28ம் திகதி

"முடக்குதிரைக்கு சறுக்கின சாட்டுப்" போல் தாங்கள் செய்கின்ற ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஏதோ ஒரு காரணத்தைப் பிடித்து வைத்து வருகின்றார்கள். ஏகாம்பரம் வசந்தராசா (17) என்ற மயிலம்-பாவெளியைச் சேர்ந்த இளைஞன் 17.01.99 அன்று சத்துருக்கொண்டான் இராணுவத்தினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். சம்பவதினம் 4.30 மணியளவில் மயிலம்பாவெளியில் தனது வீட்டில் இருந்து சத்துருக் கொண்டானில் உள்ள தனது விதவை சிறிய தாயின் வீட்டுக்கு இரவு படுக்கைக்கு வரும் போது சத்துருக் கொண்டான் இராணுவ முகாம் இடது பின்பக்க மூலையில் வைத்த 5.00 மணிக்குச் சுடப்பட்டார். ஆனால் இராணுவத்தினரோ தங்களுக்கு இது பற்றி எதுவும் தெரியாது என்று

விடுதலை செய்து விட்டோம் என்று கூறுகின்றனர். தோணி வலை கள்வு தொடர்பாக கைது செய்து விசாரித்த போது அடித்ததால் தியாராசா இறந்து விட்டார். நாராயணபிள்ளையை விடுதலை செய்தால் இது வெளியாகி விடும் என்பதற்காக அவரை சுட வேண்டி ஏற்பட்டது. இதை மறைக்கும் முகமாகவே இவர்களை விடுதலை செய்து விட்டோம் எனப் படையினர் கூறுகிறார்கள்.

ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கப் போனால் படையினர் தங்களின் தேவைகளுக்காக பொதுமக்களைப் பலிக்கடாவாக்குவது தான் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டு வருகின்றது.

அரசு மக்களைக் கொன்றாவது சமாதானத்தைக் கொண்டு வர படையினருக்கு உத்தரவிட்டிருக்கும் போது வேறு எது தான் நடக்கப் போகிறது?

2.1.99 இல் இருந்து இன்று வரை துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகி மரணமானவர்கள்:-

பெயர்	கூட்டுக்கு காரணகர்த்தா
1. எஸ். பத்மநாதன் (45)	எஸ்.உ.எஸ் களவாஞ்சிக்குடி
2. ந. சபாநாயகம் (48)	பொலீஸ் - ஏறாவுர்
3. பூ. தியாகராசா (47)	மணூர் பொலீஸ்
4. இ. நாராயணபிள்ளை (50)	மணூர் பொலீஸ்
5. ஏ. ஆனந்தராசா (170)	சத்துருக்கொண்டான் இராணுவம்
6. ஆ.காத்தலிங்கம் (51)	சத்துருக்கொண்டான் இராணுவம்
7. வி. சதீஸ் (4)	பேத்தானை இராணுவம்
8. க. இராசதுரை (63)	ராசிக் குழு
9. எஸ் முருகமூர்த்தி (21)	ராசிக் குழு
10. க. கோபால் (33)	திருக்கோணமடு இராணுவம்
11. அ. இராஜேந்திரன் (35)	மதுரங்கேணி இராணுவம்
12. சி. விஜயகுமார் (30)	கிரான் இராணுவம்
விபரம்	தொகை
1.1.99லிருந்து காணாமற் போனவர்கள்	07
வன்செயலில் இறந்தவர்கள்	12
இராணுவத்தால் தாக்கப்பட்டு வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்றவர்கள்	15
காயப்பட்டவர்கள் - ஊழலுற்றவர்கள்	37

ஸ்ரீலால் பிரியந்த கடந்த ஞாயிறன்று (14-3-99)

காலை கடத்தப்பட்டு, பலத்த காயங்களுடன் மீட்கப்பட்டது தெரிந்ததே. லக்ஷிம் வாராந்த பத்திரிகையைச் சேர்ந்த ஸ்ரீலால் பிரியந்த 14-03-99 அன்று லக்ஷிம் பத்திரிகையில் முதலாம் பக்கத்திலும், ஆறாம் பக்கத்திலும் எழுதிய செய்திகள் தாம் அவர் கடத்தப்பட்டு தாக்கப்பட்டதற்கு காரணமாகி எனக் கருதப்படுகின்றது.

"இராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர் மனைவியைத் தாக்கி, கணவனை கடத்திச் சென்றார்" என்ற முதல் பக்கத்தில் ஸ்ரீலால் எழுதிய செய்தியும், "நடுப்பகல் பெண்ணைத் தாக்கிய இராணுவ பிரிகேடியர் இன்னும் வெளியில்" என்ற தலைப்பிலான ஆறாம் பக்கச் செய்தியும் இராணுவத்தைச் சேர்ந்த உயரதிகாரி ஒருவர் இச்சம்பவங்களுடன் தொடர்புடையவர் எனக் குறிப்பதாக இருந்தது.

தென் மாகாணத்துக்குப் பொறுப்பான இராணுவ முகாமின் உயரதிகாரி பிரிகேடியர் பந்துல ரணசிங்கவின் தலைமையின் கீழான குண்டர்கள் படையொன்று, ஒரு தம்பதியை தனிப்பட்ட கொடுக்கல் வாங்கல் பிரச்சினை காரணமாக நடுவீதியில் வைத்துத் தாக்கி, அப்பெண்ணின் கணவனைக் கடத்திச்

கடத்தப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இதில் ஒரு கப்பல் நிறுவனத்துடன் அமைச்சர்கள் பலர் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். அதே போல் மற்றைய கப்பல் நிறுவனத் துடன் அரசாங்கத்தின் உயர் மட்ட செயலாளரும் அவரது புதல்வர்களும் தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். இந்த இரு சாரர்களில் ஒரு சாரருடன் ஸ்ரீலால் அவர்கள் தொடர்பு கொண்டிருந்தார் எனக் கருதப்படுகின்றது.

"பேய்க்குப்பயந்திருந்தால் கடலையில் வீடு கட்டியிருக்க மாட்டேன்!"

சென்றுள்ளது. இந்தச் சம்பவத்திற்கு முகம் கொடுத்தவர்கள் மல்வாணை, பியகம, இல - 454 என்ற முகவரியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீயா திசாநாயக்கவும், அவரது கணவரான கசந்த நாரங்கொடவும் ஆவர்.

மார்ச் 8ம் திகதி அன்று காலை 9.30 மணியளவில் பொரளை, குறுப்பு வீதியில் உள்ள வீடொன்றுக்கு முன் வைத்து, பிரிகேடியர் பந்துல ரணசிங்க, வெட்டினன்ட் ஆர்.எம். நிரிஎல்ல ஆகிய அதிகாரிகளின் வழிகாட்டலில் இராணுவச் சிப்பாய்களின் உதவியுடன் இந்தத் தாக்குதல் சம்பவம் இடம் பெற்றது என ஸ்ரீலால் தமது செய்திக்குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருந்தார். இராணுவத்திற்குச் சொந்தமான 57-5690 என்ற இலக்கத் தகடு வாகனத்தில் (உண்மையான இல S.L.A- 2113) சிவில் உடை தரித்து T-56 ரக துப்பாக்கிகளையும், தானியங்கி துப்பாக்கிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு பூலா முகாமிலிருந்து பொரளை நோக்கி இந்த குண்டர்கள் வாகனம் வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

பிரிகேடியர் பந்துல ரணசிங்க, பலருக்கு வட்டிக்கு பணம் கொடுத்து மேலதிக வருவாயை ஈட்டுபவர். அவர், வர்த்தக நோக்கத்திற்காக கசந்த நாரங்கொடவுக்கு ரூ. 7 லட்சம் பணத் தொகையைக் கொடுத்துள்ளார். அத்தொகைக்கு மாத வட்டி ரூ. 70,000 எனவும், இந்தக் குறிப்பிட்ட தம்பதியினர் முன்று மாதம் சரியாக வட்டிப் பணத்தைச் செலுத்திய போதும், அதற்குப் பின்னர் பணம் கொடுக்காததன் காரணமாகவே இவர்கள் நடு வீதியில் வைத்து தண்டிக்கப்பட்டதாக ஸ்ரீலாலின் செய்திக் குறிப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்தத் தாக்குதலின் காரணமாக கசந்த நாரங்கொட மோசமான காயம் களுக்குட்படுத்தப்பட்டு அவர்களுடன் பலவந்தமாக கடத்திச் செல்லப்பட்டார் எனவும், அவரது மனைவியான ஸ்ரீயா திசாநாயக்க அவரின் உடைகள் நடுவீதியில் வைத்து கிழித்து அவமானப்படுத்தப்பட்டதாகவும் தெரிய வருகின்றது.

இந்தச் செய்திக் குறிப்புகளில் இந்தச் சம்பவத்தை முடி மறைக்க பல செய்தியவாதிகளும், இராணுவ, பொலிஸ் உயரதிகாரிகளும் முயல்வதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்தது.

இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கள் தாம் ஸ்ரீலால் பிரியந்த அவர்களது கடத்தலுக்கு காரணமாகவிருக்கும் என நம்பப்பட சான்றுகள் உண்டு எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஸ்ரீலாலின் கடத்தல் சம்பவம் தொடர்புடையவர்களின் பலத்த கண்டனத்துக்குள்ளாகியதனால் இச்சம்பவம் தொடர்பான விசாரணைகளுக்கான ஆணை உயர் மட்டங்களினால் விடுக்கப்பட்டிருள்ளது.

இச்சம்பவம் தொடர்பாக சம்பந்தப்பட்ட இராணுவ அதிகாரிகள் கசந்த நாரங்கொட ஒரு குற்றவாளியெனவும், அவரது மனைவி எனக் கூறப்படும் பெண் அவருக்கு உடந்தையாக உள்ளார் எனவும், இவர்களிருவரும் பல காலமாக பல குற்றங்களைப் புரிந்து விட்டு தலைமறைவாகி இருந்ததனால் இவ்வாறான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டி ஏற்பட்டதெனவும் தினசரிப் பத்திரிகையொன்றுக்கு தெரிவித்திருந்தனர்.

இதேவேளை, ஸ்ரீலால் கடத்தப்பட்டதற்கு இன்னொரு காரணமும் கூறப்படுகிறது.

இக்கடத்தலின் பின்னணியில் வடக்கிற்கு பொருட்கள் எடுத்துச் செல்லும் இரண்டு கப்பல் நிறுவனங்கள் இருப்பதாகவும் அவர்களுக்கி கடையிலான பிரச்சினை காரணமாகவே ஸ்ரீலால்

படுகின்றது.

இதன்படி ஸ்ரீலாலினால் பத்திரிகைக்கு வழங்கப்பட்ட செய்திக் குறிப்புகள் இரண்டும் இரு சாரருக்குமே பிரச்சினையை உருவாக்கும் என்று கருதியதால் அவர்களில் எவராவது இவரைக் கடத்தித் தாக்கியிருக்கலாம் என்றும் கூறப்படுகிறது. கடத்திச் செல்ல வந்தவர்கள் தருமாறு கோரிய ஒலிப் பேழையில் இந்த ஒரு சாரரின் தகவல்கள் இருந்ததாகவும் கருதப்படுகின்றது.

எவ்வாறாயினும், இந்தச் சம்பவம் தொடர்பான விசாரணைகளில் மிரிஹானை பொலிசாரின் நடவடிக்கைகள் சந்தேகத்தை கிளப்பியுள்ளன. தனது பாதுகாப்புக் குறித்து பொலிஸார் அக்கறை காட்டவில்லை என்கிறார் ஸ்ரீலால். அத்துடன் ஸ்ரீலால் அவர்கள், தாம் எழுதிய பல செய்திகளின் பின், தமக்கு பல கொலை மிரட்டல்கள், பயமுறுத்தல்கள் விடுக்கப்பட்டதாகவும், இந்த கடத்தல், தாக்குதல் சம்பவங்களின் பின்னணியில் குறிப்பிட்ட ஆளும்கட்சி அமைச்சர் ஒருவரின் பங்கிருப்பதாகவும் சந்தேகம் தெரிவித்துள்ளார்.

தன்னைக் கடத்திச் சென்ற வாகனத்தின் இலக்கத்தை தான் தெரிவித்திருந்தும் அந்த வாகனத்துக்குச் சொந்தமானவர்களை கைது செய்து வாகனத்தை பொலிஸ் நிலையத்துக்கு எடுத்து வருவதற்குப் பதிலாக வாகனச் சொந்தக்காரரை வாகனத்துடன் பொலிஸ் நிலையத்துக்கு வருமாறு மிரிஹானை பொலிஸார் அறிவித்திருக்கின்றனர். மிரிஹானை பொலிஸார் தன்னைக் கடத்திச் சென்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு தயங்குவதை இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இதற்கு காரணம் நிச்சயமாக இச்சம்பவத்தின் பின்னணியில் யாரோ சக்தி வாய்ந்த சிலர் இருக்க வேண்டுமென்று தாம் கருதுவதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.

கடத்திச் சென்றவர்களின் வாகனத்தை தொடர்ந்து வந்த இன்னொரு வாகனம் பொலிஸ் வாகனமாக இருக்கலாமோ என்று சந்தேகித்ததன் காரணமாகவே அவர்கள் என்னை வீசி விட்டுச் சென்றார்கள். அல்லது தான் எங்காவது கொன்று வீசப்பட்டிருப்பேன் என்று தெரிவிக்கிறார் சிறிலால்.

வைத்தியசாலைப் படுக்கையிலிருந்தபடியே தொடர்பு சாதனங்களுக்கு தகவல் தெரிவித்த அவர் இராணுவ ஊழல்கள் தொடர்பாக எழுதுவதில் தனக்கு எந்தவித அச்சமும் இல்லையென்றும் இப்படியான சம்பவங்களால் தனது எழுத்தைத் தடுத்துவிட முடியாது என்றும் தெரிவித்தார். "பேய்க்குப் பயந்திருந்தால் நான் கடலையில் வீடு கட்டியிருக்க மாட்டேன்" என்று ஒரு பத்திரிகையாளராக தன் தொழிலைத் தெரிவி செய்து குறித்து பெருமையுடனும் துணிவுடனும் கூறும் சிறிலால் இப்போது குணமடைந்து வீடு திரும்பியுள்ளார்.

இதேவேளை இவருடைய கடத்தலுக்கும் பொரளைப் பகுதி தம்பதியினரைத் தாக்கிய சம்பவத்துக்கும் காரணமானவராக கருதப்பட்ட தென்பகுதி இராணுவத் தளபதி பந்துல ரணசிங்க மீதான குற்றச்சாட்டுக்களை இராணுவ நீதிமன்றம் நிராகரித்துள்ளது என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது.

'மெல்லக் கனன்றும்! மெல்லக் கனலும்'

அது எரிந்து கொண்டிருக்கிறது நிச்சயமாக அது ஒரு வெற்றித் தாளல்ல! அதில் ஏதோ இருக்க வேண்டும். தான் மெல்ல கருக்கி கொண்டிருந்தது எனக்குத் தெரியும் முடிவு சாம்பல் தான் என்றாலும் அதில் ஏதோ இருக்க வேண்டும் இல்லாவிடில் நெருப்பு வழமை போலவே எரிந்திருக்க வேண்டும். இது வழமையான நெருப்பல்ல. அது ஒரு காதல் கடிதமா! இருந்தால், நெருப்பு ஏன் தனக்கே சுடுமாறு எரிய வேண்டும். ஒரு காதலின் கணங்கள் எரிக்கப் படக் கூடியதல்லவே.. ஒரு உயில் பத்திரமாகவோ வெறும் பற்றுச் சீட்டாகவோ அது இருக்கலாம்.

ஆனால் அப்படி எனக்குத் தோன்றவில்லை பாதி கசக்கியும் கசக்காமலும் அது எறியப் பட்டிருந்த விதம் ஒரு முனையிலிருந்து மெல்ல மெல்லப் பரவி வரும் நெருப்பு.. அதன் புகை மேலெழுந்து பிரபஞ்ச வெளியுடன் கலக்கிறது. இனி ஒவ்வொருவரும் என்னென்று தெரியாமலே - அதை காற்றுடன் சுவாசிப்பீர் ஆனால், அதில் ஏதோ இருக்க வேண்டும். அது தன்னை விருப்பத்துடனே நெருப்புக்கு அர்ப்பணிப்பது போலெனக்குத் தோன்றுவதால் அனைத்து விடத் திராணியில்லை. அது எரிந்து கொண்டிருக்கிறது?

-ஷான்சஸ்

கனத்த சம்பாத்துக்கள்

முன்னிரவு சூழ்ச்சூழி... முகத்திலோர் பயப்பீதி. மனிதில் இனி என்னென்ன நிகழுமோ...! என்ற திகில். கண்ணிமைகள் மூடி... காற்றை மெதுவாகச் சுவாசித்து... உண்டசோறு செமிக்காமல் படுக்கையில் உழண்டு புரண்டு கிடக்கையில்... தெருவில் கனத்த சம்பாத்துக்களின் ஒசை மெல்ல என் காதுகளில் வந்து விழுகின்றன. இனி என்னென்ன நிகழுமோ...! என்ற.. அச்சத்துட்புடன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் என் இதயம் ஒரு கணம், வெடித்து அடங்குகின்ற வேட்டொலிகள் கேட்டு விறைத்துக் கொள்கிறது. கண்மண் தெரியாமல் செல்லும் 'குறுணிக் குண்டுகள்'

எங்கேயோ உயிர் குடித்த நிறைவில் சற்றே ஓய்ந்து, கொள்ள, ஒலிக்கின்றன அவலக் குரல்கள் அங்கிருந்து ஆவேசமாக. அச்சத்திலும்... ஆளை ஆள் தெரியாத இருளிலும்... ஊரோடு சேர்ந்து நானும் உச்ச மௌனத்தில் உறைந்திருக்க, தெருவில்- தங்கள் பாதுகாப்புக் கடமை முடிந்ததென்ற பரவசத்தில் கனத்த சம்பாத்துக்கள் மெல்ல.. மெல்ல அடியெடுத்து நகரத் தொடங்குகின்றன.

-அலிலக்ஸ் பார்த்தாமன்

பூச்சு

சிதைந்த சிகப்புப் பூச்சு அந்த பேனாவிலிருந்து பொங்கி எழுந்த சிகப்புப் பூச்சு என்னுள் புதைந்துபோன எண்ணங்களை என் மன இடைவெளியில் வடிந்தோடிய சிகப்புப் பூச்சு சிகப்பு வெறியர்கள் என் உயிரிலும் உயிரான உயிர்களை

-நீஸ்தார்

சரிநிகரின் புதிய கவிஞர்களுக்கு ஊக்கம் தரும் நோக்குடன் வெளியரும் பகுதி இது. புதிய கவிஞர்கள் தமது கவிதைகளை "புறப்பாடு" என்று குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

-ஆர்

குர்திஷ்

விடுதலை இயக்கத்தின் தலைவர் அப்துல்லா ஒக்கலான் கைது செய்யப்பட்டு ஒரு மாதமும் கடந்து விட்டது. மிகுந்த சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளதாக சில தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அவர் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் மரண தண்டனைக்குள்ளாக்கப்படலாம் என்று நம்பப்படுகிறது. இதற்கிடையில் உலகில் பல நாடுகளின் நகரங்கள் பலவற்றில் அவரின் கைதுக்கெதிரான ஆர்ப்பாட்டங்கள், எழுச்சி நடவடிக்கைகள், எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள், குண்டு வெடிப்புகள், தீ மூட்டித் தற்கொலை செய்தல் என தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளன. இவங்கையில் இச்சம்பவம் சிறிதும் முக்கியத்துவம் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக புரட்சிகர இயக்கங்கள் மத்தியிலிருந்து இதற்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் எதனையும் காண முடியவில்லை. இதற்கான காரணம் வேறொன்றமில்லை. அப்துல்லா ஒக்கலான் தலைமையிலான குர்திஷ் தொழிலாளர் கட்சியானது தேசிய விடுதலையை முதன்மைப்படுத்திய ஒரு இயக்கம்.

அடிப்படையில் மார்க்சிய புரட்சிகர அமைப்பாக இருந்த போதும் அதன் இன்றைய போராட்டமானது நீண்டகாலமாக குழு உள்ள ஐந்து நாடுகளின் ஆக்கிரமிப்புப் பிடியில் சிக்கி தொடர்ச்சியாக அடக்கப்பட்டுவரும் குர்திஷ் மக்களின் தேசிய விடுதலையை சார்ந்தே உள்ளது. தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை தொடர்பாக தவறான கற்பிதவகளைக் கொண்டிருக்கின்ற பல்வேறு மார்க்சிய இயக்கங்களைப் பொறுத்தவரை இப்போராட்டமானது வர்க்கப் புரட்சியை மழுங்கடிக்கின்றது. அந்த அர்த்தத்தில் தான் குர்திஷ் போராட்டத்துக்கு தமது ஆதரவு உண்டென்பதையும் அதன் எதிரிகளுக்கு எதிராக தாமும் கரங்கோர்ப்பதாகவும் கூற பின்நிற்கின்றன.

குர்திஷ் தொழிலாளர் கட்சி (PKK) இன்று உலகின் இரண்டாவது பலம் வாய்ந்த கெரில்லா இயக்கமென பெயர் பெற்றது. (முதலாவது பலம் வாய்ந்த கெரில்லா இயக்கமென்று புலிகள் இயக்கத்தையே கணிக்கின்றனர்.) இன்று புலிகள் இயக்கத்துக்கு அடுத்ததாக தற்கொலைப் போராளிகளைக் கணிசமானளவு கொண்டிருக்கும் அமைப்பும் இது தான். பெண் போராளிகளின் எண்ணிக்கையும் அதிகம். புலிகளிலிருந்து இப்பெண் போராளிகள் எப்படி வேறுபடுகின்றார்கள் எனில், இவர்கள் வெறுமனே இராணுவ மயப்படுத்தப்பட்டவர்கள் மட்டுமில்லை. மாறாக நன்றாக அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட சக்தி வாய்ந்த பெண் போராளிகள். சர்வதேச ஏகபோக பயங்கரவாதியான அமெரிக்கா 1996 இல் உலக பயங்கரவாத இயக்கங்கள் என்று முத்திரை குத்தி தடை செய்த இயக்கங்களில் இந்த பி.கே.கே இயக்கமும் ஒன்று.

குர்திஷ் விடுதலைப் போராட்டம்

குர்திஷ் இனம் ஒரு பெரு நிலப்பரப்பைத் தாயகமாகக் கொண்டிருந்த மொசுப்பத்தேனிய நாகரிகத்தின் வழிவந்த இனமாகும். வரலாற்றில் தொடர்ச்சியாக அந்நிய ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் அடக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். 16ஆம் நூற்றாண்டில் தமது தாயகத்தின் எல்லைகளை வரையறை செய்து கொண்டு குர்திஷ் நாட்டை உருவாக்கிக் கொள்ள மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் எதிரிகளால் முறியடிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன.

காலனியாதிக்கமானது புவியியல் ரீதியில் நாடுகளாகப் பிரித்து, ஒரே இனமே இருந்த குர்திஷ் மக்களைச் சிதறடித்தது.

துருக்கியின் அதாதுர்க், கமால் பரம்பரையினர் குர்திஷ் மக்களின் மொழி, மத, வழிபாட்டுச் சுதந்திரங்களை அங்கீகரித்ததில்லை. இன்றுவரை துருக்கிய சட்டங்களின்படி குர்திஷ் மொழி, இனம் என்பவை அடையாளப்படுத்தப்படுவது சட்டவிரோதக் குற்றம்.

குர்திஷ் மக்களின் பாரம்பரியப் பிரதேசம் இன்று சிதறி வெவ்வேறு அண்டைய நாடுகளில் பகுதிபகுதியாக விழுங்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்கு குர்திஷ்தான் ஈராக் நாட்டினாலும், தென் குர்திஸ்தான் ஈராக்காலும், தென்மேற்கு

குர்திஸ்தான் சிரியாவிடமும், மத்திய மற்றும் வட குர்திஸ்தான் துருக்கியிடமும் சிக்குண்டுள்ளது. துருக்கி நாட்டினாலேயே பெரிய நிலப்பரப்பு விழுங்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பரப்பளவு மாத்திரம் 250,000 சதுர கிலோமீற்றர்களாகும். இதைத் தவிர வடக்கில் ஆர்மேனியா மற்றும் அஜர்பைஜான் ஆகிய நாடுகளுக்கும் குர்திஷ் நிலப்பகுதி சிக்கியுள்ளது. இவற்றில் மொத்தம் இரண்டரைக் கோடி மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

கழகத்தில் சந்தித்துக்கொண்ட குர்திஷ் மாணவர்கள் ஒன்றுகூடி ஆரம்பத்தில் கலைஇலக்கியப் பணிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டே அரசியல் வேலைகளில் மெல்ல மெல்ல ஈடுபடத் தொடங்கினர். ஒக்கலான் இதற்குடாக பல்கலைக்கழகத்தில் கூட்டங்கள் நடத்தி "துருக்கி ஒரு நாடல்ல அங்கு இன்னொரு குர்திஷ் நாடும் உள்ளது" என்கின்ற கருத்தை பலப்படுத்தும் வண்ணம் செயற்பட்டார்.

பி.கே.கே.வின் ஆயுதப் பயிற்சித் தளங்கள் அமைந்துள்ளன.

ஆரம்பத்தில் நிலச்சுவாந்தர்களால் அபகிக்கப்பட்ட நிலங்களை விவசாயிகளுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கும் நோக்குடன் நிலச்சுவாந்தர்களை எதிர்த்து செயற்பட்டனர். நிலச்சுவாந்தர்கள் கூலிப்படைவீரரைக் கொண்டு போராளிகளைத் தாக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் போராளிகளால் நிலச்சுவாந்தர்கள் கொல்லப்பட்டனர். பிற்காலங்களில் தமது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்து ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்கினர். கூட்டுப் பண்ணைகளை அமைத்தனர். 1978 நவம்பர் 7ஆம் திகதி குர்திஷ் தொழிலாளர் கட்சி உத்தியோகபூர்வமாக உருவாக்கப்பட்டது. கூடவே இராணுவப் பிரிவும் உருவாக்கப்பட்டது. 1980இலிருந்து இராணுவப் பிரிவு துருக்கிய அரசுக்கெதிரான பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடத் தொடங்கியது.

குர்திஷ் மக்களின் பழமைவாதக் கருத்துக்களைக் களைந்து புதிய முற்போக்குக் கருத்து கொண்ட உறுதி மிக்க உணர்வுகளைக் கட்டி எழுப்பினர்.

பல எதிரிகளின் மத்தியில் 1981 யூலை மாதம் அமைப்பின் ஊழியர்களைக் கூட்டி முதலாவது கொங்கிரஸை நடத்தினர். அதன் பின்னர் ஐந்து தடவைகள் கொங்கிரஸ்களை நடத்தி முடித்துள்ளனர். பி.கே.கே.வின் கெரில்லா இயக்கத்தில் தொழில்முறை சார்ந்த 30,000 போராளிகள் உள்ளனர். இதில் பெருமளவு பெண் போராளிகளும் அடங்குவர். இவர்களுக்கு எதிராக துருக்கிய அரசு படையினர் 3 லட்சம் தொடக்கம் 4 லட்சம் வரையானோர் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

துருக்கிய அரசுடனான போரில் இதுவரை 30,000க்கும் அதிகமானோர் பலியாகியுள்ளனர். 122 குர்தி-

ஷினருக்கு துருக்கிய அரசாங்கம் மரண தண்டனை வழங்கியிருக்கிறது. 150 பேருக்கு மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படவுள்ளது.

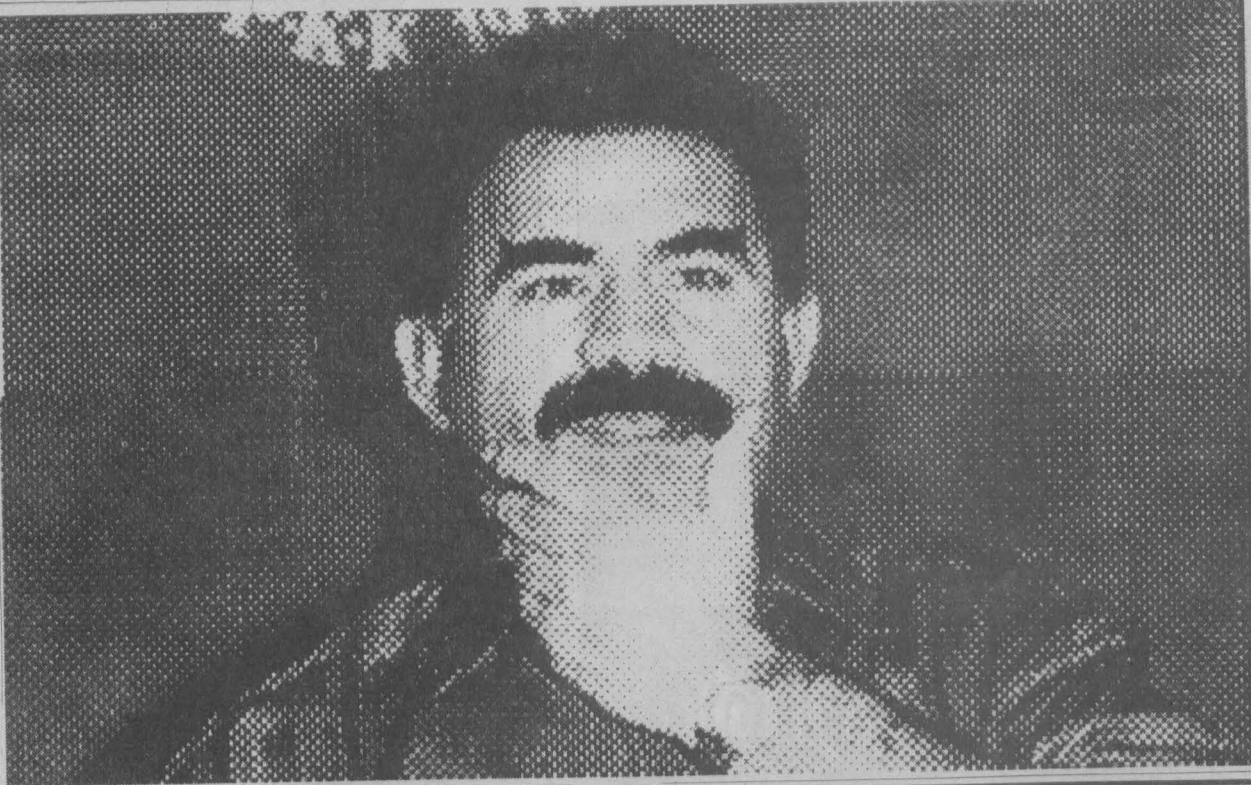
குர்திஷின் எதிரிகள்

குர்திஸ் போராட்டத்தை அண்டைய நாடுகள் தமது சொந்த நலன்களுக்காக பாவித்தும் வந்துள்ளன. ஸ்தாம் ஹிசைனுக்கு எதிராக கொமேனி குர்திஸ் கெரில்லாக்களுக்கு உதவினார். கொமேனிக்கு எதிராக சதாம் ஈரானிய குர்திஸ் கெரில்லாக்களுக்கு உதவினார். துருக்கியில் குர்திஸ் தொழிலாளர் கட்சிக்கு சிரிய அரசாங்கம் உதவி செய்து வந்தது. வளைகுடா யுத்தத்தின் பின் ஈராக்கிஷுள்ள கெரில்லா இயக்கங்களுக்கு அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஆயுதம் வழங்கி வருகிறது. அதேவேளை துருக்கியில் இயங்கும் பி.கே.கே. இயக்கத்தை அடக்கியழிக்க முழு ஒத்துழைப்பையும் அமெரிக்கா வழங்கி வருகிறது. "அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் நிதியச் சங்கம்" (Federation of American Scientists Fund) எனும் அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்டுவரும் "Arms Sales monitor" எனும் பெர்வலி சஞ்சிகையின் தகவல்களின்படி அமெரிக்கா துருக்கி அரசுக்கு நவீன போர்த் தளபாடங்கள், ஆயுதப் பயிற்சிகள் போர்த் கருவிகள் தயாரிப்பில் தொழில்நுட்ப உதவி, உளவு வேலைகள் என பல ஒத்துழைப்புகளை வழங்கி வருகிறது. சம்பகாலமாக ஈராக் மீதான விமானத் தாக்குதல் செய்யும் விமானங்கள் துருக்கியிலிருக்கும் அமெரிக்க தளத்திலிருந்தே ஏவப்பட்டு வருகிறது. வளைகுடாவில் அமெரிக்காவின் முக்கிய தளம் துருக்கியிலேயே உள்ளது. அங்கிருந்து தான் பல உளவு வேலைகளையும் அது செய்து வருகிறது. எனவே அமெரிக்கா தனது உலக சண்டித்தனத்துக்கு ஒரு நல்ல தளமாக துருக்கியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமாயின் துருக்கிக்கு ஆதரவளித்தாக வேண்டும். நன்பின் எதிரி தனக்கும் எதிரி என்ற அர்த்தத்தில் ஈராக் மீது ஒரு புறமும் குர்திஷ் மீது இன்னொரு புறமும் அடக்குமுறையைப் பிரயோகித்து வருகிறது.

ஆக, குர்திஷ் விடுதலை இயக்கத் தலைவர் ஒக்கலானின் கைதுக்கு பின்னாலும் அமெரிக்க சீ.ஐ.ஏ.வின் நன்கு திட்டமிட்ட நடவடிக்கை பிரயோகிக்கப்பட்டமை தற்போது அம்பலமாகி வருகிறது.

ஒக்கலான் கைதுக்கான சதி

ஒக்கலான் கைது செய்யப்பட்டமை நீண்ட சதி

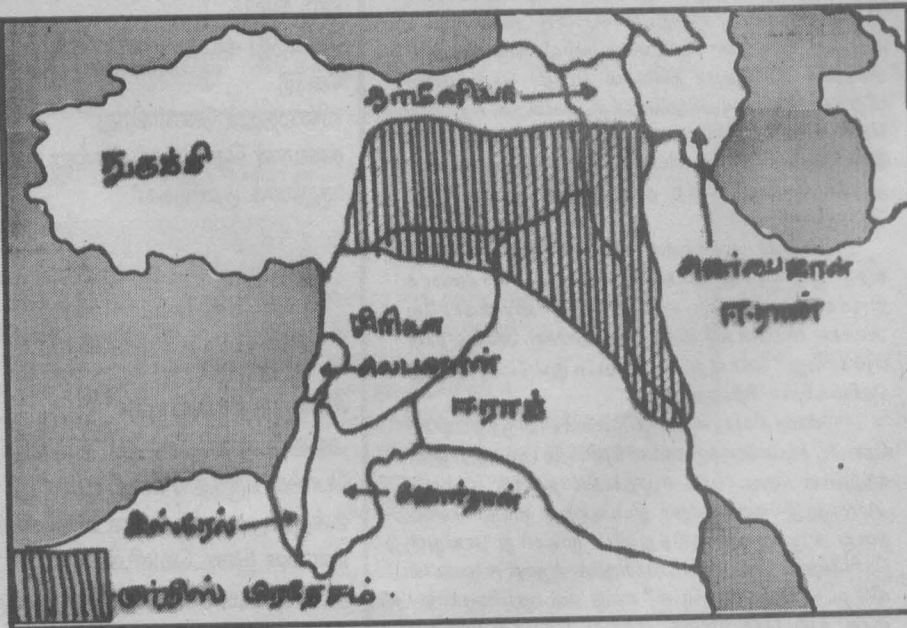

குர்திஷ் விடுதலை இயக்கத் தலைவர் அப்துல்லா ஒக்கலான் கைதும் அதன் பின்னாலான சதி நாடகங்களும்!

இந்த நிலையில் குழு உள்ள சகல நாடுகளாலும் கபளீகரம் செய்யப்பட்ட நிலையில் குர்திஸ்தான் விடுதலைப் போராட்டம் பல எதிரிகளை எதிர்கொண்டு வரும் போராட்டமாகும். இவ்வெதிரி நாடுகள் பலவற்றுக்கு அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகள், நேட்டோ நாடுகள் நேரடியாக உதவி வருகின்றன. எனவே இத்தனை நாடுகளின் கொடிய அடக்குமுறையில் சிக்குண்டு தவிக்கும் இனம் தான் குர்திஷ் இனம். அந்தந்த நாடுகளில் வாழும் குர்திஷ் மக்கள் அந்தந்த நாடுகளுக்கு எதிராக போராடி வருகிறார்கள். அந்த வகையில் மிகப் பலம்பொருந்தியதும் சோஷலிச இயக்கமாகவும் இயங்கிவரும் குர்திஷ் தொழிலாளர் கட்சி துருக்கிய அரசுடன் கடந்த 15க்கும் மேற்பட்ட வருடங்களாக போர் புரிந்து வருகிறது.

அடையாளம் காணப்பட்ட சில தீவிர இளைஞர்கள் குர்திஷ் விடுதலைக்காக தங்களை ஈடுபடுத்தத் தொடங்கினார்கள். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கோர், அலி ஹைடர் கைட்டான், கெமில் பெயிக், ஹக்கி கரேர், காமெல் பிர ஆகியோர். இவர்களில் சிலர், பின்னர் அமைப்புக்குள் எழுந்த தத்துவார்த்தப் பிரச்சினைகளின் விளைவாக பிரிந்து சென்றனர். பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒன்றியத்துக்கூடாக பாசிச எதிர்ப்பு மாணவர்களாக செயற்படத் தொடங்கினர்.

இவ்வாறாக 1977இல் துருக்கி அரசு போராளிகளுக்கு எதிராக இராணுவ செயற்பாடுகளை ஆரம்பித்தது. அதே ஆண்டு ஒக்கலானால் "குர்திஷ்தான் புரட்சிக்கான தேசியப் பாதை" எனும் புக்ஷ் பெற்ற திட்டம் வரையப்பட்டது.

குர்திஷ் தொழிலாளர் கட்சி

குர்திஷ் தொழிலாளர் கட்சி 1978இல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கட்சி. இதன் ஆரம்பகர்த்தாக்களில் ஒருவர் தான் அப்துல்லா ஒக்கலான். இவர் அங்காரா பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானம் கற்றபோது உலக அபிவிருத்தியும் குர்திஷ் மக்களின் நிலையும் என்கின்ற ஒரு ஆய்வொன்றை எழுதியிருந்தார். பல்கலைக்

குர்திஷ் தேசிய இனத்தின் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுத்து குர்திஷ் நாடொன்றைத் தோற்றுவிக்கும் அடிப்படைக் குறிக்கோளைக் கொண்ட மார்க்சிய-லெனினிய கட்சியின் திட்டமாக இது உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. சிரியா தனது நாட்டுக்குள் குர்திஷ் போராளிகளுக்கு ஆயுதப் பயிற்சித் தளங்களை இயக்கும் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருந்தது. சிரியாவின் லெபனான் பேய்க்கா பள்ளத்தாக்கில்

வலைப்பின்னலையும், திட்டமிட்ட நகர்வுகளையும் கொண்டது. துருக்கியில் வாழும் 12 மில்லியன் மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை ஒக்கலானைப் பிடித்து அழித்துவிடுவதன் மூலம் சாதித்துவிடலாம் என்று நம்பியது. இதற்காக அண்டைய நாடுகள், ஐரோப்பிய நாடுகள் மற்றும் தனது நெருங்கிய தோழனான அமெரிக்காவையும் நாடி வந்தது. இது வரை காலம் உள் நாட்டுப் போரில் அந் நாடுகள் உதவிகள் செய்து வந்திருக்கிற போதும் ஒக்கலான் விவகாரத்தில் நேரடியாக தலையிட பல நாடுகள் தயாராக இருக்கவில்லை. முக்கியமாக ஐரோப்பிய மற்றும் அரேபிய நாடுகள் தங்கள் நாடுகளில் பரவி வாழும் குர்திஷ் மக்களின் வெறுப்புக்கு உள்ளாக நேரிடும் என நம்பின. ஆனால் இவ்விவகாரத்தில் துருக்கிக்கு உதவ சில நாடுகள் முன்வந்தன. அதில் குறிப்பாக அமெரிக்கா முக்கியமானது. அமெரிக்கா வழமைபோல இதில் எந்த சம்பந்தமும் கிடையாது எனக் கூறிய போதும் அது இது வரை காலம் குர்திஷ் மக்களின் எதிர்ப்பாளியாக இருந்து வந்துள்ளது. கூடவே இஸ்ரேலும் இதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. குர்திஷ் தொழிலாளர் கட்சி பகிரங்கமாகவே ஒக்கலான் விடயத்தில் துருக்கி, அமெரிக்கா, இஸ்ரேல், கிரேக்கம் ஆகிய நாடுகள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக குற்றம் சாட்டியிருக்கிறது. குர்திஷ் மக்களின் நண்பன் என இதுவரைகாலம் குர்திஷ் மக்கள் நம்பியிருந்த கிரேக்கத்தின் துரோகத்தை உலகிலுள்ள குர்திஷ் மக்கள் மன்னிக்கத் தயாராயில்லை. தஞ்சம் தருவதாகக் கூறி ஒக்கலானை எதிரிகளிடம் ஒப்படைத்ததன் மூலம் குர்திஷ் மக்களுக்கு தமது நாடு துரோகம் செய்துவிட்டதாக கிரேக்க மக்கள் புலம்புகின்றனர். கிரேக்கத் தலைவர்கள் கூட அதனை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். கிரேக்க வெளிவிவகார அமைச்சர் தியோடோரஸ் பென்கலோஸ் பதவியை ராஜினாமாச் செய்துவிட்டார்.

சீ.ஐ.ஏ-மொஸாட் கூட்டுச் சதி

ஏறத்தாழ 15 வருடங்கள் ஒக்கலான் தமது நாட்டில் இருக்கவில்லை. வெளிநாடுகளிலிருந்தே போராட்டத்துக்கு தலைமை கொடுத்து வந்தார். பெரும்பாலும் அவர் சிரியாவிலேயே வாழ்ந்து வந்தார். ஒக்கலானை தம்மிடம் ஒப்படைக்காவிடில் சிரியா மீது இராணுவ நடவடிக்கையை தாம் நடத்தவேண்டி வரும் என்று துருக்கி தரப்பில் மிரட்டப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்காவும் இதே பாணியிலான மிரட்டல் செய்துள்ளது. சிரியாவும் தமது அரசியல் லாபம் கருதி ஒக்கலானை தமது நாட்டிலிருந்து அனுப்பும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தது. சிரியாவை விட்டு ஒக்கலானை வெளியே கொண்டு வரும் முயற்சியில் அமெரிக்க உளவாளிகள் தொடர்ச்சியாக ரகசியமாக செயற்பட்டு வந்தார்கள். இதன் காரணமாக சிரியாவை விட்டு ஒக்கலான் விமானமொன்றின் மூலம் ஏதென்ஸ் வழியாக மொஸ்கோவுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்.

சென்ற வருடம் ஒக்டோபர் 9ஆம் திகதி மொஸ்கோ சென்றடைந்த அவர் ரஷ்யாவை நம்பி அங்கிருந்து கொண்டு அரசியல் தஞ்சம் கோரினார். ஆனால் அங்கும் அவருக்கு அரசியல் தஞ்சம் கிடைக்கவில்லை அமெரிக்க அதிகாரிகள் ரஷ்ய அரச தலைவர்களிடம் ஒக்கலான் விடயத்தில் அவதானமாக நடந்து கொள்ளும்படி வற்புறுத்தப்பட்டிருந்தனர். ஒக்கலான் ரஷ்யாவில் தங்கியிருப்பாரேயானால் அங்கு ரத்தக்களரி ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என அமெரிக்க அதிகாரிகளினால் எச்சரிக்கப்பட்டுள்ளனர். எனவே ஒக்கலான் அங்கிருந்து வெளியேற வேண்டியதாயிற்று.

ரஷ்யாவிலிருந்து நவம்பர் 12ஆம் திகதி இத்தாலியை வந்தடைந்தார். இத்தாலி ரோமில் வந்திறங்கிய அவர் உடனே இத்தாலிய அரசிடம் தனது அரசியல் தஞ்ச கோரிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார். ஆனால் இத்தாலிய அரசு மறுப்புத் தெரிவித்து வந்தது. இதற்கிடையில் ஜேர்மனியில் 1993இல் நடந்த பல குண்டு வெடிப்புச் சம்பவங்களுக்குக் காரணமானவர் என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் ஜேர்மனிய அரசு ஒக்கலானை விமானமொன்றில் ஒப்படைக்கும்படி கோரியிருந்தது. பின்னர் தமது நாட்டிலுள்ள குர்திஷ் மக்களின் எதிர்ப்புக்களை குர்திஷ்

மக்கள் தஞ்சமடைந்திருக்கும் நாடுகளிலேயே அதிகமானோர் ஜேர்மனியிலேயே வசிக்கின்றனர்.) சம்பாதிக்க நேரிடும் என்கின்ற பயத்தில் அக்கோரிக்கையை கைவிட்டது.

இந் நிலையில் துருக்கியில் இத்தாலிய எதிர்ப்பு நடவடிக்கை அதிகரித்தது. இத்தாலியின் உள்ளும் வெளியிலும் சதி நடவடிக்கைகள் இடம்பெறலாம் என்ற அச்சத்தில் ஜனவரி 16ஆம் திகதி ஒக்கலான் விமானம் ஒன்றின் மூலம் மீண்டும் ரஷ்யா நோக்கிப் பயணமானார். ஆனால் அதற்கிடையில் பெலாருஸ் நாட்டில் மின்ஸ்க் நகரில் இரண்டு வாரங்கள் தங்கியிருந்து மீண்டும் அரசியல் தஞ்சம் கோரிக் கொண்டிருந்தார்.

கிரேக்கத்தின் துரோகம்

இதற்கிடையில் கிரேக்க வெளிவிவகார அமைச்சர் ஒக்கலானுக்கு உதவி செய்வதாகக் கூறி அவரை ரகசியமாக ஏதன்சுக்கு மீண்டும் கொண்டு வரும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டார். அவருடன் ஜனவரி 29ஆம் திகதி ஏதன்சுக்கு வந்த அவர் அங்கு வைத்து கிரேக்க உளவுத்துறையினருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். அதன் போது அலஜீரியா, மொறக்கோ அல்லது லிபியா போன்ற

மூன்று நாடுகளில் ஒன்றில் அவருக்கு அரசியல் தஞ்சம் பெற்றுத் தருவதாக கூறினார். அதை ஒக்கலான் மறுத்தார். மீண்டும் விமானம் மூலம் மின்ஸ்க் சென்றடைந்த அவர் பெப்ரவரி 1ஆம் திகதி ஒல்லாந்தினை வந்தடைய முயன்றார். தொடர்ந்து சிக்கல் அதிகரித்துக் கொண்டு சென்ற நிலையில் அவர் அங்கு சர்வதேச நீதிமன்றத்திடம் சரணடைந்து விசாரணையை எதிர்கொள்ளத் தயாரான போதிலும் ஒல்லாந்தில் அவரது விமானத்தைத் தரையிறக்க அனுமதி மறுத்து விட்டது. அங்கிருந்து அவரது பயணம் ஆப்பிரிக்க நாடொன்றை நோக்கி ஆரம்பித்தது. எப்படியேனும் ஆப்பிரிக்க நாடொன்றில் ஒக்கலானுக்கு அரசியல் தஞ்சம் பெற்றுத் தருவதாக கிரேக்கம் உறுதி கூறியிருந்தது. பெப்ரவரி 2ஆம் திகதி ஒக்கலானும் ஓர் கிரேக்க உளவுத்துறை அதிகாரியும் மற்றுமோர் குர்திஷ் பெண் உதவியாளரும் போலிக் கடவுச்சீட்டுக்களுடன் கென்யாவில் நைரோபி விமான நிலையத்தில் வந்திறங்கினர். அங்கு கிரேக்கத்தின்

பெண் உதவியாளர்களும் இணைந்து கொண்டனர். இவர்கள் தங்களை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் என அடையாளம் காட்டிக் கொண்டனர். பெப்ரவரி 12ஆம் திகதி நான்கு கிரேக்க உளவுத்துறை அதிகாரிகள் துரோகத்திற்கு வந்து ஒக்கலான் நைரோபியிலிருக்கும் செய்தி கசிந்து விட்டது. எவ்வளவு துரிதமாக அவர் அங்கிருந்து வெளியேற முடியுமோ அதனை செய்தால் நல்லது என அறிவுறுத்தினர். ஒக்கலான் கிரேக்க அதிகாரிகளால் தெரிவிக்கப்பட்ட எல்லாச் சலுகைகளையும் நிராகரித்தார். ஒரு கட்டத்தில் கிரேக்க அதிகாரிகள் ஒக்கலானை மிரட்டப் பணிய வைக்க முயன்ற போது அவரது பெண் உதவியாளர் ஒருவர் தனது துப்பாக்கியை தொண்டையில் வைத்து ஒக்கலான் பலாத்காரமாக வெளியேற்றப்பட்டால் தான் தற்கொலை செய்து கொள்வதாக மிரட்டியுள்ளார்.

பெப்ரவரி 15ஆம் திகதி கென்ய அதிகாரிகள் துருக்கி துரோக அதிகாரியின் இல்லத்திற்கு வந்து ஒக்கலானை வெளியேற்றும்படி கேட்டுள்ளனர். கிரேக்கத் துரோகம் ஏதென்சுடன் தொடர்பு கொண்டு நிலைமையை விளக்கியபோது ஒக்கலானை வெளியே தூக்கியெறிந்துவிடும்படி பதில் வந்ததாம். இதன் பின்னர் கிரேக்க

அங்கெல்லாம் அமெரிக்காவின் அச்சுறுத்தலும் கூடவே சென்றது. எந்த ஒரு நாடும் ஆதரவளிக்க இயலாத நிலையை ஏற்படுத்தி இறுதியில் ஒக்கலான் துருக்கிக்கே சென்றடையும் காலம் வந்துவிட்டது என்பதை அமெரிக்க அதிகாரிகளே தீர்மானித்தனர். துருக்கியின் விசேட கொமாண்டோக்கள் தனியான விமானம் மூலம் கென்யாவின் அண்டை நாடான உகாண்டாவில் வந்திறங்கி அங்கு வர்த்தகர்கள் போல கென்யாவிற்குள் இகசியமாக நுழைந்து கென்யர்கள் சிலரின் உதவியுடன் இறுதியாக ஒக்கலானைக் கைது செய்து துருக்கிக்கு கடத்திச் சென்றனர். அம்ஸ்டர்டம் செல்லலாமென சொல்லப்பட்டதை நம்பி கென்யப் பாதுகாப்பு அதிகாரி ஒருவருடன் வாகனத்தில் ஏறியுள்ளார் ஒக்கலான். ஆனால் அவரைக் கொண்டு சென்ற வாகனமோ துருக்கிய கொமாண்டோக்களிடம் ஒப்படைத்துள்ளது. உகாண்டாவில் துருக்கிய அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளுக்கு இஸ்ரேலின் உளவு நிறுவனமான மொசாட் கைகொடுத்து உதவியதாகக் கூறப்படுகிறது. அமெரிக்கா இதன் பின்னணியில் பாரிய பங்காற்றியிருப்பதை அமெரிக்க அதிகாரிகளை ஆதாரம் காட்டி லொஸ் ஏஞ்சல்ஸ் டைம்ஸ் எனும் பத்திரிகை கூறியுள்ளது.

தற்போது ஒக்கலான் மார்மராக் கடலில் அமைந்துள்ள துருக்கிக்குச் சொந்தமான தனியான தீவொன்றில் சிறைவைக்கப்பட்டுள்ளார். அவர் எந்த நேரத்திலும் மரண தண்டனைக்குள்ளாக்கப்படலாம் என்று நம்பப்படுகிறது.

பலம் சேர்க்கும் எழுச்சிப் போராட்டங்கள்

ஒக்கலானைக் கைது செய்து மற்றும் அதற்குப் பின்னால் சில நாடுகள் செய்த சதி என்பவற்றை எதிர்த்து 20 ஐரோப்பிய தலைநகர்களில் குர்திஷ் இனத்தவர்கள் பல ஆர்ப்பாட்ட, மற்றும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

லண்டனில் இயக்கப்பட்டு வரும் குர்திஷ் தொலைக்காட்சி சேவையான "Kurdish Med" எனும் சேவையில் தொடர்ச்சியாக எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் பிரச்சாரப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதை விட குர்திஷ் தொழிலாளர் கட்சியின் உத்தியோகபூர்வ வெப் சைட்டில் (<http://burn.ucs.d.edu/~ats/PKK/pkk-hist.html>) இது குறித்து உலகம் பூராவும் செய்திகள் பரவும் வண்ணம் செய்துள்ளனர்.

பெப்ரவரி 16ஆம் திகதி ஜேர்மனியில் நடந்த ஆர்ப்பாட்டத்தின் போது இஸ்ரேலிய துரோகத்தை உடைத்துக் கொண்டு நுழைந்த போது பொலிஸாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு மூன்று குர்திஷ் ஆர்ப்பாட்டக்காரர் கொல்லப்பட்டதுடன் 16 பேர் காயமடைந்துள்ளனர். இதை விட பேர்லினில் 17 வயது குர்திஷ் யுவதி பெற்றோலை ஊற்றி தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளார். டென்மார்க்கிலும் இது போல பெற்றோலை ஊற்றி ஒரு பெண் தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளார். லண்டனில் 15 வயது குர்திஷ் பள்ளிக்கூட மாணவி தனக்குத்தானே தீழூட்டிக் கொண்டு தற்கொலை செய்து கொண்டார். துருக்கிய சிறையிலிருந்த கைதியொருவர் சிறைக்குள்ளேயே தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

குர்திஷ் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் ஒக்கலானோடு முடிந்து விடப்போவதில்லை. ஆயிராயிரம் ஒக்கலான்களை உருவாக்கிவிட்டுப் போனவர் ஒக்கலான். அம்மக்களின் விடுதலை வேட்கை ஒக்கலானின் கைதோடு மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று பலம் பெறுமெயொழிய ஒருபோதும் எதிரிகளிடம் சரணடைந்துவிடாது என்பதற்கு குர்திஷ் மக்கள் காட்டி வரும் போர்க்குணம் மிக்க எதிர்ப்புகள் எடுத்துக்காட்டாயிருக்கின்றன. குர்திஷ்தான் மக்களின் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் நிச்சயம் சகல தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்துக்கும் சமகால அனுபவத்தை மட்டுமல்ல எதிர்கால முன்னுதாரணப் போராட்டமாகவும் இருக்கத்தான் போகிறது.

குர்திஷ் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் ஒக்கலானோடு முடிந்து விடப்போவதில்லை.

ஆயிராயிரம் ஒக்கலான்களை உருவாக்கிவிட்டுப் போனவர் ஒக்கலான்.

அம்மக்களின் விடுதலை வேட்கை ஒக்கலானின் கைதோடு மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று பலம் பெறுமெயொழிய ஒருபோதும் எதிரிகளிடம் சரணடைந்துவிடாது என்பதற்கு குர்திஷ் மக்கள் காட்டி வரும் போர்க்குணம் மிக்க எதிர்ப்புகள் எடுத்துக்காட்டாயிருக்கின்றன. குர்திஷ்தான் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் நிச்சயம் சகல தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்துக்கும் சமகால அனுபவத்தை மட்டுமல்ல எதிர்கால முன்னுதாரணப் போராட்டமாகவும் இருக்கத்தான் போகிறது.

கென்யத்துரோக நேரடியாகச் சென்று இவர்களை வரவேற்று இராஜதந்திர வழியினூடாக அழைத்துச் சென்றார்.

கென்யாவிற்குள் கிரேக்க துரோக உத்தியோகபூர்வ வாசஸ்தலத்தில் இவர்கள் தங்க வைக்கப்பட்டனர். அங்கு ஒக்கலானின் மூன்று

நிலையில். ஒக்கலான் நைரோபி வந்திருந்த விடயம் மூன்றாவது நாளே தெரிந்து விட்டது. அவரது கைத்தொலைபேசி கூட ஒட்டுக் கேட்கப்பட்டுள்ளது. அவர் அங்கிருந்து அரசியல் தஞ்சம் கோரி எங்கெல்லாம் பேசுகிறாரோ

-கோமதி

(இறுதிப்பகுதி)

1. இவ் ஓவியங்கள் ஓவியத்தினை க.பொ.த. சாதாரண வகுப்புக்கு படிப்பிப்பதற்கான ஒரு பாடமாக வரையறுத்துக் கொண்டதுடன் நின்று விட்டன.

கமலச்சந்திரன் இதனை மீறி ஓவியங்கள் படைக்க முற்பட்ட போதும் ஐரோப்பிய ஓவியக் கொள்கைகளை இயந்திரத்தனமாக உள்வாங்கிக் கொண்டதனால் அவருடைய ஓவியங்கள் யாந்திரிகத் தனமாக அமைந்து விடுகின்றன. அத்தோடு அவரின் தேடலும், படைப்பாற்றலும் அற்ற தன்மையினால் கமலச்சந்திரனுடைய ஓவியங்கள் கலைப்படைப்பு என்ற அளவுகோலுக்கப்பால் நின்று விடுகின்றன. இந்த நிலையில் அவரின் ஒரு சில நல்ல ஓவியங்கள் கூட கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் விடப்படுவது துரதிர்ஷ்டவசமானதாகும்.

2. யாழ்ப்பாணத்தைப் போன்று இவ்வோவியர்களை ஊக்கப்படுத்தி வளர்த்தெடுப்பதற்கான அதிகாரத்துவ சமூகச்சூழல் இல்லாமல் போனமை.

இக்காரணங்களினால் மட்டக்களப்பு ஓவியர்கள் பிரபலமாகாமல் போயிருந்தாலும் மட்டக்களப்பில் ஐரோப்பிய பாணி ஓவிய முறையையே ஓவியம் என்ற கருத்தோட்டம் மிக ஆழமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டமைக்கு மேற்கூறிய ஓவியர்களின் பங்களிப்பும் காரணம் எனலாம்.

எனவே மேற்கூறிய வரலாற்றுப் போக்கிலிருந்து வடக்குக் கிழக்கு ஓவிய வரையறைமை என்பது ஐரோப்பிய பாணியாகவே இருந்து வருகின்றது என்பது புலனாகின்றது. இதனால் எமது சமூகம் தனது இருப்புக்கான அடையாளத்துக்கான போராட்டத்தில் இவ்விடயம் பற்றிப் பேசாமல் விட்டது! விடப்படுகின்றமை மட்டுமன்றி ஐரோப்பியத் தன்மையையே நமது மரபாகக் கொண்ட கொள்கின்ற சோகமும் நடைபெற்று நடைபெறுகின்றது என்னால் என்னும் கேள்வி எழுகின்றது.

.... காலனியம் நம்மைத் திருத்திப் படுத்த வேண்டிய கீழைத்தேயமாகவும் (Corient) தன்னைப் படுத்திவிட்ட வளர்ந்த முற்போக்கான மேலைத்தேயமாகவும் (Occident) கட்டமைத்து உருவாக்கிய கதையாடல்களை நாமறிவோம். இதன் பொருள் நம்முடைய மற்றமையை (Alterity) அங்கீகரிப்பது அல்ல. நமது மற்றமையை கீழானதாகத் திருத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாக, இயல்பிலிருந்து (Norm) விவகியதாகச் சித்திரிப்பதே இங்கே உருவான தேசியம். காலனியத்தின் இத்தகைய பார்வையில் பொதிந்துள்ள அநீதியை முழுமையாக உணரவில்லை. (மார்க்ஸ். அ 1997 பக்: 16)

ஐரோப்பிய பாணியையே தமது மார்க்கமாகக் கொள்ளும் மனோபாவத்தினை அக்கால ஓவிய விமர்சகர்களிலிருந்தும் ஆய்வுகளில் இருந்தும் அறிந்து கொள்கின்றோம். யாழ்ப்பாண இத்துக்கல்லூரியின் பொன்விழா ஓவியக் கண்காட்சியில் எஸ். ஆர். கனகசபையின் 'நயினாதீவுச் சாயியார், சோமசுந்தரப்புவர்' என்ற இரு ஓவியங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டன. என்றும், யாழ்ப்பாணத்துச் சித்திரக்காரரின் தலைமை ஸ்தானம் எஸ். ஆர். கேக்குத் தான் ஈன்றுக் கொடுத்த வெளிவந்த விமரிசனமொன்று கூறுகின்றது. மேற்படி விமரிசனத்தை உறுதி செய்யும் வகையில் 1968ம் ஆண்டு நடைபெற்ற சிறுவர் சித்திரக்காட்சிக் கையேடு ஒன்றில் பின்வரும் வாசகம் காணப்படுகின்றது. "திரு எஸ். ஆர். கே. வடமாணா சித்திர வித்தியாசிகாரியாக இருந்த பொழுது சிறுவர் சித்திரக் காட்சி, முதியோர் சித்திரக் காட்சி, எனப்பட காட்சிகளை ஏற்பாடு செய்ததுடன் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோர்க்கு புத்தூக்க வகுப்புகளை நடாத்தினார். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள உள்ளூர் ஓவியத் திறமை இவரது தலைமைத்துவ வழிகாட்டலில் விருத்தியடைந்தது. சைவத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் கலைகள் பெரும்பாலும் ஆவயங்களைச் சார்ந்தே வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. ஓவியமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. எஸ். ஆர். கே. யின் வினாவினா ஆட்கிளப் ஓவியத்தை அதன் ஆவயம் சார்ந்த சூழலில்

இருந்து வெளிக்கொண்டு வந்தமையினாலேயே அக்காலம் ஓவியக் கலையின் மலர்ச்சிக் காலமாயிற்று (கிருஷ்ணராஜா. சோ. 1997. பக். 08) போராசிரியர். சோ. கிருஷ்ணராஜா எடுத்துக்காட்டிய விமர்சனங்களும் அவருடைய முடிவும் எஸ். ஆர். கனகசபையின் சந்ததிக்குள்ளால் வெளிப்பட்டு நிற்கின்ற ஐரோப்பிய ஓவியப்பாணி முறையினை யாழ்ப்பாண மரபு சார்ந்ததே என உறுதிப்படுத்தும் முயற்சியாக இது இருக்கின்றது. ஆனால் எஸ். ஆர். கனகசபையாழ்ப்பாணத்தில் புகழ்ப்பட்ட அதே காலப் பகுதியில் கொழும்பில் ஐரோப்பிய பாணியில் ஓவியம் வரைந்து கொண்டிருந்த "43 குழு" ஓவியர்களுக்கு எதிரான காரசாரமான விமர்சனம் முன்வைக்கப்பட்டிருந்ததை அறிகின்றோம்.

17-3-1953ல் சிலோன் ஒப்சேவர் (Ceylon Observer) பத்திரிகையில் வெளிவந்த '43 குழு' வின் ஓவியக்

ஈழத் தமிழருக்கான ஓவிய மரபொன்றை உருவாக்க வேண்டுமெனில் இவர்கள் பல்வேறு பட்ட சாதிகளுக்குள் கைவினைப் பாரம்பரியமாக இருக்கும் அத்தனை கலை மூலங்களையும் கற்றாக வேண்டும். மிக இறுக்கமாக சாதியமைப்பு முறை பேணப்பட்டு வந்த யாழ்ப்பாண சமூக அமைப்பில் மக்களிடம் சென்று கலை பயின்று மக்களுக்குக் கொடுக்க உயர் வர்க்கம் விரும்பும் என்பது சாத்தியப் பாடானதல்ல. அவ்வாறான முயற்சிகளை அங்கீகரிப்பதற்கான சமூகச் சூழலும் இருக்கவில்லை. இந்த இக்கட்டான நிலையில் தமது மேலாட்சியை அடையாளப்படுத்தும் மற்றுமோர் ஊடகமாக ஐரோப்பிய பாணி ஓவியங்களை கையாளத் தொடங்கினர். அம் மரபினையே தமது மரபாகவும் பின்பற்றினர். இதுவே நாட்டியம். இசை போன்ற கலை வடிவங் களுக்கு நிகழ்ந்தது.

கண்காட்சி பற்றிய மதிப்பீட்டுக் கட்டுரையில், 'எனது மகன் இதை விட திறமையாக வரைவான்' என்ற வரிகள் இடம் பெறுகின்றது. மற்றும் 28-10-1956ல் வெளிவந்த சிலோன் டைம்ஸ் (Ceylon Times) பத்திரிகை ஆசிரியர் குறிப்பில், 'இந்த ஓவியர்கள் மக்களை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள்' என்ற வரிகள் இடம் பெறுகின்றன. (அருந்ததி. ச. நெய்தல். 1995. பக். 36)

யாழ்ப்பாண மக்கள் ஐரோப்பிய ஓவிய பாணியை தமதாகவும் சிங்கள மக்கள் அதனை அந்நியமாகவும் ஏன் பார்த்தார்கள் என்பது அடுத்ததாக எழுகின்ற

தனயன் - எஸ். ஆர். கனகசபை

பார்க்க தமது அதிகார பேணுகையே முக்கியமான ஒன்றாக இருந்துள்ளது. இதற்காக இவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கலைவடிவங்கள் என்பதிலும் பார்க்க

வடிவமைப்புக் கலை ரூபக் பணியாற்றுகிறார். இவரை மட்டக்களப்புக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை

இவ்வாறு எமது மரபாக உருவாக் கப்பட்ட ஐரோப்பிய பாணி ஓவிய முறை மையினை புறநிலையாக நின்று சிந்தித்து நமது அடையாளம் பற்றிய தேடலை தொடங்குவதற்கான அடிப்படையையும் நம்மிடம் இருக்கவில்லை. இது ஐரோப்பிய மாயைக்குள் மூழ்கிப் போனதால் எழுந்ததன் விளைவாகும். இந் தப் பொதுவான ஐரோப்பிய பாணி ஓவிய வரையறைமையிலிருந்து ஈ. குவராஜ் அவர்கள் வேறுபட்டு நிற்பதை அவருடைய ஓவியங்கள் காட்டி நிற்கின்றன. மட்டக் களப்பை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஈ. குவராஜ் அடையாறு கலாசேத்திராவில் 1970 களில் ஓவியம் பயின்றார். தற்போது சென்னையிலிருந்து வெளியாகும் தேவி வார இதழின்

விடுவரையாளர் சி. ஜெய சங்கர் அவர்களாகும்.

கலாசேத்திரா இந்தியப் பண்பாட்டினடியாக எழுந்த கலைகளை பயிற்றுவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு கலை நிறுவனம். இவ்வாறான நோக்கத்துக்குள்ளால் குவராஜ் பயிற்றப்பட்டதால் குவராஜினுடைய ஓவியங்கள் இற்றைவரையான ஈழத்து ஓவிய வரையறைமையிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கும் இயல்பானதாகும்.

குவராஜினுடைய ஓவியங்களை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. இந்தியப்பாணி சார்ந்த ஓவியங்கள்.

காரணம் அவரின் தொழிலும், வாழ்க்கை நிலையுமாகும். ஆயினும் தமிழ் நாடு சென்றதன் பின்னர் பல்வேறு கோயில்களில் உள்ள சிற்பங்களைப் பிரதியெடுத்தும், தனது மனநிமத்திக்காகவும் ஓவியங்கள் வரைந்து கொண்டிருந்ததால் அவரின் வரைதிறன் நிறைவடையவில்லை எனலாம். அண்மையில் தான் நாககாட்டு நாக தம்பிரான் கோயில் வரலாறு பற்றிய ஐதீகத்தையும் ஆதாம் ஏவான் பற்றிய ஐதீகத்தையும் ஓவியமாகியுள்ளார்.

இதுவரை எமது ஐதீகங்களை ஐரோப்பியப்பாணிக்குள்ளால் பார்த்து வந்த எமக்கு மேலைத்தேய ஐதீகமொன்றை இந்திய மரபுக்குள்ளால் பார்ப்பது ஒரு புது அனுபவமாகவே உள்ளது. இந்த ஓவியத்தின் மூலம் குவராஜ் ஐரோப்பிய உளவியல் அடிமைத்தனத்தின் மீது பாரிய தாக்கத்தைச் செலுத்தி விட்டார் எனலாம்.

மேற்குறிப்பட்ட இரு ஓவியங்களும் பேனையால் வரையப்பட்டவை. எந்தவித வர்ணங்களும் இன்றி ரேகைகளினாலேயே முழுமை பெற்றவை. உருவத்தொகுப்பு தூய இந்தியத்தன்மையினையும், அவங்கர வடிவங்கள், பறவைகள், முருகங்கள், என்பன குவராஜின் தனித்தன்மையையும் காட்டி நிற்கின்றன.

குவராஜின் பேனைகளிலும் தூரிகைகளிலும் ரேகைகள் சரணாகதியடைந்து கிடக்கின்றன. அவை ஓவியருடைய குறிப்பையறிந்து பேனையிலிருந்து அல்லது தூரிகையிலிருந்து பிரவாகம் பெற்று ஓவிய வெளியில் விரவியோடி இசையமாக மனத்தை தாலாட்டி இனிய தமிழ் மொழியாய் நெஞ்சில் நிறைந்திருப்பது தான் அவருடைய ரேகைகளின் சிறப்பம்சமாகும்.

இந்த உயிர்ப்புள்ள லாவகமான ரேகைகள் ஐதீகத்துக்குள்ளும், தெய்வ உருவங்களுக்குள்ளும், விவங்களைகளுக்குள்ளும் சிறப்பட்டு தொடர்ச்சியாக இயங்குவதென்பது அவரின் குறைந்த படைப்பாற்றல் தன்மையினைக் காட்டுவதாக உள்ளது.

குவராஜின் தெய்வ உருவங்களுக்கும், விவங்களைகளுக்கும் இருக்கின்ற முக்கியத்துவம் அவை அழகியல் அனுபவத்துக்குரிய வையாகவும், தமிழ் இனத்தின் மெல்லிதான அடையாளக் கீற்றை வெளிப்படுத்தி நிற்பதனாலும் தான். மற்றும் படி அவருடைய ஓவியங்கள் பிற்போக்கான கருத்து நிலைக்குட்பட்டவை தான்.

ஒரு வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் மூன்று வகையான கலைஞர்கள் இருக்கக்கூடும் என்பார் கிராமுஷி.

1. அக்குறிப்பிட்ட காலத்தில் மேலோங்கியுள்ள அடிப்படை அம்சத்தை அப்படியே சித்திரிப்பவர்.

2. பிற்போக்குத்தனமான, காலவழக்கொழிந்த அம்சங்களைச் சித்திரிப்பவர்.

3. அக்குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் உள்ள எல்லா வகையான முரண்பட்ட அம்சங்களுக்கும் இடையே உள்ள போராட்டத்தை, அதாவது சமூக வரலாற்று முழுமைக்குள் இருக்கிற முரண்பாடுகளைச் சித்திரிப்பவர், இந்த மூன்று வகைக் கலைஞர்களுமே அவ்வரலாற்றுக் காலகட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாகவே கருதப்பட வேண்டும். (எஸ். வி. ராஜாதுரையின் நூலில் மேற்கோளாகத் தரப்பட்டது. ராஜாதுரை. எஸ். வி. (இணை) 1991. பக். 289)

இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் போது குவராஜ் இரண்டாவது வகைப்பாட்டுக்குரியவராகவே காணப்படுகிறார். காலவழக்கொழிந்த கருத்துக்கள் சமுதாயத்தில் நிலவவே செய்கின்றன. அவை எந்தவொரு காலகட்டத்தில் தோன்றினவோ அக்காலகட்டத்தில் அவை பயனுள்ளவையாக, நியாயமானவையாக இருந்திருக்கும். இப்போது அவை அர்த்தமற்றவையாகத் தோன்றிய போதிலும் அவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து அவற்றிலுள்ள நிரந்தரமான, பயனுள்ள, அறிவார்ந்த அம்சங்களைப் பிரித்தெடுத்து அந்த அடிப்படையில் புதிய கலை அம்சங்களின் வடிவங்களை உருவாக்க வேண்டும். (எஸ். வி. ராஜாதுரையின் நூலில் மேற்கோளாகத் தரப்பட்டது. ராஜாதுரை. எஸ். வி. (இணை) 1991. பக். 289)

ஈழத்து ஓவியம் : அதன் அடையாளம் குறித்த தேடல் (ஒரு விவாதத்திற்கான தொடக்கம்)

- ஈ சிவரெத்தினம்

கேள்வியாகும். யாழ்ப்பாண சமூக கண்ணோட்ட நிலையில் யாழ்ப்பாண மன்னர்களிலும் பார்க்க அவ்வப்பிரதேச முதலிமாரே முக்கிய இடம் பெறுவதை அவதானிக்கலாம். கண்டி மன்னன் சம்மந்தமாக சிங்கள மக்களிடையே நிலவி வந்துள்ள வரலாற்றுப் பிரஞ்சை யாழ்ப்பாண அரசர்கள் பற்றி யாழ்ப்பாண மக்களிடையே நிலவிவரவில்லை. இதற்குக் காரணம் பிரதேச முதலிகளின் நிவடிமை முக்கியத்துவமேயாகும். (சிவத்தம்பி. கா. 1993. பக். 18)

இங்கு யாழ்ப்பாண உயர் வர்க்கத்தினருக்கு மக்களின் வரலாற்றுப் பிரஞ்சை, அந்த வரலாற்றினை அடையாளப்படுத்துகின்ற கலைவடிவங்கள் என்பதிலும்

முறை பேணப்பட்டு வந்த யாழ்ப்பாண சமூக அமைப்பில் மக்களிடம் சென்று கலை பயின்று மக்களுக்குக் கொடுக்க உயர் வர்க்கம் விரும்பும் என்பது சாத்தியப் பாடானதல்ல. அவ்வாறான முயற்சிகளை அங்கீகரிப்பதற்கான சமூகச் சூழலும் இருக்கவில்லை. இந்த இக்கட்டான நிலையில் தமது மேலாட்சியை அடையாளப்படுத்தும் மற்றுமோர் ஊடகமாக ஐரோப்பிய பாணி ஓவியங்களை கையாளத் தொடங்கினர். அம் மரபினையே தமது மரபாகவும் பின்பற்றினர். இதுவே நாட்டியம். இசை போன்ற கலை வடிவங்களுக்கு நிகழ்ந்தது. இவ்வாறே தமது கட்டுப் பாட்டிலுள்ள பத்திரிகைகள், பண்பாட்டு அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் மூலம் மக்களின் ஒப்புதலை உருவாக்கிக் கொண்டு தனது சித்திரத் மேலாட்சியை நிறுவுகிறது என்பது அந்தோனியோ கிராமுஷியின் கொள்கையாகும்.

2. ஐரோப்பியப்பாணி சார்ந்த ஓவியங்கள்.

குவராஜினுடைய முக்கியத்துவம் இந்தியப்பாணி சார்ந்த ஓவியங்களிலேதான் தங்கியுள்ளது.

தஞ்சாவூர்ப்பாணி, மதுபாணி, முகாலப்பாணி, ராஜப்பாணி. கலம்காரி என இந்தியாவில் வளர்ந்த முக்கியமான கலைமரபுகளில் நன்கு தேர்ச்சியுடைய வராகக் காணப்படுகின்றார். இந்த தேர்ச்சிக்குள்ளால் ஈழத்து சமகாலப் பிரச்சினை பற்றியோ அல்லது ஈழம் பற்றியோ அல்லது தான் தொழில் புரிகின்ற தமிழகம் பற்றியோ அண்மைக்காலம் வரை அவர் எதுவுமே வரையவில்லை. காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டதில் இரண்டைத்தவிர மற்றவைவெல்லாம் அவர் கலாசேத்திராவில் ஓவியம் பயின்ற கொண்டிருக்கும் போது வரைந்தவையாகும். இதற்குக்

கடந்த பத்தாண்டுகாலமாக இன ஒடுக்கு முறையின் கொடுமை பிடியில் இருந்து வெளியேறி உலகெங்கும் குவிந்த தமிழ் மக்களின் ரசனை அப்படியொன்றும் பெருமைப்பட்டு கொள்ளக் கூடிய ரசனை அல்ல என்பதில் பெரிய கருத்து வேறுபாடுகள் எதுவுமில்லை. வறுத்த யாழ்ப்பாண மினாகாய்த்துள்ள, கடடை சம்பல், தோல்கட்டி நெல்லிரசம், ஸ்பெசல் மென்டில், புழுக்கொடியல், முருங்கைக்காய், யாழ்ப்பாண விளையின் இவற்றோடு பரீஸ் La Chappell இல், வண்டன் Eastham இல், பெர்லின் Kregberg இல் ரொறன்ரோ Scarborough இல் 'மல்லு-வேட்டி மைனர்' இல் இருந்து ரஜனிகாந்தின் "பாடலா" வரை வீடியோ கொப்பிகளும் தான் இங்கு வந்து குவிந்தன. 'ஜெமினி சினிமா' 'பருவ விருந்து' 'திரைச்சித்திர' வும் தான் பரபரப்பாக விற்பனைக்கு உள்ளாகின. உலகை உயர்விப்பதற்காக உத்தாரணம் கொண்டிருப்பதாகப் பிரகடனப்படுத்தும் பத்திரிகைகளுக்கு பத்துபேர் கூட வாசகர் இல்லை என்பது ஒன்றும் இயக்க இரகசியமல்ல. காத்திரமான புகலிடச் சஞ்சிகைகள் உன்னதக் கனவுகளோடு தோற்றம் கொண்டு அந்த வேகத்திலேயே நலிந்து மறைந்து போயின. இலக்கிய ரசிகர்கள் கல்வி வட்டங்கள், வாசகர் வட்டங்கள் எல்லாம் சுற்றிச் சுற்றிப் பத்து விரல்களுக்குள் அடக்கம். இதுவே, இன்றைய ஐரோப்பிய புகலிடச் சமூகத்தின் கலாசார வாழ்வின் ஒரு குறக்கு முகம்.

தமிழ் அலைக்காற்றுக் கலைக்கழகம் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இலங்கையில் எத்தகைய வரண்ட நாடக குழுவில் தோற்றம் கொண்ட பெருமைப்பட்ட தனது சீரிய நாடகப் பயணத்தைத் தொடங்கியதோ அத்தகைய ஒரு வரட்சிச் சூழலையே ஐரோப்பாவிலும் எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது துரதிர்ஷ்டவசமானது தான். உன்னதமான சுதந்திர வேட்கைகளை ஒருபுறம் பிரகடனம் செய்து கொண்டு மறுபுறம் மிக மலிந்த தென்னிந்திய சினிமாப் படங்களை திரையிடும் அண்ணாமலைக்கு காவடி எடுத்தும் குஷ்புவக்கு தங்கச் சங்கிலி அணிவித்தும் தங்களின் அதி உன்னத கலாசாரணையை வெளிப்படுத்தும் ரசிகர் கூட்டத்தின் மத்தியிலே அன்றன் செக்கோவையும், பெர்ரோல்ட் பிரெஸ்டையும், வஸ்கா ஹாலெவையும், ஹெரோல்ட் பின்ரையும், பாதல் சர்க்காரையும் இன்னும் இந்திரா பார்த்தசாரதி, மெளனகுரு, மாவை நித்தியானந்தரையும் மேடையேற்றும் தளராத இவர்களின் முயற்சிகள் எத்துணை விஷப்பரிட்சை என்பதை இயல்பு யதார்த்த சூழலின் பின்னணியில் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

இலங்கையிலேயே சூழ்நடை சண்முகலிங்கம், நா.சுந்தரலிங்கம், அ.தாச்சியல் ஆகியோரின் நாடகங்களை மேடையேற்றிய அரங்காடிகள் குழுவின் மிகப்பெரும் கஷ்டங்கள்க்கு மத்தியிலேயே தமது நாடகங்களை மேடையேற்றுவதாகக் கூறுகிறார்கள். பொருளாதார ரீதியான பலமின்மையால், "இசை எம் நாடகங்களில் மிகப் பலவீனமடைந்து காணப்படுகின்றது. நடிகைகள் நமக்குக் கிடைப்பது குதிரைக்கொம்பு. இதனால் ஆண் பாத்திரம் அதிகமுள்ள நாடகங்களை நாம் தெரிவு செய்கின்றோம். அதுமட்டுமல்ல ஆண் நடிகர் கூடக் கிடைப்பதில்லை. ஒவ்வொரு நாடக மேடையேற்றங்களின் போதும் சில ஆயிரங்களை இழக்கின்றோம். விளம்பரங்கள் கிடைப்பதில்லை. நுழைவுச் சீட்டு விற்பதில் இடம்பாடு. ரசிகர் அவைக்கான அங்கத்தவர்களைச் சேர்ப்பதிலும் போதிய உற்சாகம் கிட்டவில்லை." என்ற

அரங்காடிகளின் "கோடை" நாடக மேடையேற்ற வெளியீடு குறிப்பிடுகின்றது. காத்திரமான நாடகமரபு வேருன்றி, விழுதானறி விருட்ச நிகழல் பரப்பி நிற்பதாக விதந்துரைக்கப்படும் நம் சொந்த மண்ணிலேயே இந்த நிலையென்றால் முற்றிலும் மாறுபட்ட அன்னியச் சூழலில் ஓர் அமெச்சூர் நாடகக் குழுவினருக்கு நிலைமை இன்னும் எவ்வளவு சோர்வுடனாவது என்பதை விபரிக்கத் தேவையில்லை. அதுவும் அகதிகளாகப்

ஒன்று என்ற நாடகத்தில் சித்திரிக்கப்படும் ஒரு ஒடுக்குமுறை இராணுவ முகாமிற்குள் நிகழும் சித்திரவதை இன்றைய உலகெங்கும் காணப்படுகின்ற குருர் அவலத்தின் அப்பட்டமான வெளிப்பாடு. பாதல் சர்க்காரின் "முகமல்லாத மனிதர்கள்" நாடகத்தில் வேரிழந்து போன நாங்கள் எங்கள் சொந்த முகங்களையே தரிசிக்கிறோம்.

Havel அவர்களின் "மன்னிக்கவும்" புகலிடத்துத் தமிழர் சமூக வாழ்வில் நாம் அடிக்கடி காண நேரும் தரிசனமேயாகும். Bertold Brecht இன் யுகதர்மம் சுரண்டும் ஒருவனதும் சுரண்டப்படும் ஒருவனதும் கதையைச் சொல்லும் ஒரு அரசியல் நாடகமேயாகும்.

பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், வங்காளம் ஆகிய இடங்களில் விடுதலை நாடக அரங்கு Bertold Brecht, Garcia Lorca ஆகிய நாடகாசிரியர்களை மிகச் செறிவாக உள்ளவங்கியிருக்கிறது. பாகிஸ்தானின் பெண்கள் நாடக அரங்கு Garcia Lorca வின் The House of Bernarda Alba என்ற நாடகத்தையே தளமாகக் கொண்டு எழுந்திருக்கின்றது. பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் யாழ்ப்பாணத்தில் இதே நாடகத்தை "ஒரு பாலை வீடு" என்ற பெயரிலும் Bertold Brecht இன் 'யுகதர்மம்' நாடகத்தையும் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் மேடையேற்றியமை விடுதலை அரங்கு முயற்சிகளாகவே கொள்ளத்தக்கன.

சமூகப் பிரச்சினைகளும் நாடகமும் பற்றிக் கதைக்க முற்படும் போது நாடகக் கலைஞன் முற்றாகவே சமூகப் பொறுப்பில் இருந்து ஒதுங்கி விடுவதில்லை. அது போன்றே ஒரு நாடக நிகழ்வின் மட்டுமே ஒரு சமுதாயத்தையே புரட்டிவிட முடியும் என்ற உட்தோட்பியல் கனவிலும் திளைத்துப் போக வேண்டியதில்லை. இது தொடர்பாக அகஸ்தோ போல் (Augusto Boal) போன்ற பிரேஸில் நாடகக் கலைஞனிடம்

ஐரோப்பிய தமிழ் அரங்கு : சில குறிப்புகள்

-முத்தையாபிள்ளை நித்தியானந்தன்

புலம்பெயர்ந்த மண்ணில் ஓர் வேறுபடுத்தக் கலைஞனின் கலை வெளிப்பாடு அசாதாரணமாக நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்கிறது. "மக்கள் பேசும் மொழியின் ஒசையைக் கேட்க வேண்டிய அவர்களின் உதடுகளின் அசைவைப் பார்க்க வேண்டிய-பேசும் மொழியோடும், இயல் போடும், சூழலோடும் இரண்டறக் கலந்தவர்களான எழுத்தாளர்கள் என்ற கலைஞர்களின் அனுபவங்கள் இன்னும் கசப்பானவை. புலம்பெயர்ந்த போது அவர்களால் மேற்கொண்டு எழுத முடியவில்லை. எழுத்து வாழ்க்கை, எழுத்தாளன் என்ற வாழ்க்கை முடங்கிப் போனது எவ்வளவு காலத்துக்குத் தான் மொழியைத் தேக்கி வைக்க முடியும்? எவ்வளவு புத்தகங்களால் நினைவுகளை உள்ளடக்கி மீட்டு வர முடியும்?..." என்று குன்றர் கிறாஸ் (Gunter Grass) அவர்கள் எழுத்தாளன் பற்றித் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் ஒரு நாடக கலைஞனுக்கும் பொருந்திப் போகிறது.

மக்கள் நாடக அரங்கு, சமூக மாற்றத்திற்கான விடுதலை அரங்கு, தளை நீக்கத்திற்கான அரங்கு, அனைத்தும் உட்கொண்ட அரங்கு (Total Theatre) என்று நாம் பலபடக் கூறிக் கொண்டாலும் நாடகத்தைப் பாரிய சமூகத்தைக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கான பேராபுதமாக அல்லது பேராபுதமாக கருதுகின்ற அந்த உணர்வு எத்துணை விரும்பத்தக்கதாக இருந்த போதிலும் இலங்கையின் யதார்த்த நாடகச் சூழல் இந்த முனைப்புக்கு இயைபுடையதாக இருக்கவில்லை என்பதையே மேற் கூறிய நாடகக் கஷ்டங்கள் தெளிவு படுத்துகின்றன. கலை இயக்கத்தின் சமூகத்தாக்கம் ஓர் எல்லை வரை தான் செயற்பட முடியும். ஐரோப்பி வாழ்வின் நெருக்கடி கள் அவசர வாழ்க்கைப் பயணங்கள் நேர அவலங்கள் பொருளாதார ரீதியில் எப்பொழுதுமே கையைச் சுட்டுக் கொள்ளும் எத்தனங்களூடாக வண்டன் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகத்தினர் மேற்கொள்ளும் இந்த தீவிர நாடக முயற்சிகள் Loths auf Steinen (பாறையில் பூத்த தாமரைகள்) தான்.

இந்தத் தீவிர நிலைமைக் கூடாகவும் இங்கிலாந்து, சுவீடன், நெதர்லாந்து, கனடா, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளில் வண்டன் தமிழ் அவைக் காற்றுக் கலைக்கழகத்தினர் ஒரு பரந்த ரசிகர்கள் மட்டத்தின் பாத்திரமான அங்கீகாரத்துடன் தம் நாடகங்களை மேடையேற்றியே வருகின்றார்கள். இந்த சமூகத்தின் சிக்கலான பிரச்சினைகளை மிக நுட்பமாக கலாபூர்வமாக வெளிக்கு கொண்கின்றன. சமூக பொருளாதார அரசியல் போன்ற வெவ்வேறு தளங்களில் சன்னல் பின்னலாக சிக்கல் மலிந்ததாக தென்படும் பிரச்சினைகளை அதன் சகல சூட்சுமங்களோடும் வெளிப்படுத்தும் ரசவாதத்தை இந்த நாடகங்கள் நேர்த்தியாகவே நிறைவேற்றி இருக்கின்றன. Harald Pinter இன் "போகிற வழிக்கு

"தீர்வுகளை ஏன் நீங்கள் தருவதில்லை?" என்று கேட்டதற்கு அவர் கூறிய பதிலை நோக்குவது பொருந்தும்.

"எதையும் பார்க்கத் தயாராக இல்லாத மக்களிடம் போய் ஒரு நாடகத்தைப் போட்டதும் அது அவர்களது கண்களை அப்படியே திறந்து விட்டு விடும் என்று நான் நம்பவில்லை. இதுதான் 50கள், 60களில் நாங்கள் அரசியல் நாடகங்களை போட்ட போது செய்த தவறு. என்னையும் சேர்த்துத் தான் சொல்கிறேன். மக்களின் முன்னணிப் படையினராக இருக்கும் எங்களுக்கு சாதாரண மக்களை விட எல்லாமே அதிகம்

களுக்குப் போதித்துக் கொண்டிருந்தோம். நாங்களோ ஆண்கள், பெண்களுக்காகப் போதித்துக் கொண்டிருந்தோம். எங்களு நோக்கம் நல்லதாக இருந்தாலும் அது ஈழேவில்லை.

ஒருநாள் பிரேசிலின் வடகிழக்குப் பிராந்தியத்தில் விவசாயிகளைப் போராட்டத் தூண்டுவதற்காக ஒரு நாடகத்தை நடத்தினோம். நாங்கள் எல்லோரும் கைகளில் துப்பாக்கியை ஏந்தியபடி "நாம் எல்லோரும் போராட வேண்டும், நமது மண்ணை விடுவிப்பதற்காக இரத்தம் சிந்த வேண்டும்" என்று முழங்குவதாக அந்த நாடகம் முடியும் அந்த சமயம் ஒரு விவசாயி எங்களிடம் வந்தார். நாங்களும் நீங்கள் சொன்னது தான் சரியென்று நினைக்கிறோம். இந்தத் துப்பாக்கி-களோடு வந்த எங்களோடு சேர்ந்து கொண்டு ஏன் நீங்களும் போராடக் கூடாது என்று கேட்டார். நாங்கள் பொய் சொல்கிறோம் என்பது அப்போது தான் எனக்குப் புரிந்தது. நாங்கள் சொன்னோம் இவையெல்லாம் நிஜமான துப்பாக்கிகளல்ல. ஆனால் அவர் அதைப் புரிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்தமாதிரிச் கூட முடியாத துப்பாக்கிகளைச் செய்து என்ன பிரயோசனம் என்று அவர் கேட்டார். நாங்கள் சொன்னோம் இந்த நாடகம் முடியும் போது நமது மண்ணை விடுவிக்க இரத்தம் சிந்துவோம் என்று முழங்கும் போது இந்தத் துப்பாக்கிகள் எவை வைத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என நாங்கள் நினைத்தோம். அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள். நீங்கள் உங்கள் துப்பாக்கிகளைக் கொண்டு வராவிட்டாலும் பரவாயில்லை, எங்களிடம் எங்கள் எல்லோருக்குமே போதுமான அளவிற்கு துப்பாக்கிகள் இருக்கின்றன. நீங்கள் எங்களோடு வராருங்கள். எங்களோடு இருந்து நீங்களும் சுடுங்கள். நாங்கள் கூறினோம். நீங்கள் எங்களைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு விட்டீர்கள். நாங்கள் உண்மையில் உண்மையிலேயே விவசாயிகள் இல்லை. நாங்கள் நாடகக் கலைஞர்கள் "ஓஹோ, நீங்கள் உண்மையில் நாடகக் கலைஞர்கள், இரத்தம் சிந்துவதைப் பற்றிப் பேசுவீர்கள். ஆனால் உங்கள் இரத்தத்தையல்ல! எங்கள் இரத்தத்தை" என்றார்கள் அவர்கள். எனக்கு அவமானமாகப் போய்

விட்டது. அன்றி விருந்து நான் முடிவு செய்து கொண்டேன். இனிமேல் மக்களைப் பார்த்து அதைச் செய்யுங்கள், இதைச் செய்யங்கள் என்று சொல்லி விட்டு நாம் விட்டிருந்து போய் விடுகின்ற மாதிரி நாடகங்கள் போடுவதில்லை என்று முடிவு செய்து கொண்டேன்.

மக்களுக்கு அறிவுரை சொல்ல எனக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் கிடையாது. என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு நாம் சொல்ல முடியாது.

மக்களோடு தன்னை இறுகப் பிணைத்துக் கொண்ட ஒரு நாடகக் கலைஞனின் கூற்று இது.

தெரியுமென எண்ணிக் கொண்டிருந்தோம். பிரேசிலில் நிறுவெறிக்கெதிராக நாடகங்களைப் போட்டுக் கொண்டிருந்த நாடகக் குழுவொன்றை வைத்திருந்தோம். ஆனால் நாங்கள் எல்லோருமே வெள்ளையர்கள்.

கிராமத்து விவசாயிகளைப் பற்றிய நாடகங்களை நாங்கள் போட்டோம். ஆனால் நாங்கள் எல்லோருமே நகரத்தில் வசிப்பவர்கள். பெண்கள் தங்கள் மீதான ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்துப் போராடுவது எப்படி என அவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்க முயன்றோம். ஆனால் எங்களில் பெரும்பாலானோர் ஆண்கள்.

நாங்கள் பெண்களிடம் சொன்னோம்: நீங்கள் போராட வேண்டாம். போராட்டம் யாரை எதிர்த்தது? எங்களை எதிர்த்தது. ஆண்களை எதிர்த்தது. இது சம்பந்தமில்லாத ஒரு விஷயமாகவிருந்தது.

நாங்களோ நகரவாசிகள் கிராமத்து விவசாயிகளுக்குப் போதித்துக் கொண்டிருந்தோம். நாங்களோ வெள்ளையர்கள். கறுப்பர்-

போராட்டக் களத்தில் நிற்கும் ஒரு விவசாயிக்கும் பூரண சமூக ஈடுபாடு கொண்ட ஒரு நாடகக் கலைஞனுக்கும் இடையில் மட்டுமே இத்தகைய அர்த்தம் பொதிந்த சர்ச்சை இடம்பெற முடியும் நாடகம் முடிந்த மறுகணமே அரங்கை விட்டு வெளியேறி விடுகிற ஒரு ரசிகனுக்கும் ஒரு அமெச்சூர் நாடகக் கலைஞனுக்கும் இது அர்த்தமாகாது. ஐரோப்பிய தமிழ் கலாசார நடப்பியல் சூழலில் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட வகையிலேயே இந்த நாடகக் கருத்துப் பரிமாற்றம் நிகழ முடியும்.

இவற்றைக் கணக்கில் எடுக்காத புத்தம் புது கருத்துதீர்ப்புகள் நம்மை எங்குமிட்டுச் செல்வமாட்டா.

நன்றி: நாடகவிழாமலர் '95

மிதப்பு நிலை...

கத்திப்பு வர்ணக் கலவையின் ஒளி வெள்ளம். ஒளி வெள்ளம் மெல்லவும் கலையா வண்ணம் மிதந்தேன்.

உதிர்ந்த இறகு போன்றும் - நீரில் மூழ்கும் தகட்டுத் துண்டு போன்றும் மிதந்தேன். புலன் எட்டும் திசையெங்கும் கூசும் ஒளியின் கசிவு.

காற்றில் கலைந்து - பின் சேர்ந்து மேகமும் அதிராது மிதந்தேன். எதுவுமே இல்லை. என் வசம் எதுவுமே இல்லை.

துவக்கு

காசு
அதிசாரம்
ஆடை
உணர்ச்சி
உயிர் என்று எதுவுமே இல்லை என்னிடம்.

இழப்புக்கு இத்தனை சுகம் உண்டா? மிதந்தேன்... மிதத்தல் முடிய தீர்ப்பு நிலையம் வரும் போலும். விசாரிப்பார்கள். விசாரிப்பின் முடிவில் தேவர்களின் ஸ்நேகமா? என்னை கொப்பராவா என்பது முடிவாகும். சொர்க்கம் என்பது நிச்சயம் எனக்குக் கிடையாது. பாவங்களைப் பட்டியல் போட்டு எப்படியும் ஏழுமீட்டு நரக தண்டனை தீர்த்து விடுவார்கள்.

கொலை:
கொள்ளை:
ஆட்கடத்தல்:
பாலியல் வன்முறை:
இனத்துரோகம்:
சித்திரகுப்தன் பட்டியல் போடுவான்.

சீ... போடுவார். அவரிடம் "நான் ஆரெண்டு-தெரியுமா?" என்று அதிகாரம் எல்லாம் காட்ட முடியாது. காட்டவும் கூடாது. தருகின்ற தண்டனையை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

உர்ப்பிர... ரென்ற பேரிசைச்சலுடன் எனைக் கலைத்துவிட்டு வேகமாய் எதுவோ பறந்து கொண்டுள்ளது. ஒரு கணம் துணுக்குற்று - கலைந்த நான் மறுபடி இணைந்து புள்ளியாய் தூரத்தே போகும் அதைப் பார்த்தேன்.

மயில் வாகனம்... முருகன் அதில்... சிச்சீ... இது பிரமை அது சடலை.

எத்தனை காலம் இப்படி மிதக்க நேரிடுமோ? இப்படியே மிதத்தல் தொடருமாயின் மரணம் சுகமாந்தே. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்கிறார்களே அப்படியாயின் மரணம் தண்டனையா? அப்படி உரை முடியவில்லையே... புலி வாழ்வில் இத்தனை சுகானுபவம் கண்டதில்லை இந்த ஆம்மா. உடல் இழந்தால் தான் ஆத்மாவிரு சுகம் உண்டா? ஆத்மதிருப்தி ஆத்மதிருப்தி என்கிறார்களே அது பொய்யா? உடல் இழந்த பின் தானே இவ்வாத்மா திருப்தி என்பதைக் கண்டது.

சே... இது முன்னமே தெரிந்திருந்தால் எப்போதோ செத்துத் தொலைந்திருக்கலாம். எத்தனையோ கொடூரம் நிகழாது இருந்திருக்கலாம்.

மிதப்பு நிலை சீரற்ற இருந்தது. கூடியும் குறைந்தும் சிலகணம் அசையாதும் இருந்தது. பூமி தெரியவில்லை. காற்று மண்டலம் கடந்து கணநேரம் ஆனதாய் ஒம்மம்... போன்றதொர் சங்கின் வயிற்றில் கேட்டுமே அப்படியோர் வெற்றிசைச்சல்.

மிதப்பு நிலை முற்றாய் நின்றது. வேசாய் பதட்டம் பரவியது. அடுத்தது என்னவோ என்கின்ற படபடப்பு. திக்திக்கென்றிருந்தது.

இயமரைப் பார்க்கலாம். சித்திரகுப்தனாரைப் பார்க்கலாம். தவறுகளை நாமாகவே முன்னமே சொல்லி கொஞ்ச தண்டனையை மட்டும் அனுபவித்துவிட்டு, முத்தி அடைந்து சிலனாரையும் பார்க்கலாம். ரம்பா, ஊர்வசி, ஐயய்யோ... கிஞ் கிரபுப்பாகக் கூட இருக்கிறது.

ஊதா நிறத்தின் ஊர்வலம் மெல்ல மெல்லக் கலைந்தது. செந்நிறம் படர்ந்து என்னை மூடிக்கொள்கிறது. காற்று மாதிரி எதுவோ என்னை தாக்க வேகமாக வருகிறது. வந்து என்னை கலைத்து சிதைத்தது. நான் சிதைந்து சின்னாபின்னமானேன். முயன்றேன். நான் ஒன்றாகி உருவம் கொள்ள முடியவில்லை. நெடுநேரம் அது என்னை சிதைத்துச் சிதைத்து சீரழித்தது.

கீழ்நோக்கி - பூமி நோக்கி கணப்பொழுதில் அது என்னை அமுக்கி விட நிலத்தில் இருந்து முன்றடி உயரத்தில் உருவம் கொண்டு நின்றேன். பூமியை தொடமுடியவில்லை.

பூமியில் நடப்பவை யாவும் தெரிந்தது. துவக்கு சிறுவர்கள். துவக்கு மிருகங்கள்.

துவக்குக்கு பயந்த குருட்டுச் சனங்கள். வீரவணக்கம் செலுத்தப்படும் என் உடல். சகலமும் தெரிந்தது. என்னைத் தான் யாருக்கும் தெரியவில்லை.

உள்ளி எழும்பினேன். வேகமாய் மேல் எழுந்து கீழ் மேகத்தின் உயரம் வரை சென்று விட்டு. மேல் செல்ல முடியாது கீழ் வந்தேன். ஆத்ம திருப்தி என்னவென்று தெரியாது மேல் எம்மதையும். வேகமாய் கீழ் அமுக்கப்பட்டும் - மேலும் கீழுமாய் அவதிகயற்று அல்லாடினேன். சாந்தியடையாத ஆத்மா அவதிகயற்று அலைந்தது.

உக்கியா... உக்கியா... ஊ... ஊ... ஊ... வாய்க்குவித்துக் கூவினேன். இருள் கவிழ்ந்தது நான் பிசாசானேன். சுடுகாட்டுக்கு பறந்தேன். சாம்பல் மேட்டுக்குவியலில் காற்றடித்தது. அடித்த காற்றில் கலைந்த சாம்பலில் குளித்தேன். சுகம்... சுகம்... உக்கியா உக்கியா.. உக்கியா ஊ... ஊ...

இடுகாட்டு சிலுவையில் தலைகீழாய் தொங்கினேன். சுகம் சுகம் உக்கியா உக்கியா ஊ... ஊ... களைப்பில்லை... சோர்வில்லை. பசியில்லை. ஆனாலும் பதட்டம் இருந்தது. உருவம் துடித்துக்

"இப்ப நீ போறயா? இல்லையா?" உறுமிக் கொண்டே வாய் குவித்து என்முகத்தில் ஊதியது. பச்சைப் புகையும் வெடுக்கு நூற்றமும் நெருப்பும் வந்து அதன் வாயில் இருந்து. எனக்கு அருவரும் மயக்கமும் வந்து. மனசுக்குள் "பிசாசு" என திட்டிக்கொண்டு கிறுகிறுத்து தூரத்தே பறந்து போனேன்.

அல்லாடி அல்லாடி அலைய கவலை வந்தது. வீணாகத் தற்கொலை பண்ணி தொலைத்து விட்டோமோ என்று. இயற்கையாய் சாவு வரும் வரைக்கும் உயிர் வாழ்ந்து இருக்கலாம் கும்மிருட்டு. திசைக்கெட்டு அலைந்தேன்.

தனிமம்... தனிமை... உக்கியா... உக்கியா... ஊ... ஊ... உக்கியா... உக்கியா... ஊ... ஊ... உக்கியா... உக்கியா... ஊ... ஊ... எக்கச்செக்கமாய் கிட்டத்தில் எங்கோ நடுநிசிப் பிசாசுகள் கூப்போட்டு கூப்போட்டு கொட்டடித்துக் கொண்டிருக்கும் சத்தம் சந்தோசமாய்க் கேட்டது. ஒசை வந்த திசை நோக்கி வேகமாய் பறந்தேன். வைரவன் கோயில் இலுப்பை மரம் கிளை கட்டியிருந்தது. எக்கச்செக்கம் பிசாக்கள் கிளைகள் தோறும் கொட்டடித்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. ஒரே

பிசாசுனின் வாக்குமூலம்

-சக்கரவர்த்தி

கொண்டிருந்தது. எங்கேனும் ஓரிடத்தில் ஓய்ந்திருக்க வேண்டும் போல் தோன்றுகிறது.

பாய்ந்து பாய்ந்து பறந்தேன். ஓரிடமும் பிடிக்கவில்லை. எங்கேனும் ஓர் புளியமரம் கிடைக்குமாயின். புளியமரத்தில் மட்டுமேனோ ஆவலாய் இருந்தேன். பட்டென ஞாபகம் வந்தது.

வேதக்கோயில் அடிவளவில் இருக்கும் கிழட்டுப் புளியமரம். பட்டென பறந்தேன். பறந்த நான் உச்சாணிக் கொம்பில் ஓய்ந்தாராய் தொங்கினேன். அசைவு கண்டு வெளவால் ஒன்று தூக்கம் கலைந்து பறந்தது. சுகம்.. சுகம்.. உக்கியா... உக்கியா... ஊ... ஊ...

"டேய் ஆர்ரா நீ?" முரட்டுச்சத்தம். பிசாசான பின்னும் பயம் எனக்குப் போகவில்லை பயந்தேன். அடிமரக் கிளை ஆடியது. உற்றுப் பார்த்தேன், இன்னொர் பிசாசு. "இது எண்ட இடம். ஆர்ரா நீ?" "நான் பிசாசு" "நானும் அது தான்டா. நீ எந்த இயக்கமடா?" அப்பிசாசு என்னருகே மிதந்து வந்தது. அதன் முகம் மிகக் கொடுமையாய் இருந்தது. "நான் ஒரு இயக்கமும் இல்லை..." நடுங்கியது என் குரல்.

"நீ இயக்கக்காரன் தான் எனக்குத் தெரியும்". நான் எதுவும் பேசாது மெளனமாய் இருந்தேன். "இது எண்ட இடம். நீ இங்க இருக்காதே போ." "நான் புதுசு. வேற இடம் ஒண்டும் எனக்குத் தெரியாது?"

சந்தோசம் ஆகிவிட்டதெனக்கு. நெருங்கிப்போக - பிசாசொன்று எனனைக் கண்டுகொண்டு, மிதந்து என்னருகே வந்தது. எனக்கு சந்தோசமாயும், பயமாயும் இருந்தது. நெருங்கி நெருங்கி அது என்கிட்ட வர பயமில்லாது போய் வெறும் சந்தோஷம் மட்டுமே இருந்தது. ஏனென்றால் அது ரஞ்சன். என்னைக் கட்டிப் பிடித்தான். புகையாய் பின்னிக் கொண்டோம். "என்ன மச்சான் உன்னையும் தட்டிப்போட்டானுகளா?" கவலையாகக் கேட்டான் ரஞ்சன்.

ரஞ்சன் பாலம். என்னுடன் தான் இந்தியாவில் பயிற்சி எடுத்தவன். "நாட்டுக்குப்போறன் என்றுவிட்டு கடல்கடந்தவன் தான். மூன்று மாதத்தால்" தட்டிப்போட்டானுகள் என்று படகு வழியாய் வேதாரணியம் வந்து சேதி. சில நாட்கள் கவலைப்பட்டு மறந்துபோனேன். மறுபடியும் பத்து வருடம் கடந்து பிசாசாய் அவனை சந்திப்பேன் என்று எதிர் பார்க்கவே இல்லை. மறுபடியும் கவலையாயும் சந்தோஷமாயும் இருந்தது. கவலையாலோ சந்தோஷத்தாலோ அழுதேன். பிசாசுகளுக்கு கண்ணீர் இல்லைபோலும்.

என்னை அணைத்துக் கொண்டே மரக்கிளைக்குக் கூட்டிப்போனான். பிசாசுகள் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு கூய் போட்டு ஆரவாரித்தன. கு.. என்று வாய் குவித்து ஊதினான். கு சத்தம் கேட்டு எல்லாப் பிசாசுகளும் அமைதியாய் கிளைகளில் அடங்கின. ரஞ்சன் தான் இந்தப் பிசாசுகளுக்கெல்லாம்

லீடர்போல. அவன் செய்கைக்கு கட்டுப்படுகின்றனவே. வளைந்த கிளையில் இருந்த பிசாசொன்று என்னை வினோதமாய் பார்த்தது. அதை எங்கோ பார்த்த ஞாபகம். கண்ணுக்குக் கறுப்புத் துணி கட்டினால் யார் என்று கண்டுபிடித்துவிடலாம் போல் தெரிந்தது. அந்தப் பிசாசைப் பார்க்க ஏதோ ஞாபகம் வருவதுபோன்றும் இருக்கிறது. "அண்ணே.. அண்ண என்க விலுங்கோ அண்ண.. உங்க கால படிச்சி கெஞ்சிறான் அண்ண. துவக்கக் காட்டி காசு கேட்டா எப்படி அண்ண இல்ல என்று சொல்றது.. அதுதான் ஒரு புலன் மாட்ட வித்து காசு குடுத்ததான். சத்தியமா நான் அவங்க இயக்கம் இல்ல.." உயிர் பிச்சைக் கேட்டு முழங்காலில் நின்டவனை மாப்பில் உதைத்து மல்லாக்க வீழ்த்தினேன். கையும், கண்ணும் கட்டப்பட்டவனை மண்டையில் சுட முனை வெளிவந்தது.

"இவள்தான்... இவள்தான் என்ன மண்டையில் போட்டவள் இவள் நான் சும்மா விடமாட்டேன்..."

அப்பிசாசு என்னை நோக்கி வேகமாக வந்தது. நான் பயந்து நடுங்கினேன். செய்த பாவத்தால் வரும் பயன் நினைத்து நொந்தேன். புளியமர பிசாசுகள் மாதிரி இவைகளும் என்னை தூரத்திலிருமோ? நான் எங்கு போவேன். எனக்கு என்ன தெரியும் பிசாசுகளின் உலகம்? எனனை நொந்து அதுகளை சோகமாய் பார்த்தேன். ரஞ்சன் வேகமாய் அமைதியாய் அப்பிசாசைப் பார்த்தான். அது அடங்கி வேறு எங்கோ பார்த்தது. "நாம மனிசனுகள் இல்லை... அந்த கெட்டசெய்மங்களுக்குத் தான் கோபம், தாபம், துவக்கு எல்லாம். நமக்கு அது ஒன்றும் இல்லை. நம்மட உலகம் வேற. நமக்கும் குத்தவேணும், பழிவாங்க வேணும், சுட வேணும் என்டால் பிசாசுக்கும் மனிசனுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? உனக்கும் இன்னும் மனிசப்புத்தி விட்டுப்போகல்ல.. என்ன..?" ரஞ்சன் அமைதியாய்ச் சொல்ல மறற்ப் பிசாசுகளும் அதிளிமப் போய் சமாதானம் பேசின.. நான் சோகமாய் ரஞ்சனை ஒட்டியிற்று நின்றேன். என்னை தடவிக்கொடுத்து ரஞ்சன் அது அருகே என்னை மிதந்து கூட்டிப்போனான். அது என்னை சினேகமாய்ப் பார்த்து சிரித்தது. சே.. பிசாசுகளுக்குத்தான் எத்தனை பெரிய மனசு. எல்லாப் பிசாசுகளும் என்னைச் சந்தோஷமாய் வரவேற்றன.. "இங்க இருக்கிற எங்க எல்லாருக்குள்ளாயும் கனக்கக் கனக்க கதையிருக்கு. நாங்க எல்லாரும் பிசாசுகினதுக்கு தழுமும், ஈழமும், துவக்கும், யுத்தமும் தான் காரணம். உனக்கும் அதுதான் காரணம் என்று எங்க எல்லாருக்கும் விளங்குது. இருந்தாலும் நாம எல்லாரும் ஒன்டா இருக்கிறதால் உன்னோட கதையை எங்க எல்லாருக்கும் சொல்லு. பிறகு நாங்க எல்லாரும் ஏன் பிசாசானம் என்று உனக்குச் சொல்றம்".

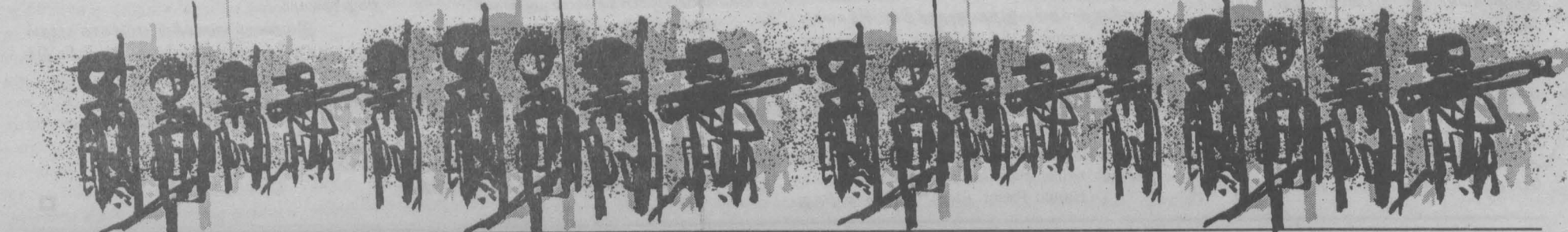
"சொல்லு மச்சான் உன்ன ஏன் தட்டினவங்கள்" ரஞ்சன் சொல்ல நான் பேசாமல் இருந்தேன். "உன்ன அறிமுகப்படுத்து மச்சான்: உன்ன ஏன் தட்டினவங்கள்?"

- "என்ன ஒருவரும் தட்டியில்லை."
- "பின்ன...?"
- "நாளாத்தான்!"
- "நீயாத்தான் என்டால்?"
- "நானே எனக்கு வச்சித்தன் மண்டையில".
- "ஏன்?"
- "இயக்கம் படிக்கல்ல!"
- "படிக்கல்ல என்டால் சிறிகந்தராசா மாதிரி அடிக்கிற அடிச்சிற்று கண்டாவுக்கோ, யூரோப்புக்கோ போய் பேரையும் மாற்றி, இயக்கத்தையும் மாற்றி சூழ்நிலைக்கு ஏத்தமாதிரி புலிவேசம் போட்டு "இடி" என்று பேப்பர் நடத்தி அறிவுகெட்ட வெளிநாட்டு தமிழ்ச்சனத்த ஏமாத்தத் தெரியாம செத்துப்போய் வந்திருகிறேயே. உனக்கு அறிவே இல்லையா?"

ரஞ்சன் வேதனையாயும், கோபமாயும் சொன்னான்.

"இப்படியான வேலை செய்ய மனச்சாட்சி இடம் கொடுக்காததால்தான் தற்கொலை பண்ணினான்".

"அது சரி மச்சான். அந்த எளிய செய்மங்கள் செய்யிறத விட நீ செத்து வந்து பெரிய விஷயம். நீ சந்திச்சியோ என்னவோ தெரியாது. வேதக்கோயில் புளியமரத்தில் ஒரு நரகம் இருக்கு. கருவாஞ்சிக்குடி கணபதிப்பிள்ளை மால்லர் விட்டில் நல்லா அடிச்சிற்று அந்த புளியமரத்தடியில் கொஞ்சத்த தாட்டு வச்சித்து கொஞ்சத்தோட வெளிநாடு கிளம்பக்க விஷயம் தெரிந்து தட்டிப் போட்டானுகள். பொழுது பட்ட நேரம் அலுப்பாயிருக்க சும்மா சுத்தித்து வருவம் என்று போறன். அவன் கழுத்து நிறைய தங்கச் சங்கலியோட சக்கின்ல போறான். கணபதிப்பிள்ளை மால்லர். அவன் காட்டி ஆரோ ஒரு பொடியுண்டி சொல்லறா "அவன் போட்டு போறது எண்ட மகளினர் சங்கிலி தம்பி" என்று. "அவருக்கு எப்படி இருந்திருக்கும் மனநிலை அந்த நேரத்தில் செத்தபிறரும் அந்த நரகளுக்கு காசாவிட்டுப் போகல்ல. புளியமரத்தடியில் தாட்டுவச்ச நகைக்கும், காசுக்கும் காவல் இருக்குது. கொஞ்சம் சீனியர் பிசாசு. கனக்க விஷயம் தெரியும் அதுக்கு. கிட்டப்போனா புகை அடிக்கும்" ரஞ்சன் சொல்ல- நானும் விரட்டப்பட்டதைச் சொன்னேன்.

"சரி சரி அது போகட்டும். இதுகள் எல்லாம் காத்துக் கொண்டு இருக்குதுகள். வெளிச்சம் வரமுதல் உன்னை அறிமுகப்படுத்து". சொல்லிவிட்டு கிளையொன்றில் சாய்ந்து உக்காந்து கொண்டது. அதுகள் எல்லாவற்றையும் சினைமாய்ப் பார்த்து புன்னகைத்து விட்டு என்னை அறிமுகப்படுத்தலானேன்.

"எண்டப்பேர் ரெஜினோல்ட். உண்மையான பேர் பெரியதம்பி. ரெஜினோல்ட் என்று பெயர் வைச்சது தேவன் மால்லர். மால்லர் என்றால் படிப்பிற்கு மால்லர் இல்ல என்று உங்களுக்குத் தெரியும் தானே. உண்மையில் நான் ஏன் இயக்கத்துக்குப் போனேன் என்று இண்டவரைக்கும் எனக்கு விளங்கவில்லை. கொலையும், கொடுமையும், கொள்ளையும் தான் இயக்கம் என்று இருந்திட்டன். தமிழும் ஈழமும் என்று சொல்லி சொல்லி எத்தனையாயிரம் கொடுமை நடந்திருந்து.

இப்படித்தான் நாங்க ஒரு சமயம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து பெருவாங்கரைக்கு நடந்து போய்க்கொண்டு இருந்தம். மொத்தம் நாற்பது பேர். ஆனையிறவு கேம்புக்கு பின்னால் கடந்து - கடற்கர ஓரமா மூலத்தீவு போய் - மூலத்தீவு இருந்து நிலாவெளி - நிலாவெளியில் இருந்து மூதுர் - சேர்ந்து மூதுரில் இருந்து வாகரை அங்கயிருந்து புலிபாஞ்சகல் - புலிபாஞ்சகல்லில் இருந்து பெருவாங்கரை இதுதான் எங்கோட அந்த கால நடைபாத வழி. நாற்பது பேரும் ஆளானுக்கு ஐம்பது கிலோவுக்கு மேல பாரத்தோட ஈழமீட்பு (?) பயணம் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். வாகரையில் இருந்து புலிபாஞ்சகல் போறவழியில் உப்பகந்த என்று ஒரு சிங்கன ஊரிருக்கு. எப்பவும் ராவிலதான் அந்த ஊர் தாண்டிப்போவாம். ஏன்னென்று மறந்து போய்றது. அந்தமுறை நாங்க பொழுது படமுதல் அந்த ஊர்க்கடக்க கொஞ்சச் சனம் எங்களக் கண்டுத்துகள். அதுகள் எங்கேயோ போய்றது ட்ரக்களில் வந்து கொண்டிருந்துகள். எங்களை தூரத்தில் கண்டவுடனேயே பதறத் துடங்கிட்டுதுகள். ட்ரக்கர மறிச்சு எல்வாச் சனத்தையும் இறங்கச் சொல்லி கண்ணை மூடச்சொன்னம். அதுகளுக்கு விளங்கிற்றுது. எங்கட பயம் எங்களுக்கு. கலர்ப்பட்டு கண்டு பிடிச்ச ரகசிய பாதையது. அது சிங்களச் சனத்துக்கு தெரிஞ்சா பிறகு என்ன நடக்கும் என்று தெரியும்தானே.

சனம் குய்யா முய்யா என்று கத்தத் தொடங்கிற்றுதுகள். கிளடுகட்ட, பொம்பிள, குஞ்சுரூரால் என்று மொத்தம் முப்பத்திமுனு உருப்படி துவக்கால கட்டா ஊருக்குள் சத்தம் கேட்கும். அந்த இடத்தில் வைத்து ஒண்டும் செய்ய ஏலாது. சனத்தையெல்லாம் சாய்ச்சிக் கொண்டு ஒரு அஞ்சாறு கட்ட கடந்துபோய் எல்லாரையும் முழங்காலில் நிப்பாட்டிப்போட்டு மொட்டையடிக்கிற கத்தியால - இருந்தது ஒரு கத்தித்தான். அந்தச் சனத்திற்கு தப்பியோடக் கூடத்தெரியலை... தெரியலை என்று இல்லை ஓட ஏலாது. நாற்பதுபேர் துவக்கோட வளச்சி நீக்கிறம். முதல்வ நாந்தான் கத்தியெடுத்து முழங்காலில் நிண்ட ஒருவண்ட தலையாயிரப் புடிச்ச நிமித்தினன். என்னவோ சொன்னான் எனக்கது கேட்கயில்லை. தமிழ்.. தமிழ் என்று மட்டும் தான் காதுக்குள்ள கேட்டுது. கத்திப்புடிய பெருவிரலால் அமுக்க அவன் குளிஞ்சு எண்ட காலப்புடிச்சான். கண்ணிலிருந்து தண்ணிலழிய என்ன பார்த்தான். எனக்கு பாவம் வரவில்லை நச்சுரல் வளையில் இருந்து காற்றும் "அவக்" என்றொரு சத்தமும் பிறகு ரத்தமும் வந்தது. முப்பத்திரெண்டும் இப்பிடயே சரிய மிஞ்சினது ஆறுமாதக்குழந்தை ஒன்று மட்டுந்தான். அந்தக் குழந்தையோட அம்மாட கை புள்ளய விடவேயில்லை. அது வீல்வீல் என்று கத்திக்கொண்டேயிருந்திச்சு. உயிர் போனபிறகும் அந்தப் பொம்பிளையிட கால்மண்ணை உதைச்சக் கொண்டே கிடந்தது. அந்த புள்ளயிட கையைப்புடிச்ச இழுத்துத் தூக்கி அத ஒரு மாதிரியாப் பார்த்து சிரிச்சான் ராசன்.

"இதக் கொண்டுபோய் தமிழனா வளத்து சிங்களவனக் கொலை வைக்கவேணும்" என்று சொன்ன ராசனில் எனக்கு கோபம் வந்திட்டு. பின்ன என்ன, இவன் பெரியவனாகி, சிங்களவனக் கொல்ல பதினஞ்சு பதினாறு வரிசம் எடுக்கும். அதுவரைக்கும் எங்களுக்கு தமிழீழம் கிடைக்காமலா இருக்கும். தேவன் மால்லர் இந்தியாவில் வச்சி சொன்னவர் எப்படியும் அடுத்த பொங்கல் தமிழீழத்தில் பொங்கலாமெண்டு. அந்தப் பொடியன ராசனிட்ட இருந்து பறிச்சி எடுத்தன். ஒருத்தருக்கும் விளங்கியில்ல நான் என்ன செய்யப்போறன் என்று. காலப்புடிச்சி தலைகீழாத் தூக்கி - பக்கத்தில் இருந்த பலா மரத்தில் தலைய ஒங்கி அடிக்க மண்ணடூர் அங்கி மூளையும் கனக்க ரத்தமும் அடிமரத்தில் ஓட்டி ருந்திச்சு. செத்தபிள்ளையை பத்தைக்குள்ள தூக்கியெறிஞ்சி போட்டு - கொண்டு வந்த சாமானத் தூக்கிக் கொண்டு நடக்கத் தொடங்கித்தன். பெருவாங்கரை போய் பொறுப்பாளரிட சொன்னன். என்ன நல்லாப் பராட்டினானு.

"இப்படித்தான் இடர்ப்பையும் தடைகளை உடைத்தெரியவேண்டும்." என்று எல்லாரையும் கூப்பிட்டுச் சொல்லி - என்னோட பெருமையைப் சொல்லி இப்படித்தான் நீங்களும் செய்யவேண்டும்

என்று கட்டள வேறு போட்டானு.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கனக்கச் சாமானக் கொண்டு வந்தம் தானே. அதுகள் வச்ச ஏதாவது செய்யவேணும் போல இருந்திச்சு. பொறுப்பாளரிட கேட்டன்.

"நீதான் பெரிய ஆளாச்சே. தேவையான ஆட்களக் கூட்டிற்று முப்பத்தொன்பதாம் கொள்ளிக்குள்ள பூரன்" எண்டானு.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வந்தம் தானே நாற்பது பேரும் அதோட ரெயினிங் எடுக்காத ஏழுபேரையும் சேர்த்துக் கொண்டு வடிவான திட்டம் போட்டன். திக்கோடையில் தான் எங்கட காம்ப். நாலுபக்கமும் சின்னசின்ன மல. யாராலும் கண்டுபிடிக்க ஏலாது. அங்க ஒரு சின்னக் குகை கூட இருக்கு.

திக்கோடையில் இருந்து புள்ளையாரடி வரைக்கும் ட்ரக்களில் போய் - அங்க இருந்து பொழுதுபட்டதுக்கு பிறகு முக்கோண வடிவத்தில் முன்னேறி - கூப்பன் கையடியில் வட்டமாகி, நேரம் விடியச்சாமம் ரெண்டுமணி. முப்பத்தொன்பதாம் கொலனி சின்ன ஊர்தானே. முதல் நம்மட சனத்தான் அவங்க. பிறகு பிறகு சிங்களவர்கள் வந்து நம்மட சனத்த தூரத்திப்போட்டாங்கள். அந்தச் சனம் எல்லாம்

பூட்டினம். மூச்சக் காத்தத்தவிர வேற சத்தம் இல்லை. கையையும் வாயையும் பிளாஸ்டிக் கட்டியும், ஓட்டியும் போட்டம்.

இந்த நேரம்பாத்து குழந்த பிள்ள ஒன்று விட்டுவிட்டு கத்துற சத்தம் கேட்டிச்சி எங்கேயோ பிழை நடந்திட்டுது. நான் ரெயினிங் எடுக்கேக்க சொல்லித் தந்தவர்கள் சத்தம் வாற திசைய வச்சி இடத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறதுக்கு, சரியா புடிச்சன். கூப்பன் கடை வளவுக்கு பக்கத்து ஒழுங்கைக்குள்ள ஒரு பொம்புள பதுங்கிது. ஒடிப்போய் தலையிர புடிச்சி வாயில் பிளாஸ்டர் ஓட்டினன். புள்ளய நிலத்தில் போட்டுத்து எண்டகாலப்புடிச்சி தலையை தலையை ஆட்டிச்சி. என்ன வேணும் என்டா கொல்லு என்ட புள்ளய ஒண்டும் செய்யாத என்று கேஞ்சியது போல.... இரங்கிற மனமா இது. புள்ளவேற வான் வான் என்று கத்திச்சுது. புள்ளய அந்தரத்தி தூங்கி எறிஞ்சி - ரெண்டு கையாலையும் வாற ஒங்கி குறுகால ஒரு கோடு.

"சக்"

இயக்கத்துக்குப் போறதுக்கு முதல் - நான் ஒரு பேக்கரியிலதான் வேலை செய்த நான். பாணுக்கு மாலை குழச்சப்போட்டு பெரிய கத்தியால் குழச்சமாவ வெட்டி வெட்டி பிரிச்சி எடுப்பம். பச்சமாவ கத்தியால் வெட்டேக்க எப்படி இருக்குமோ அப்படித்தான்

இப்ப வெல்லா வெளியிலையும் பபுகாமப் பக்கமும் ருடியேற்றுகள். முப்பத்தொம்பதாம் கொலனிங் எனக்கு நல்லாத் தெரியும். எங்கட அப்ப தான் இந்த ஊருக்கு பஸ் ஓடுவானு. சின்ன வயதில் அவரோட கனக்கத்தரம் வந்து இருக்கன். சின்னதா ஒரு பள்ளிக்கூடம். ஒரு கூப்பன் கடை இது ரெண்டும் தான் சீமெந்துக் கட்டிடம்.

ஆக்காண்டிக்கு கூட கேக்காம ஊரசத்தி வளைச்சிட்டம். சின்ன ஒரு வெடிச்சத்தம் கேட்டாலும் சவளக்கடையில் இருந்தும் கெவிழியாமடுவில் இருந்தும் ஆயிக்காரன் வந்திடுவான். பிறகு அவ்வளவுதான்.

மொத்தம் நாற்பது வீடு தான் அங்க. சரசரப்பு கேக்காம ஒரு வீட்ட தட்டினன் திறக்கயில்லை. இன்னும் சத்தமா தட்டினன். இன்னும் சத்தமா தட்டினன். கொஞ்ச நிமிசம் கடந்து ஒருவன் கதவ திறந்து வந்தான். முப்பது வயது இருக்கும். திரி கருகிள லாம்பெண்ணை விளக்கு அவண்ட கையில். என்ன கண்டு எடுத்தப்போன பிளாஸ்டர் அவண்ட வாயில் ஒட்டினன். இத்தின அமளி நடந்தும் நித்திர கலையாம அடுப்பு கலைஞ்சு போய்படுக்கிற பொஞ்சாதியிட வாயிலையும் பிளாஸ்டர் ஒட்டினன்.

ஒரு வீட்டக்கூட தவறவிடயில்லை. எல்லாரையும் சேர்த்து எடுக்க நூத்தி பதின்முனு பேர் மொத்தம். எல்லாரையும் கூப்பன் கடைக்குள்ள வச்சி

இருந்திச்சி. அந்த புள்ளய வெட்டேக்க.

ரெண்டு துண்டா புள்ள நிலத்தில் விழுந்திச்சி. ரத்தம் கனக்க.

புள்ளய கண்ணுக்கு முன்னால வெட்டினதப் பார்த்து மயக்கம் போட்டு விழுந்திட்டுது அந்தப் பொம்புள. விழுந்த பொம்புளயிட மயிரப் புடிச்சி இழுத்திட்டுப் போய் மற்றச்சனத்தோட போட்டு அடச்சன்.

இந்த நேரத்தில் இருக்கிற எல்லா வீட்டுக்கும் நெருப்பு வச்சிப் போட்டாங்கள் மற்றப் பொடியனுகள். முப்பத்தொம்பதாம் கொலனி பகல் மாதிரி வெளிச்சமாயும் வெக்கமாயும் இருந்திச்சி. கூர எல்லாம் கோரப்புலனுதானே. படபடத்த சத்தத்தோட பத்திச்சி. எனக்கு சரியான பெருமையாயும் சந்தோஷமாயும் இருந்திச்சி.

கூப்பன் கடையோட ஜன்னலை உடைச்சி உள்ள பாக்க மாட்டுக்காலை மாதிரி இருந்திச்சி. எட்டு கிறனைட், சேட்டிபின்ன கட்ட விரலால் கழட்டி ஆளுக்கு ஒண்டா உள்ள எறிஞ்சப்போட்டு ஜன்னலை மூடிப்போட்டு, சர்வாதாரணமா நடந்து விடிய முதல் திக்கோடைக்கு வந்திட்டம்.

என்னோட வளர்ச்சியப் பாத்து பொறுப்பாளருக்கு பொறாமை வந்திட்டுப்போல என்ன தட்டுறதுக்கு பிளான் போட்டுத்தான். என்ன தட்டமுதல் அவனுக்கு நான் பாடம் படிப்பிக்க வேணும். ஒரு நாள்

முழுக்க நல்லா திட்டம் போட்டன்.

எழுவான் கரையில் இருந்து பெருவாங்கரைக்கு போறது எண்டால் இருக்கிறது பட்டிருப்புப் பாலம் மட்டுந்தானே. எனக்கு கிடைச்ச பகடைக்காய் பட்டிருப்பு பாலம். ராவோட ராவா கொண்டு வச்சித்தன் அம்புல்ல.

அந்த ஏரியாவே அதிர பாலம் ரெண்டு துண்டா உடைஞ்சு சிதறிப்போச்சு.

சனம் பயங்கரமா குழம்பத்துடங்கிற்று. பொறுப்பாளரு தான் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து நாங்க கொண்டு வந்த சாமான ரெஸ்ட் பண்ண பாலத்த உட்சிப்பாதத்தவரு எண்டு ஊரெல்லாம் கதையப் பரப்ப சனமே அவர் அடிச்சிக் கொன்ற நிலமைக்கு வந்திட்டுதுகள். யாழ்ப்பாணத்துக்கு வேற விசயத்த அனுப்ப - தகவல் வந்திது, ஆள உடன நடச்ச்சொல்லி, விசயத்த நம்மட பொடியனுகளிட்ட சொன்னன்.

வாய்க்குள்ள துணிய அடச்சிட்டு - கையையும் காலையும் கட்டிப்போட்டு பொறுப்பாளர் பின்னி எடுத்திட்டாங்கள். பொடியனுக்கும் விளங்கையில்லை. பொறுப்பாளருக்கும் விளங்கியில்லை. இது எல்லாம் ஏன் நடக்கிறது என்று. பகல் கொண்டு புகைக்க ஏலாது. பகல் எண்டால் சனம் கண்டு என்னமும் கேட்கும். குகை எண்டு முதல் சொன்னன் - தானே அதுக்குள்ள சுவத்தைத் தூக்கி பொடியனுகள் போட்டிருந்தானு. அண்டு முழுக்க சரியான அடை மழைவேற. இருட்டின பிறகு குகைக்குள்ள போய் வாய்க்குள்ள இருந்த துணிய எடுக்க "அவ் அவ்" என்று வாய்க்குள்ளால் காத்து வந்திது. அந்த ஆள் இன்னும் சாகயில்லை. மூக்குக்குள்ள ரத்தம் காஞ்சி மூக்க அடச்சி இருந்திச்சி. பொடியனுள கூப்பிட்டு தூக்கித்து வரச்சொன்னன்.

தூக்கிவரைக்க அவனுக்கு விளங்கிற்று ஆள் இன்னும் சாகயில்லை என்று. என்னட சடமாயா சொன்னானு. நான் கண்டு கொள்ளயில்லை. திருப்பி என்னமும் கதைச்சால் தமக்கும் இதுதான் கதி என்று தெரியாதா என்ன?

மடுக வெட்டி ஆள உள்ள போட்டு மண்ணை போட உடம்பு கொஞ்சம் லேசா அசஞ்சிது. இன்னும் அள்ளிப்போட அடங்கிற்று. இந்த சம்பவத்துக்குப் பிறகு அந்த ஏரியா முழுக்க நம்மட ஆட்சிதான்.

ஆத்துக்கு இந்தப்பக்கம் செய்து செய்து அலுத்துப்போய்ற்றுது. எழுவான் கரைப்பக்கமும் என்னமும் செய்யவேணும் போல இருந்திச்சி. பெருவாங்கரைப் பக்கம் செய்யிரமாதிரி அவ்வளவு லேசான விசயம் இல்லை. எழுவான் கரையில் செய்யிறது. அதுவும் இல்லாம சோனிமாருக்கு ஐக்காத்த இருக்கு. அவனுக்கு எப்பவும் வாளோடையும் துவக்கோடையும் திரிவானு.

ஆத்தக்கடந்து கடற்கரை ஓரமா மீரா - வோடைக்குள்ள பூந்திட்டம். இது எப்படியோ கல்லடியில் ஆயிக்கும். காத்தான்குடியில் இருக்கிற ஜிகாத்துக்கும் தெரிஞ்சிட்டுது. எங்கள ரவண்டப் செய்திட்டான்கள் என்று எங்களுக்கு விளங்கித்து. தப்பி ஓடத் துவங்கிட்டம். அந்த நேரம் பாத்து குறுக்க வந்து விழுந்திது ஒரு சீதேவி.

வலைவாடியில் இருக்கிற புரிசனுக்கு சோறொண்டு குடுத்திட்டு வருகிறது போல. நிறமாத புள்ளத்தாச்சி. குறுக்கால வயிறற ஒரு போடு. வயிறுக்குள்ள இருந்த புள்ள பொருக்கெண்டு மண்ணில விழுந்திச்சி. முதுக்கு மோசயில்ல எல்லாரும் தப்பி ஓடிட்டம்.

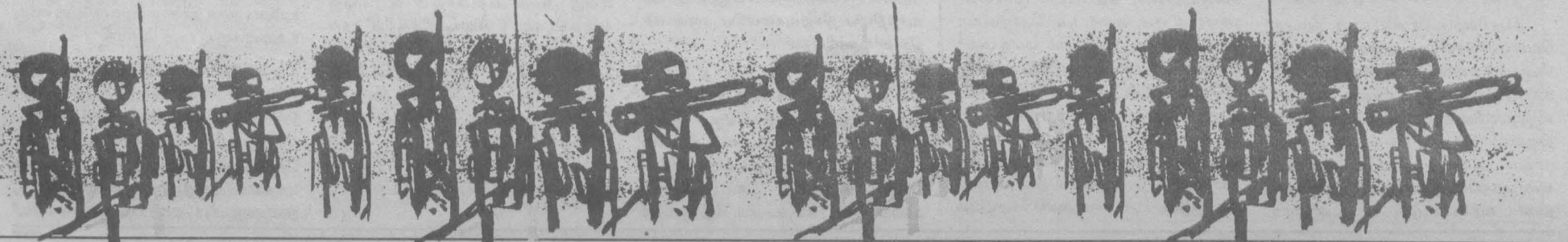
இப்படி ஒண்டில்ல ரெண்டில்ல. இந்த இயக்கம் படிக்காம வேற இயக்கத்துக்கு போனன். இந்தியன் ஆயியோட சேர்ந்து காத்தான்குடியில் கனக்கயா கொள்ளையடிச்சன். முஸ்லிம் பொட்டையருக்கு முலைப்புடிச்சன். கடைகள் பத்தவெச்சன். தமிழ் பொடியனுள தூரத்தி தூரத்தி புடிச்சி புடிச்சி பயிற்சி குடுத்து துவக்கும் குடுத்தன். இந்தியன் ஆயியும் புடிக்காம வேற இயக்கத்துக்கு போய் அம்பிளாந்துரைச் சந்தியில் வச்சி ஹாஜிமாரு கொண்டு குவிச்சன். அது தான் மிகப்பெரிய கொடுமை. என்னால் சொல்ல ஏலாம இருக்கு எனக்கு என்னவோ செய்திது"

நான் அழ ஆரம்பித்துவிட்டேன். சில பிசாகுகள் கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டு இருந்தன. சில தூங்க ஆரம்பித்துவிட்டன. உச்சாணிக்கொம்பில் இருந்த சில பிசாகுகள் வெளிச்சம் பட கரைய ஆரம்பித்துவிட்டன.

"இந்த சின்ன சின்ன விசயங்களுக்காகவா செத்துப்போன நீ" சாதாரணமாய் ரஞ்சன் கேட்டான். அமுத நான் வினோதமாய் அவனைப் பார்த்தேன்.

"இது விட பயங்கரமான விசயம் எல்லாம் இதுகளிட்ட இருக்கு. இதுகளோட ஒப்பிட்டா உன்ற வாக்குமூலம் தூக. நான ராவைக்கு இதுகள் சொல்ல சொல்ரன் கேளு"

அவன் சொல்லி முடிய சினைகளை ஊடுருவி சூரிய ஒளி அவனில்டப கரையலானான். என்னிலும் வெளிச்சம் பட நானும் கரையலானேன்.

20ஆம் நூற்றாண்டில் பெருமளவான காலப்பகுதியில் (1908-1994) தன் வாழ்வைக் கழித்திருக்கும் வைக்கம் முகமது பஷீர் நவீன் இந்திய இலக்கியத்தின் சிற்பிகளில், முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவர் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. அவரின் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் இந்திய சுதந்திரக் காலப்பகுதியையும், வரலாற்று மைல் கல்வாக அமைந்த அச்சுதந்திரத்தின் அரை நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக உள்ளன. இருந்தும் அவரின் உடல்நலக் குறைபாடுகளால் 1980 களிலும் 1990 களிலும் அவரால் பெருமளவிற்கு இலக்கியத் தளத்தில் செயற்பட முடியவில்லை. நீண்ட கால அவர் வாழ்வில் அவரது வெளிப்பாடுகள், வெளியீடுகள் குறைவே. 1943 - 1992 க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் மொத்தமாக அவரின் முடிந்திருந்து வெளியீடுகளே வந்துள்ளன. (அவரின் மரணத்தின் பின்னாலும் பத்திரிகைகளில் வந்தவற்றின் தொகுப்பொன்றும் வெளியாகி இருக்கிறது. அவற்றில் பெரும்பாலானவை சிறிய தொகுதிகளே. 1992களில் இரண்டு மொத்தத் திரட்டுகளாக வெளிவர இவை ஏதுவாயிருந்தன. இதற்கான காரணத்தை விமர்சகர்களும் கூடவே அவரும் விளக்கியிருக்கின்றனர் : பெரும்பாலான அவரின் எழுத்துக்கள் ஒப்பனைப்படுத்தப்பட்ட மீள்பதிவுகளைக் கொண்டு பல முறை திருப்பி எழுதவேண்டிய தேவைக்குட்பட்டதாக இருந்தன.

பஷீரின் எழுத்துக்கள் உரை நடைப்பதினங்களாக நாவல், சிறுகதை வடிவங்களிலேயே அதிகம் உள்ளன.

சம்பவங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு கருத்தில் எடுத்திருக்க வேண்டும் என்பதல்ல. எவ்வாறிருப்பினும் நாவலாக எழுதப்பட்டவையும், வாழ்க்கை நிகழ்ச்சித் தொகுப்புக் குறிப்புகளாக எழுதப்பட்டவையும் கூட நாவலாக வாசிக்கப்படும் தன்மை கொண்டதாய் இருக்கிறது.

* * *
வடதிருவாங்கூர் தளையாளப்பரம்பு என்ற கிராமத்தில் பக்தி மிக்க பெற்றோருக்கு மூத்த மகனாக பஷீர் பிறந்தார். அவரின் தந்தை ஒரு மரத்தளையாள வியாபார ஒப்பந்தக்காரர். இந்தத் தொழில் பல அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட குடும்பத்திற்கு சொகுசான வாழ்க்கையைத் தரப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. மலையாளப்பள்ளி ஒன்றில் ஆரம்பக் கல்வி கற்றபின் பஷீர் வைக்கத்திலுள்ள ஆங்கிலப் பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட்டார். இது கிராமத்தில் இருந்து ஐந்து மைல் தொலைவில் உள்ள ஓர் இடமாகும். இப்பள்ளிக் காலத்தில் பஷீர் காந்தியத்தால் கவரப்பட்டார். காந்தியையும் வைக்கத்தில் இடம் பெற்றசத்தியாக் - கிரகத்தில் கண்டிருக்கிறார். இதெல்லாம் அவரை சுதந்திர இந்தியாவிற்காகப் போரிடும் எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த எண்ணம் உடனேயே செயலுறும்பெறும் வகையில் - ஐந்தாம் பத்திர (Fifth form) வகுப்பில் இருக்கையிலேயே - அதில் இணைந்து கொண்டார். இவ்வாறு காங்கிரசில் இணைந்ததன் நோக்கங்களில் ஒன்று அனைத்திந்திய இயக்கத்தில் முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்து கொள்ளவே, இவர் பின்னர், கோழிக்கோடு சென்று உப்பு சத்தியாக் கிரகத்தில் பங்கு கொண்ட வேளை கைதுசெய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். சிறையில் இருந்து விடுதலையானதுமே ஒரு தீவிரவாத

கோழிக்கோட்டின் தென் எல்லைப் பகுதியின் பேப்பூர் என்ற இடத்தில் சங்கமித்தார்.

இந்த எல்லாக் காலப்பிரிவுகளும் அவற்றில் இடம் பெற்றவைகளும் அவரின் சிறுகதைகள், நாவல்களுக்கான கதைகளை வழங்கின. விடைய தானத்தின் செழுமை அவரின் சிறப்பான கையாளுகையில் வெளிப்பட்டது. பல தளங்களிலும் அவரின் பல்வேறு பட்ட தன்மைகளைக் காணலாம். உதாரணத்திற்கு சொல்லும், வெளிப்படத்தும் முறைமை, தத்துவார்த்த உள்ளடக்கம், சமூகப் பார்வை போன்ற ஒவ்வொன்றிலும் மிகப் பெரும் வேறு

குறிப்புக்கள் என்ற தலைப்பில் 1946ல் வந்த நூலில் பிரசுரமாகியிருந்தது. இந்தக் கதை சிறுகதை வடிவான ஒரு சுய சரிதம் என்று இலகுலில் அடையாளப்படுத்தக் கூடிய ஒன்று. ஆனால், இத் தொகுப்பின் ஏனைய கதைகள் அவ்வாறல்லாமல் உரைநடைத் தன்மைகளைக் கொண்டதாகவுள்ளன. அம்மாதிரி இப்படித்தான் ஆரம்பிக்கிறது:

"ஒரு தூரமான நகரொன்றில் துயரங்களிடையே தன் வாழ்க்கையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் தன்மகனுக்கு தாய் நெஞ்சு நிறைந்த துயரங்களுடைய எழுதுகிறார்."

"மகனே...நான் உன்னை ஒரு முறை

பங்கினைக் கூறிச் செல்கிறார். கதர் அணிந்ததற்காக வைக்கம் ஆங்கில உயர்கல்விப் பாடசாலை அதிபர் அடித்த சம்பவமும், அச்சத்தியாக்கிரகத்தில் கலந்து கொண்ட பின் வீட்டில் வந்து தாயிடம் பெருமையாக "உம்மா, நான் காந்தியைத் தொட்டேன்" என்று சொல்லும் சம்பவக் கோர்வையையும் நாம் அதில் வாசித்தறியலாம்.

காங்கிரசில் சேர்வதற்காக கோழிக்கோடு செல்லும் வழியிலும் இவர் பொலிசாரால் பிரச்சினைக்குட்படுத்தப்படுகிறார். பல முறை அவரைத் தடுத்து விசாரிக்கிறார்கள். ஆனால் கைது செய்யவில்லை. இந்தத் தடங்கல் தாண்டி அவர் காங்கிரஸ் அலுவலகம் சென்றபோது அங்கும் அவர் வேறொரு பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுக்கிறார்.

"அவர்கள் என்னை, சீ.ஐ.டியோ என்று சந்தேகித்தார்கள். இந்தச் சந்தேகத்தை உறுதிப்படுத்துவது போல் என் டயரியும் அமைந்து விட்டது. அதில் நான் பல்வேறு மொழிகளில் -ஆங்கிலம், மலையாளம், தமிழ், ஹிந்தி, அராபி - எழுதிய சிறு குறிப்புகள் உள்ளன. இது சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். நான் டொய்ஸ்டர்க்குச் சென்ற வேளை அதை வாங்கி வைத்து விட்டுச் சென்றேன். திரும்பி வந்து பாத்த போது அதைச் செயலாளர் எடுத்து வைத்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தார், என்றாலும் அவரால் அதிகம் விளக்கியிருக்க முடியாது. எப்படியோ அந்த டயரிதான் என்னில் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது."

மறுநாள் கால பீச்சுக்குப் போகத் தயாரான வேளை அவரும், இன்னும் பதினொரு பேரும் பொலிசாரால் கைது செய்யப்படுகின்றனர். பொலிஸ் நிலையத்தில் " நீண்ட கைகளுடைய கட்டும்ஸ்தான்... எரிக்கும் செங்கண்களையுடைய" கொன்ஸ்பரீஸ் இலக்கம் 270 என அடையாளம் காணப்பட்ட பொலிஸ்காரர் அவர்களைப்பொறுப்பெடுத்து மிகக் கடுமையான முறையில் தாக்கியுள்ளார்.

"பிரிப்புக்குட்பட்ட மிக மோசமான இரண்டு அடிகள் விழுந்தன. பிறகு என் முதுகைப் பிடித்து வளைத்து தாறுமாறாக அடிக்கத் தொடங்கினார். செங்குத்து அடித்தால் வருகிற சத்தம் மாதிரி ஒசை எழுந்தது. பதினேழு வரை அடியை எண்ணினேன் - சில வேளை இருபத்தியேழு தெரியாது. அதற்குப் பிறகு எண்ணவில்லை. ஏன்தான் எண்ணுவான் என்று விட்டு இருந்து விட்டேன்."

"கண்ணொளி மத்திய சிறைச்சாலையில் எல்லோருக்கும் ஒன்பது மாத கடுமிய சிறைத் தண்டனை வழங்கப் பட்டது. அங்கு எல்லாமாக அருநாறு அரசியல் கைதிகள் சிறை வைக்கப் பட்டிருந்தனர். விடுதலை பெற்றபோது இலக்கம் 270ஐக் கொல்லும் ஆவேசம் இவரிடம் இருந்திருக்கிறது. ஒரு வயதான மனிதர்தான் இவரை ஆசுவாசப்படுத்தி சமாதானப்படுத்தியிருக்கிறார்."

"நீயொரு சத்தியாக் கிரகியா? நீ சொல்ல விருமினால், ஒரு பொலிஸ்காரனால் - எத்தனைபோடு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் தவிர்க்க முடியாத அங்கமாகி விட்டார்கள். ஏழை மக்களெல்லாம் பகடைக்காய்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை ஏசி என்ன பயன். போ...போய் அம்மா அப்பாலைப் பார்."

கதை முடிவு, கதையின் ஆரம்பப் போக்கிற்கு வருகிறது.

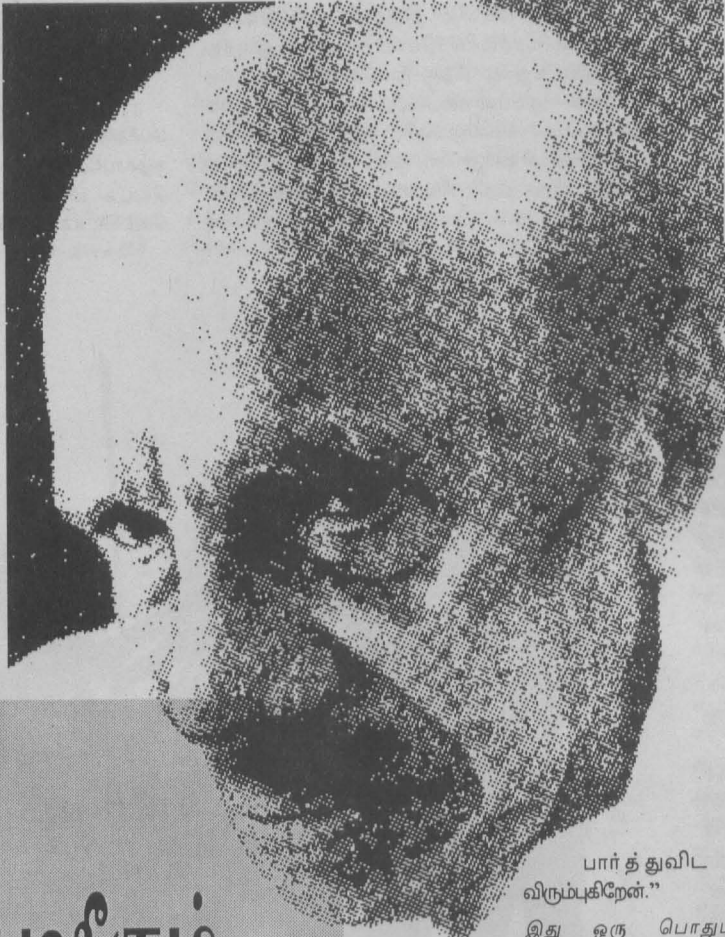
"வீட்டு முற்றத்தை அடைந்ததும் ஆம்மா 'யாரது?' என்றான். நான் திண்ணையில் காலடி எடுத்து வைத்து நுழைந்தேன். அம்மா விளக்கொன்றை ஏற்றிவிட்டு எதுவுமே நடக்காத மாதிரி மகன் ஏதாவது சாப்பிட்டாயா? என்றான்."

"நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. மூச்சுத் திணறிக் கதைக் முடியாமலிருந்தேன். உலகம் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. என் தாய் மட்டும் விழித்திருந்தான். செம்பு ஒன்றில் தன்னீர் கொண்டு வந்து வைக்கையும், கால்களையும் கழுவிவிட்டு வருபாரை கேட்டார். பிறகு என் முன்னால் ஒரு சோற்றுக்கோப்பையை வைத்தான்."

"அவள் என்னிடம் ஒன்றுமே கேட்கவில்லை. "எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. உம்மா...நான் இன்றைக்கு வருவேன் என்று உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? "

"நான் ஒவ்வொரு நாளும் இப்படித்தான் சமைத்து வைத்து விட்டு உன்னை எதிர்பார்த்திருக்கிறேன் என்றான் பதிலாக"

"அவள் சாதாரணமாய்த்தான் இதைச் சொன்னாள். ஒவ்வொரு இரவும் அவள் எனக்காகக் காத்திருந்துருக்கிறாள். ஆனால் நான் ஏதையுமே வெளிப்படுத்தவில்லையே."

பார் துவிட விரும்புகிறேன்."

இது ஒரு பொதுப் பண்பானது. அதாவது, வீட்டைப்பிரிந்து தூரத்தில் எங்கோ வாழ்கிற பிள்ளைகள் பற்றிய தாய்மார்களின் ஏக்கங்கள் பொதுவானவை. அது பற்றிய சிந்தனை இவரிலுமிருந்து வெளிப்பட்டு தொடக்கப் பந்தியாக ஆகியிருக்கிறது. இதில் தனது திடமான எண்ணத்தை இவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார் : "இதில் நான் என் தாயைப்பற்றியே சொல்லிக் - கொண்டிருக்கிறேன். இதன் பிறகு நான் சொல்ல நினைத்திருப்பதெல்லாம் தாயைப் பற்றியதே" என்று சொல்லி விட்டு திடீரென இவ்வாறு சொல்கிறார் : "நான் சுதந்திரப் போராட்டம் பற்றிப் பேசப் போகிறேன். இதற்கு என் தாயுடன் எந்த நேரடித் தொடர்பும் இல்லை". இது ஒரு முரண்பாடாகத் தோன்றினாலும், கதையை வாசிக்கையில் ஒன்றை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. அதாவது இங்கு இவர் குறிப்பிடும் தாய் / அம்மா என்பது அவரது தாயையோ, பிள்ளைகளைப் பிரிந்திருக்கும் ஏனைய தாய்மார்களுடையோ குறிப்பது மாத்திரமல்ல தன் தாய் நாடான இந்தியாவையும் அது குறிக்கிறது. ('பாரத மாதா' என்ற வேறொரு கதையும் இத் தொகுப்பிலுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது). இவரின் சொல்வாடல்களில் இன்னொன்றும் அவதானிக்கத்தக்கது. இவர் பொதுவாக முஸ்லிம்கள் தன் தாயைக் குறிக்கும் உம்மா என்ற சொல்லைப் பாலிசுகாமல் அம்மா என்ற சொல்லையே பாலிக்கிறார். உம்மா என்ற சொல்லை அவர் தன் உரையாடல்கள் சிலதில் மாத்திரமே பாலிக்கிறார். கதை சொல்லும் போக்கில் " என்னுடைய தாயே " என்ற பதத்தைப் பாலிப்பதற்குப் பதிலாக பேச்சுச் சொல்லான " என்ட மாதாவே " என்பதைப் பாலிப்பதில் தான் தன் விருப்பை வெளிப்படுத்துகிறார்.

கதையின் உள்ளடக்கமாக அமைவது "உப்பு சத்தியாக் கிரகத்திற்கு நான் எவ்வாறு வைக்கத்திலிருந்து கலிக்கட்டுக்கு போனேன்" என்பதாகும். " எந்த நோக்கமுமின்றி நடந்தவற்றைச் சுருக்கமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று அவர் கூறினாலும் கூட, ஒரு முனைப்பான தேசியவாதக் குரிய சகல அம்சங்களையும், அவர் எதிர் கொள்கிற சம்பவங்களையும் மிகவும் திறமையான முறையில் தொட்டுச் செல்கிறார். இவ்வாறு சொல்வதனுடே தனது மாத்திரமன்றி இவரைப் போன்ற எண்ணற்ற போராளிகளான ஏனைய இளைய தலைமுறையினதும் சுதந்திரப் போராட்டப்

வைக்கம் முஹம்மது பஷீரும், சுதந்திரப் போராட்டமும் !

பேராசிரியர் R.E. அஸ்வார்

இருந்தாலும் குறித்துச் சொல்லத்தக்க அளவில் ஓரங்க நடைகளும், கட்டுரைத் தொகுதிகளும் உள்ளன. பஷீரின் புதினங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவை வேறுபாடான மாற்றுத் தன்மை கொண்டவைகளாக உள்ளன. அவரின் வெளிப்பாடுகளில் பலது யதார்த்தவாத கதைகளாகவும், பலது அதி இயற்பியல் வாதக் கதைகளாகவும் உள்ளன. அவரின் கதைகள் சாதாரண வாசகரைக் கூட ஈர்த்துக் கொள்கிற தன்மை உடையன. மனித இருப்பின், மனித வாழ்வின் ஆழமான, இருண்ட பக்கங்கள் கூட அவரின் கதைகளில் இடம் பிடித்து விடுகின்றன. 'சப்தங்கள்' என்ற நாவலில் (1947) இதனை அவதானிக்கலாம். வாழ்வின் துயரமான பக்கங்களும் சந்தோஷமான பக்கங்களும் அவர் கதைகளில் தனித்தனியே பின்பிடிப்புகின்றன. சிலவற்றில் இவை இரண்டுமே ஒரே இடம் பிடித்தவையாகவும் இருக்கின்றன. வெறும் கதை சொல்லிப் பாங்கான தன்மையையும், கவிதைத் தரமுடைய உரைநடைச் சித்திரங்களையும் அவர் படைப்புக்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கும். ஆக மொத்தத்தில் அனைத்திலுமாக சாதாரண மெம்போக்கான நடை ஒரு நுட்பமான வெளிப்பாட்டுத் திறனை மறைத்து வைத்திருப்பதை கண்டு கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

சுயசரிதைப் பாணியிலான அவரது வெளிப்பாடுகளில் இருக்கக் கூடிய ஒரு வேறுபாடு என்னவெனில் அவற்றில் வரும் சம்பவங்கள், பாத்திரங்கள் எல்லாம் எழுத்தாளரின் கற்பனையில் உருவானதாக இருக்கும். இவ்வாறு சொல்லத்தக்க அர்த்தம் நாவல் அவ்வது கதைகள் என்றால் வரைமுறைப்பட்டு ஒன்றிரண்டு மாதிரிக்குள் தான் வரவேண்டும் உண்மைச்

அமைப்பைத் தோற்றுவித்து 'உஜ்ஜாவனம்' (எழுச்சி) என்ற பத்திரிகையையும் தொடங்கி அதற்கு ஆசிரியராக கடமையாற்றினார். இச்செயற்பாடுகள் காரணமாக அவருக்கு பிடிவிறந்து பிறப்பிக்கப்பட கேரளாவை விட்டும் வெளியேறி ஏழு வருடங்களின் பின்னே மீண்டும் வந்தார். மீண்டு வந்த போதிலும் அவர் கைது செய்யப்பட்டு கடும்கு சிறைத் தண்டனைக்குட்பட்டார். இந்தியாவிற்கு 'தன் விதியைத் தானே தீர்மானிக்கும் சந்தர்ப்பம்' (சுதந்திரம்) கிடைத்த பிறகு அவர் அரசியலில் அதிக ஆர்வம் காட்டவில்லை. அத்துடன் தன் நாடு சுதந்திரம் பெற முன் அந்நாட்டுக்காக தான் பட்ட துன்பதுயரங்களை வெளிக்காட்டி தன் மனக்கிவசைத்தையும் வெளியிட விரும்பவில்லை.

கேரளாவை விட்டும் வெளியேறி தலைமறைவு வாழ்க்கை வாழ்ந்த ஏழாண்டு காலப்பகுதிகளில் பஷீர் இந்தியாவின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று அங்கு தன் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக எல்லா வகையான தொழிலையும் செய்திருக்கிறார். நெசவுத் தொழிலாளியாக, சாஸ்திரக் - காரனாக, சமையற்காரனாக, பத்திரிகை விற்பனாளாக, பழ வியாபாரியாக, விளையாட்டுப் பொருட்கள் முகவராக, கணக்காளராக, ஹொட்டல் முகாமையாளராக என அவர் பல தொழில்கள் பார்த்திருக்கிறார். இரண்டாம் முறை அவர் கைதாகி விடுதலையான பின் கேரளா - விலேயே தங்கியிருந்து ஓர் இலக்கிய - வாதியாக வாழ்வை மாற்றியமைத்தார். இங்கு புத்தக விற்பனை நிலையம் ஒன்றை அமைத்தும், எழுதியும் தன் வாழ்வை நகர்த்தினார். நாற்பதுகளில் திருமணமாகி மிகக் குடும்பப் பாங்கான அமைதி வாழ்வில்

பாடுகளைக் காணலாம்.

* * *
அவரது அரசியற் செயற்பாட்டுத் தளங்களைச் சொல்லும் கதைகளில் ஒன்று 'ஐன்ம திளம்' (1944) என்பதாகும். இதில் தான் எதிர்கொண்ட கஷ்டமான இருப்பில் நிகழ்வுகளைச் சொல்கிறார். ஒரு கப் தேனிருக்கான அலைச்சல், மிகவும் மோசமான அடிப்படை வசதிகளற்ற இருப்பிடம் பற்றியெல்லாம் அதில் வருகிறது. ஒரு 'அணா' கூட தன்னிடம் இருக்கவில்லை என்ற மிகவும் ஒரு பரிதாப நிலையையும் அதில் சொல்கிறார். இவரின் முழுப் பொழுதுமே பொலிசாரின் கண் காணிப்பிற்குட்பட்டிருந்தது. கிடைக்கின்ற இடைவேளை மாதிரி பொலிசாரின் அவதானமில்லாத பொழுதுகளில் வெளியே சென்று சீ.ஐ.டியினரின் கண்களில் அகப்பட்டு பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, பலமணிநேரம் தடுத்துவைக்கப்பட்ட பின் பின் விடுதலையாகியுள்ளார். இதெல்லாம், அவர் வாழ்வின் தன்மையை படம் பிடித்துக் காட்டிச் சொல்லக் கூடியதாக இருக்கிற சம்பவங்கள். அதுவும், வாழ்வில் மிகவும் கஷ்டங்களை எதிர் கொள்கிற மனிதனின் அனுபவங்கள். அவரின் ஏனைய பல கதைகளும் கூட இந்த ஆரம்ப வாழ்விலை நிகழ்வுகளையே கருவாகக் கொண்டிருக்கின்றன.

தன்நாட்டின் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்ட ஒரு செயற்பாட்டாளன் அவ்வப்போது அனுபவிக்கும் துன்ப துயரங்கள், வாழ்வியல் போராட்டங்களைத் தெளிவாகவும், முழுமையாகவும் வெளிப்படுத்துகிற படைப்புத்தான் 'அம்மா' (1937) கதையாகும். இது ஞாபகக்

"வருஷங்கள் போயின. நிறைய விஷயங்கள் நடந்தேறின. இருந்தும் தாய்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்காக இன்னும் காத்திருக்கிறார்கள்."

"மகன்... நான் உன்னைப்பார்க்க வேண்டும்"

☆☆

பஷீரின் எழுத்துக்களினூடே ஓர் சக்தி வாழ்ந்த உணர்வு இழையோடிச் செல்வதை அவதானிக்கலாம். எனினும், தன் கதை சொல்லும் போக்கில் இவற்றை நேரடியாகச் செயற்படுத்துவதை அரிதாகவே கையாண்டிருக்கிறார். பெரும்பாலும் மறைமுகமாகவே இவ்வுணர்வுகள் பொதிந்திருக்கின்றன. விதிவிலக்கான சிலவற்றில் ஒன்றிரண்டு கீழ்வருவனவற்றில் காணலாம்.

"ஏன் இந்தியா இவ்வளவு ஏழையாயிருக்கிறது? நான் ஒரு இந்தியன் என்று என்னால் பெருமையாகச் சொல்ல முயாதிருக்கிறது? நான் ஓர் அடிமையாகவல்லவா

பொலிஸ் காரன், குற்றவாளியாகக் கருதப்பட்டவர்களில் ஒருவனாகக் கொல்லப்படுவதைக் குறிக்கும் கதை இவற்றில் உண்டு. 'இடியன் பணிக்கரின் (1994)' முடிவும் இந்த வகையானதே. இதில் யார் சம்பந்தப்பட்டார்கள் என்ற நேரடி விபரிப்பு இல்லை. ஆனால் இவற்றை வாசிக்கையில் எழுத்தாளனின் சொந்த அனுபவங்களே அதுவும் பொலிஸ்தடுப்பில் இருக்கையில் பெற்ற அனுபவங்களே பின்னணியாக அமைவதைக் காணலாம்.

இன்னொரு கதை, ஒரு பொலிஸ் நிலையத்திற்குள் தம் இருப்பிடங்களை ஆக்கிக் கொண்ட அலைந்து திரியும் நாய், புலியின் சொசுசு பற்றிய ஒப்பீட்டுருவகக் கதை. இவைகளுக்கு சொர்க்கமாக அமைந்த பொலிஸ் நிலையத்தில் கைதிகள் எவ்வாறான துன்பங்களையெல்லாம் எதிர்கொண்டார்கள் என்பதைச் சொல்லுவதாக இக் கதை ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

"காற்றோ, வெளிச்சமே எந்த அறைகளுக்குள்ளே நுழைந்ததில்லை. வெளிநிய தோற்றத்தில் நீண்டு வளர்ந்த

மாற்றம் ஏற்பட்டது எனலாம். பஷீரும், இந்தியா சுதந்திர நாடாய் மாற வேண்டும் என்று தீவிரமாக சுதந்திர இயக்கத்தில் பங்களித்த வேறு சிலரைப் போலவே ஏற்கனவே வெல்லப்பட்டு விட்ட களச் சண்டைகளில் நேரடிப் பங்கேற்கவில்லை. அவரின் பின்னாய் நாவல்கள், கதைகளில் இறந்தகால ஆக்கிரமிப்புப் பற்றி ஒரே மாதிரியான கருத்துக்களை முன்வைக்கவே, மாமூலான மீள்கணிப்பிற்குள்ளாக்கவே முயலவில்லை. பிந்திய வருடங்களில் அவரின் எழுத்துக்களில் சுதந்திரத்திற்கு முந்திய நாட்களின் எதிரொலிகள் நுட்பமான முறையில் பதிவு செய்யப்படுகிறது. 1952ல் வெளிவந்த தொகுப்பொன்றில் வந்த கதையான 'ஒரு மனுசனி'ல் பஷீரின் அலைச்சல்கள் (கிட்டத்தட்ட புலம் பெயர்வு) சாடையாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஆரம்பப் பந்திகளில்...

"உன்னிடம் எந்தத் தீர்மானகரமான திட்டங்களும் இல்லை. நீயெங்கோ தூரத்தில் சுற்றி அலைந்து கொண்டிருக்கிறாய். உன்னிடம் பணமும் இல்லை. உனக்கு இந்தப் பிராந்தியங்களின் மொழியும் தெரியாது. உன்னால் ஆங்கிலமும், ஹிந்துஸ்தானியும் பேச முடியும். ஆனால் இவற்றை ஒரு சிலர்தான் விளக்கிக் கொள்வார்கள். எனவே நீ எங்காவது நிரந்தரமாய் தங்கிவிடு. எவ்வளவுவாழ்வாறு நீ சாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது."

இதைத் தொடர்ந்து வருகிற இன்னொரு கதை 'நல்ல மனிதன்'. நல்ல மனிதனாக இருந்து 'பின்பொக்கட்காரனாக மாறிய, அவ்வது பின்பொக்கட்காரனாக இருந்து நல்லவனாக மாறிய ஒருவனின் கதை.

'மதிவுகள்' (1965) என்ற கதை சிறைகள் பற்றியது. எனினும், 'அம்மா' கதையில் வந்த களச் சூழலை விட இக் கதையின் களச் சூழல் வித்தியாசமானது. அது தன் நிலையான பஷீரே கதை சொல்கிற சுயசரிதைப் பாணியிலானது. அது சில மாறாத்களையும், வரலாற்று அழகு படுத்தல்களையும் வேண்டி நின்றுக்கின்றது என்பதை இந்தக் கதையின் ஆரம்பப் பந்திகளிலிருந்து விளக்க முடிகிறது.

'மதிவுகள்' என்ற ஒரு காதல் கதையை நீ கேள்விப்பட்டதா? அதை முன்னமே பேசியதாகத்தான் எனக்கு ஞாபகம். நான் அதை பெண்ணின் வாசனை என்றுதான் அழைத்ததாக நினைவு எனினும் இதைக் கவனமாகக் கேள், இதெல்லாம் ஒரு காலத்திற்கு முந்தி நடந்தது. அதைத்தான் நாம் இறந்த காலமென்று சொல்கிறோமே, அப்படியான காலத்தில்தான் அது நடந்தது. ஞாபகம் ஆற்றின தூரமான ஒரு கரையிலிருந்து அது வருகிறது. நான் அதன் ஒரு பக்கத்திலிருந்தேன். இந்த தனித்த இதயத்திலிருந்து ஒரு சோக கீதம் எழுகிறது."

'மதிவுகள்' கதையில் வருகிற ஒரு மதில் சிறையில் ஆண்களையும், பெண்களையும் (கைதிகள்) பிரித்து வைத்திருக்கிற ஒரு மதில். ஒரு நாள் இந்த கதை சொல்ல மதிவுக்கு மறுபுறம் வரும் ஒரு பெண்ணை வாசனை மூலம் அடையாளப்படுத்தி அவளுடன் முகம் தெரியா உரையாடலில் ஈடுபடுகிறான். அவள் நாராயணி என்ற பெயருடையவள் என்றும் அவள் ஒரு இருபத்தியிரண்டு வயதான இந்துப் பெண் என்றும் அறிந்து கொள்கிறார். அவள் பதினாறு வருட சிறைத் தண்டனையில் ஒரு வருடத்தைத்தான் அப்போது ஓர்ந்தி செய்திருந்தான். இவர்களின் இந்த மதிவுக்கு அப்பாலான உரையாடல் நீடித்து, சிறை வைத்தியசாலையில் ஒரு முறை சந்திப்போம் என்று முடிவெடுக்கிறார்கள். எனினும் துரதிருஷ்டம் - இந்தச் சந்திப்புக் முன்னரே பஷீர் விடுதலையாகிவிடுகிறார். இது போக இங்கு சிறை வாழ்க்கை எவ்வாறு இருக்கிறது? இதில் சிறைக்காவலாளிகள் அனுதாபமாகப் பார் க்கப்படுகிறார்கள். எந்தத் துன்புறுத்தல்கள் அடி உதைகள் பற்றியோ இதில் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. பஷீருக்கு ஒரு ஓர்ந்தொட்டமமைக்க அழுமதி கொடுக்கிறார்கள். இதற்காக திருட்டு கொலைகாரக் கைத்திடமிருந்தெல்லாம் ஆலோசனை பெறுகிறார். (என்னுடைய) பழைய நண்பனொருவனிடமும் உதவி கேட்கிறார். இவர், வன்முறைத்திட்டில் ஆடுபட்டவர் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவர். இவரின் உதவியால்தான் 'நான் -சீனி, தேனிர், பாண், பால், பீடி வாங்குவதில் சிரமப்படவில்லை' என்கிறார்.

இன்னொரு கதை பஷீரின் வாலிபச் செயற்பாட்டுத் தளத்தைக் கருவாக்கக் கொண்டது. இதில் பஷீரின் நகைச்சுவைப் பேச்சுத்திறன் அதுவும், சுதந்திர இந்தியாவுக்காகப் போராடப்போன சீரியஸ்தனத்தினை நகைச்சுவைப் பாணியில் வெளிப்படுத்துவதாகக் கதை பின்னப்பட்டிருக்கிறது. 'முன்பொரு காலத்தைய சிறு காதல் கதையொன்று(1954) என்ற கதையில், உலகத்தை நல்ல அடமாக மாற்றுவதற்கு பயங்கரவாதத்தைக் கைக்கொள்ளலாம் என்ற தீவிர சிந்தையுள்ள, இரு தசாப்தங்களுக்கு முற்பட்ட இளைஞர்கள் பற்றி கிட்டத்தட்ட முற்றிலும் நகைச்சுவையாக இக்கதையை ஆக்கியுள்ளார். எனினும் இதில் இவர், இகழ்ச்சிப் படுத்தி வதுமாதிரியான நகைச்சுவைக் கையாள்வாதிவிருந்தும், இவ்வாறான நடவடிக்கைகளில் வெறுப்பேற்படுத்துவது மாதிரியான சொல்லாடல்களில் இருந்து தவிர்த்திருக்கிறார்.

பஷீரின் நாவல்கள் சிறு கதைகள், புனைகதைகள் என்று பிரசுரமாகியிருந்தாலும் கூட, அவை மிக ஆழமான உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. சுதந்திரத்திற்காய் போராடுவது என்றால் என்ன? தேசியப் பெருமைக்காகப் போரிடுவது என்றால் என்ன? என்பது போன்றவற்றிற்கு சில ஆழமான

உண்மைகளை விடைகளாகப் பின்வைக்கிறார். அத்துடன் இளைஞர்களை எதன்பால் திருப்பினால், வழிகாட்டினால் இவர்களை அடையலாம், அவர்களின் உணர்வுகளை எந்த வகையில் நெறிப்படுத்துவது என்பது போன்ற, உண்மைகளும் அவர் கதைகளில் உள்ளன. போராட்டத்திற்கெனத் தன்னை அர்ப்பணித்த அரிதான எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகவே இவர் தென்படுகிறார். அதாவது, இவரைப் போன்று வேறெந்த எழுத்தாளரும் சுதந்திரப் போராட்டத்தை இவ்வளவு தூரத்திற்கு தங்கள் எழுத்துக்களில் முக்கியத்துவப்படுத்தவில்லை. 1947களிலிருந்தான அவரது அரை நூற்றாண்டு கால எழுத்துக்களை மேலே குறிப்பிட்டவாறான பார்வைக் கட்டுத்துக்கையில் பெறுமதிவாய்ந்த வரலாற்று ஆவணமொன்றை அவர் உருவாக்கியிருப்பதாகவே தோன்றும்.

தமிழில் : ஜிப்ரான்

நன்றி : FRONTLINE

வாழ்வின் துயரமான பக்கங்களும் சந்தோஷமான பக்கங்களும் அவர் கதைகளில் தனித்தனியே பின்னப்பட்டிருக்கின்றன. சிலவற்றில் இவை இரண்டுமே ஓரிடம் பிடித்தவையாகவும் இருக்கின்றன.

இருக்கிறேன்! இந்தியா என்ற அடிமைப்பட்ட நாட்டை நான் வெறுக்கிறேன். ஆனாலும், எப்படியிருப்பினும் இந்தியா எனது தாய் நாடுமல்லவா?"

"என் இதயத்தை நிரப்பியிருக்கிற உணர்வுகளை என்னால் இங்கு பதிய செய்ய முடியாது. விலங்குகளாய் அவை என் கைகளைக் கட்டிப் போட்டிருக்கின்றன. என் முன்னால் நான் பொலிஸ் காவற் கூண்டுகளையும், சிறைக் கூடங்களையும் தூக்கு மரங்களையும்தான் காண்கிறேன். அவற்றின் முன்னால் பொலிஸாரும், இராணுவத்தினரும், சிறையதிகாரிகளும் நிற்பதும்தான் என் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது."

அவரின் எல்லாக் கதைகளும் அவரது சுதந்திர இயக்கச் செயற்பாடுகளைச் சொல்லுதல் சுயசரிதைப் பாங்கான கதைகளல்ல. வேறும் பல பாத்திரங்களையும் அவர் சொல்கிறார். 'பொலிஸ்காரன் மகன்' என்ற கதையில் (1941)- ஜெகதீசன் என்பவர் பொலிசிலிருந்து தப்பியதைச் சொல்கிறார். இவருக்கு ஒரு பெண் உதவுகிறார். அவள் ஒரு பொலிஸ்காரரின் மகன். தேசிய இயக்கத்தின் பால் அனுதாபம் கொண்டவள். பின்னர் அவர் கைது செய்யப்பட்டு இரண்டு வருடங்கள் சிறைவாழ்க்கையை அனுபவிக்கிறார். விடுதலையானதும் அவரின் தாய் அவரின் திருமணப் பேச்சையெழுப்புகிறார். அதற்கு அவர், தான் திருமணம் முடிப்பதென்றால் அதற்குப் பொருத்தமான, தான் கருத்திற்கொண்டிருக்கிற ஒரே பெண் அந்தப் பொலிஸ்காரரின் மகள்தான் என்கிறார். இந்தக் கதைப் போக்கில் தேசியவாதம் பற்றிய வெளிக்காட்டல்கள் எங்குமே வெளிப்படையாக இடம்பெறவில்லை ஆனாலும், அடக்கப்பட உணர்ச்சியின் மெல்லிய இழைகள் ஆங்காங்கே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. தலைக்கு ஐந்து சன்மானம் அறிவிக்கப்பட்டு, தேடப்படும் 'சுதந்திர' குடும்பத்தவர்கள் பொலிஸ் தேடுதலில் எதிர்கொள்ளும் மோசமான அவஸ்தைகளின் போது இவ்வுணர்வு வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

"சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பஷீரின் பங்களிப்பைச் சில கதைகள் மறைமுகமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. சந்தேகநபர்களை பெரு மோசமாகச் சித்திரவதை செய்த ஒரு

தாடியுடன் பழைய கந்தல் துணியில் சுற்றி மூடப்பட்ட மனிதப் பிண்டங்களாக ஈரலிப்பான இருட்டறைகளுக்குள் வாழ்ந்தார்கள். கரும் சூத்திர, மலச் செடிநாற்றங்களையும், மூட்டைகளின் ஓயாக்கடிகளையும் அவர்கள் தாங்கிச் சகித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருந்தது."

"கைதிக் கூண்டுகளுக்குள் இருந்து வெளிப்படும் முடை நாரும் ஒன்றே மனித இதயத்திற்குள் இருக்கிற அனைத்து நம்பிக்கைகளையும், எதிர்பார்க்கைகளையும் பற்றியெரித்துவிடப் போதுமானது ஆனால், அவர்கள் அதனால் பெரிதும் தாக்கமுறவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில், அவர்களின் முழுச் சிந்தையும் உணவு பற்றியதே."

அரசாங்கத்தால் கைதிகளுக்கென்று வழங்கப்படும் அளவை விட குறைவானதாகவே இங்குள்ள கைதிகளுக்கு உணவு வழங்கப்பட்டது. அங்கிருந்த பூக்கோ மிதமிஞ்சிய உணவு. இன்ஸ்பெக்டரின் சாப்பாட்டிலிருந்து எஞ்சியிருக்கும் உணவு நாய்க்கு வைக்கப்படும். அது கூட கைதிகளது சாப்பாட்டைவிட சிறந்தது /அதிகமானது. போதிய உணவு கோரும் போதெல்லாம், 'பொலிஸ்காரர்களின் அடிகளும், இன்ஸ்பெக்டரின் சப்பாத்து உதைகளும்' கிடைக்கும். லஞ்சமும், ஊழலும் பொலிஸ் காரர்களுடன் எதையுமே செய்து கொள்வதற்கான விடயங்களாகவிருந்தன. புலி (இதை இவர் பொலிஸ்காரக் குறிப்பிற்கே பாவிக்கிறார்) கைதிகளுக்கிடையே எந்த அளவு கோட்டையே, வேறுபாட்டையோ வைக்கவில்லை. கொலைகாரர்கள், கள்வர்கள், அரசியல் கைதிகள் எல்லோரும் ஒன்றுதான். 'நாய் 45 கைதிகளையும் ஒன்றாகத்தான் பார்த்தது'.

பஷீரின் உரை நடைப் புனை கதைகளில் அவரது சுதந்திரப் போராட்ட அனுபவங்கள் மேற்குறித்தவாறான பல்வேறு விதங்களில் உள் நுழைந்து வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. 1940களிலும் 1950களிலும் நூலுருப் பெற்றவைகளில் இந்த உள் நுழைவுகள் அவ்வளவு சாத்தியமானதாக இருக்கவில்லை. 1947இன் பின்னரே இந்தப் போக்கில்

நானே எரிந்து போன சாம்பலுக்குள்...

எப்போதோ நான் எழுதியிருந்த சில கவிதைகளைப் பொதி செய்து இருண்ட ஒரு பெரும் சமுத்திரத்திலிருந்து யாரோ கொணர்ந்தான் பிண்டமான எனது முகவரிக்கு - எனது பெயர் இல்லை. ஆயினும் எனது தெருதான் என் நகரந்தான்.

பொதியைப் பிரித்தேன் தேய்ந்து போய் ஒரு தாளில் தொங்கியிருந்தது ஒரு கவிதை - கல கலத்து வீழ்ந்து நொருங்கின சில.

எங்கு நான் தொலைத்தேன் எப்படித் தொலைத்தேன் இக் கவிதைகளை. என் பெயரிட அருகதையற்றதா இக் கவிதைகள். பின், எப்படிக் கொணர்ந்தான் மீண்டும் பெயரற்றுப் போன எனது முகவரிக்கு -

அம் மனிதனைக் கேட்டேன் "யார் அனுப்பியது" அவன் பேசவில்லை ஏதோ பெயரை எழுதிவிட்டுச் சென்றான்

பிறகெதற்கு அவள் திருப்பியெறிந்த இக் கவிதைகள் - ஒரு குழியில் புதைத்து விட வேண்டும் இல்லையெனில், எரித்துவிட வேண்டும் நெருப்பு வைத்தேன் கவிதைகள் அடம் பிடித்தன அவள் பெயரை காதுக்குள் உச்சரித்து உச்சரித்து அழுதன.

பின்பு, இதயத்தில் பிடித்த தீச்சவாலையாக எரிகிறது - எரிகிறது எரிந்து முடிகிறது.

மீண்டும் பார்த்தேன் அம் மனிதன் எழுதிச் சென்ற அப் பெயரின் எலும்புக் கூடு. மட்டும் எரியாது கிடந்தது, நான் மட்டும் எரிந்து போன அச் சாம்பலுக்குள்.

கல்லூரன்.

புதுமைப்பித்தன்

சொ. விருத்தாசலம்

என்ற தன் சொந்தப் பெயரையிட்டு 'புதுமைப்பித்தன்' என்ற பெயரிலும் ஏனைய புனைபெயர்களிலும் எழுதிய, ஏற்கெனவே பிறப்பிக்காதாரல் வெளியிடப்படாத படைப்புகளைக் கொண்ட தொகுப்பை 'அன்னை இட்ட தீ' என்ற தலைப்பில் ஆ.

புதுமைப்பித்தன்

அன்னை இட்ட தீ

தலித்திய இலக்கிய விமர்சனங்களுக்கெல்லாம் புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகள் எடுத்துக் காட்டாய் இருக்க வேண்டுமென்பது என்ன அவசியம்?

- இன்றைய இத்தகைய அளவுகோல்களின்படி புதுமைப்பித்தன் ஒரு பிற்போக்குவாதியா?
- மேலும் புதுமைப்பித்தன் தழுவி எழுதுபவரா? அவர் ஒரு Plagiarist ரா?

இன்றைய சூழலில் புதுமைப்பித்தன் சம்பந்தப்பட்ட இக்கேள்விகள் நியாயமானவை. இவற்றுக்கு ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்ட அவரது படைப்புகளும் சரி, தற்போது 'அன்னை இட்ட தீ' என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள படைப்புகளும் சரி பதில் அளிக்கக் கூடியவையாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கும் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

'அன்னை இட்ட தீ' என்ற இத்தொகுப்பானது நாவல், சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், மதிப்புரைகள், கடிதங்கள், விவாதங்கள், பிற என்ற எட்டுப் பிரிவுகளைக் கொண்டதாக, அப்பிரிவுகளில் அது சம்பந்தப்பட்ட புதுமைப்பித்தன் படைப்புகளும் அதனோடு சம்பந்தப்பட்ட பிற எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளும் தரப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, கடிதங்கள் பகுதியில் புதுமைப்பித்தனது கடிதங்களும், அவர் கடிதங்களுக்கு பிறர் எழுதிய கடிதங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இவ்வாறே 'தழுவுவாரா மொழிபெயர்ப்பா' என்ற விவாதத்தில் புதுமைப்பித்தனோடு பங்குபற்றிய கு.பா.ரா., சிதம்பர சுப்பிரமணியன், க. நா.சு. போன்றோரின் படைப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. புதுமைப்பித்தனுக்கும், கல்கிக்கும் இடையே நடந்த, விவாதத்தின் போதும், 'ரசமட்டம்' என்ற பேரில் புதுமைப்பித்தனும் தமிழகம் என்ற பேரில் கல்கியும் எழுதியவை அடுத்தடுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் வாசகர் கவலைகொடுக்க அன்றைய வாதப்பிரதிவாதங்களை படிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

ஜோன் வெயின் என்ற ஆங்கில விமர்சகர் ஒரு படைப்பாளியின் எழுத்துகளை விமர்சிக்க முற்படும் போது, அவனால் எழுதப்பட்ட சகலதிற ஆக்கங்களையும் -அதாவது விமர்சனம், கட்டுரை, கதை, கவிதை, நாவல் ஆகிய சகல திற ஆக்கங்களுக்கும் - ஒருங்கு சேர கவனத்திற்கு உட்படுத்தியே விமர்சிக்க வேண்டும் என்பார். 'இவர் கட்டுரையில் சிறப்பாகச் செய்கிறார். கவிதையில் சோபிக்கவில்லை' அவருக்கு நன்றாகக் கதை எழுதவரும். ஆனால், அவர் கவிதைகள் நன்றாக இல்லை என்பன போன்ற விமர்சனங்களை அவர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இத்தகைய பகுப்புமுறை விமர்சனமானது ஓர் கலைஞன் பற்றிய முழுமையான தேர்வுக்கு, பார்வைக்கு குந்தகம் விளைவிக்கவே செய்யும் என்பதே அவரது வாதம்.

இங்கே 'அன்னை இட்ட தீ' என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள இந்நூலானது புதுமைப்பித்தனின் முதல் அச்சுவாகனம் ஏறிய 'குலாபஜான் காதல்' என்ற கட்டுரையிலிருந்து ஏனைய அவரது படைப்புகளான கதை, கவிதை, நாவல், கடிதங்கள், விமர்சனங்கள் என்று சகலதையும் சுற்றுள்ளதால் நான் ஏற்கெனவே கூறிய முழுமையான பார்வைக்குள் இவற்றை உட்படுத்த வாய்ப்பேற்படுகிறது எனலாம். இம் முழுமையான பார்வை, ஜோன் வெயினின் கருத்துப்படி ஒரு கலைஞனை சகலதிற விற்பனார் (All Rounder) என்று தீர்மானிப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படுவதல்ல, மாறாக அவரிடம் கலைத்துவம் இருக்கின்றதா என்பதைத் தீர்மானிப்ப-

தற்காகவே. இந்தக் கலைத்துவம் ஒருவரிடம் இருக்கும் வரை அவன் என்ன எழுதினாலும், என்ன எழுதியிருந்தாலும் அதைச்சுற்றி வாசகர் கூட்டம் எழுந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கும்.

அடிமை ரசிப்பது ரசானுபவம் மிக்கது. "தமிழ் நாடே ஏகோபித்து தனது அமுத்தமான கண்டனத்தை அறிவித்த பொழுது, 'ஆனந்த விகடன்' நாள்காலியைப் இறுகப் பிடித்துக் கொண்டு, 'விடமாட்டேன்'

'கவிதை' என்று நாம் நினைக்கிற சிறிய வடிவநாகவம் அமையலாம். அந்தவிதத்தில் புதுமைப்பித்தனின் கலைச் சிருஷ்டிகளில் கவிதை வழிவகைக் காணலாம். சுந்தர

- ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் புதுமைப்பித்தனுக்கென வாசகர் கூட்டம் தவறாமல் கிடைத்துக் கொண்டிருப்பது ஏன்?
- இன்றைய பின் நவீனத்துவ மார்க்சீய, தலித்திய இலக்கிய விமர்சனங்களுக்கெல்லாம் புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகள் எடுத்துக் காட்டாய் இருக்க வேண்டுமென்பது என்ன அவசியம்?
- இன்றைய இத்தகைய அளவுகோல்களின்படி புதுமைப்பித்தன் ஒரு பிற்போக்குவாதியா?
- மேலும் புதுமைப்பித்தன் தழுவி எழுதுபவரா? அவர் ஒரு Plagiarist ரா?

"அன்னை இட்ட தீ" என்ற முற்றுப் பெறாத நாவலில் 'மறுகால்புரம்' என்ற கிராமத்தை புதுமைப்பித்தன் பின்வருமாறு வாணிக்கிறார்:

"காற்று ஊர்த்திசை அடித்தால், ரயில் ஊதுமுழல் சத்தம் அந்தவூர்க்கடிக்காரம். ஊர் கிராம முனிசிபுபிள்ளை தம் வீட்டுப் பெட்டகசாலையில் உள்ள பெரிய கடிக்காரத்தை திருப்பிவைத்து மணியடித்து அறிவிக்கும் போது, சமாராகவாவது எண்ணிக்கை வித்தியாசம் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளுவார்."

இந்நடையில் உள்ளோரும், ஓர் எள்ளல் நகைச்சுவை புதுமைப்பித்தனின் ட்ரேட் மார்க். இத்தகைய நடை அவரது எல்லாவகை எழுத்துக்களிலும் ஊற்றுக்கண் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். இதோ அவரது 'நிர்விகற்ப சமாதா' என்ற சிறுகதையில் உலகநாதபிள்ளை என்கிற போஸ்ட் மாஸ்டரைப் பற்றி விபரிக்கையில், "வேலாயுதத் தேவரின் தாயார் மருதி, கொழும்பில் உள்ள தன் பேரனுக்கு முக்காலணா காட்டில் மகாபாரதத்தில் ஒரு சர்க்கத்தையே பெயர்த்து எழுதுகிற மாதிரி, ஒரு மாத விவரங்களை எழுதுவதற்கு பின்னையவர்கள் வீட்டு நிழலை அண்டி நிற்பதும், அதை எழுதி முடிப்பதை ஹடயோக சித்தியாக நினைத்து பெருமைப்படுவதுடன் மறந்து விடுவதும் பிள்ளையவர்களின் குணம்" என்னும் போது இதே அங்ககதம் உள்ளதிரவது தெரியும்.

இதேவேளை என்னலைத்தான் அவர் 'தமிழைப்பற்றி' என்ற கட்டுரையில் பண்டிதர்களைச் சாடும் போது, "அவர்களிடம் சிருஷ்டி சக்தியையும், கலையுணர்ச்சியையும் நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது: அவ்விரண்டும் கபடபுரத்தைப் போல் கடல்கொண்டுபோன சரக்குகள்" என்று குறிப்பிடுகையில் தெறிக்கச்

என்று பிடிவாதம் பண்ணி அந்த வைரக்கிய சிகாமணிக்கு பின்புறத்தில் போதிமரம் எந்தத் தேதியில் முளைத்தது?"

இத்தகைய குத்தலான எள்ளலை புதுமைப்பித்தனை விட வேறு யாரிடமும் காணமுடியாது.

கடிதம் எழுதுகிற போதும் அவர் இதைக் கைவிடவில்லை. மீ.ப. சோமசுந்தரத்துக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இதற்கொரு உதாரணத்தைக் காட்டலாம். "...அதுவரை இந்த எர்லாட்டல் நகலை வைத்திருங்கள். மருந்து முதல் மனைவிவரை Substitute கண்டுபிடிப்பது தானே நவீன விஞ்ஞான முயற்சி..." என்று எழுதும் போது புதுமைப்பித்தனுக்கு கைவந்த அதே அங்ககதம் இங்கும் பளிர்கிறது.

புதுமைப்பித்தனால் தமிழுக்கு கையளிக்கப்பட்ட இந்த நடை, ஒரு துறைக்குள் மட்டும் முடக்கப்பட்டவிலை. தேவையற்றது அந்த நடை எல்லாப் படைப்புகளுக்கும் புகுந்து வந்தது. அது புகுந்த இடமெல்லாம் அது தாங்கியவை சிருஷ்டிகளாகின. புதுமைப்பித்தன் கதைகள் என்று எழுதாமல் கட்டுரைகளோ, விமர்சனங்களோ எழுதியிருந்தால் கூட, அவர் காலத்திலும் சரி, இக்காலத்திலும் சரி கதையும், கவிதையும் எழுதியவர்கள் ஓர்வக்கட்டப்பட்டே இருப்பார்கள். காரணம், அவரது நடை விஷய ஞானமும் ஆழமும் கொண்ட உயிர்த்துவ நடை. ஏன் கவித்து நடை என்று கூடச் சொல்லலாம். இதுவே அவரைச் சுற்றி வாசகர் காலந்தோறும் ஜனிப்பதற்குரிய காரணம்.

இத்தனைக்கும் வேடிக்கை என்ன- வெனில், புதுமைப்பித்தன் கவிதைகள் என்று பெரிதாக முழக்கமிட்டு எழுதியவைகள் கவிதைகள் அல்ல. அவர் எதுகை

ராமசாமி - 'பசுவையா' என்ற பேரில் எழுதுகிற 'கவிதை'களைவிட அவரது கதைகளில் கட்டுரைகளில் காணப்படும் கவிதை ஒட்டம் சிறப்பானது என்பதை விளக்கிக் கொண்டால் நான் புதுமைப்பித்தன் பற்றிக் கூறுவதையும் விளக்கிக் கொள்ளலாம்.

இன்று புதுமைப்பித்தன் தனது படைப்புகளை தலித்துவ நோக்கில் அலசுவதும் சரி, வேறு கோட்பாடுகளின் வெளிச்சத்தில் வைத்து அணுகுவதும் சரி மிகவும் அவசியமானதே. ஒவ்வொருவகை அலசலிலும் அவரது எழுத்துக்கள் புடும் போட்ட பொன்னாய் ஒளி காலப்போவது மட்டும் உண்மை. "எனது எழுத்துகளுக்குப் பொருள் தேடி இனிவரும் பேராசிரியர்களுக்கும், பண்டிதர்களுக்கும் மண்டகைகளைப் போட்டு பிய்த்துக் கொள்ளட்டும்" என்று ஜெம்ஸ் ஜொய்ஸ் தனது எழுத்துக்கள் பற்றிச் சொன்னது தான் புதுமைப்பித்தனுக்கும் பொருந்தும். "கூழுக்குப்பாடி" என்ற தனது கட்டுரையில், "நான் ஏழைகளுக்குக் காணும் ஒதுக்கப்பட்டவர்களுக்குக் காணும் பிறந்திருக்கிறேன்" என்ற கிறிஸ்துவின் போதனையை மேற்கோள் காட்டி அவ்வையாரை சித்திரிக்கவும் பு.பி., இதே நோக்கிலேயே அவ்வையாரைச் சினிமாவிலும் அறிமுகப்படுத்த முயன்றார். இருந்தபோதும் பிள்ளை சமூகத்துச் சாதிய சித்திரிப்பு என்று தலித்தியம் இன்று அவரது எழுத்துக்களை கண்டனத்துக்குள் எடக் குகிறது. இதனால், பு.பி. பங்களிப்பு புறத்தன் எப்பட்டுவிடுமா? தம்மினத்ததைத் தவிர்ந்து உலகிலுள்ள சகல மக்களையும் தலித்துக்களாகக் கண்ட ஹிட்லரின் நாலி இயக்கத்துக்கு முண்டு கொடுத்த ரி.எஸ். - எலியட், எஸ்ரா பவுண்ட் ஆகியோரின் எழுத்துக்கள் பற்றி இன்றைய முற்போக்குச் சமூகம் என்ன கூறுகிறது?

'அன்னை இட்ட தீ' வெளிக்காட்டும் புதுமைப்பித்தனின் படைப்பாற்றம்!

-மு.பொ.

- ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் புதுமைப்பித்தனுக்கென வாசகர் கூட்டம் தவறாமல் கிடைத்துக் கொண்டிருப்பது ஏன்?
- இன்றைய பின் நவீனத்துவ மார்க்சீய,

செய்கிறார். இன்னும் ஜோயியோபதி சிகிச்சை பற்றிய நூலை விமர்சித்தபோது, "லத்தின் கட்டாக்களான பெயர்கள் முழங்கும் தெளிவற்ற இப்புத்தகத்தை கலைத்து தமிழன் ஜோயியோபதி கற்க முயல்வது அபாயகரமான வேலை. பொலிஸ் கோட்டுக்கு இழுத்துக் கொண்டு விட்டாலும் விட்டுவிடும்" என்னும் போது காரமிக்க உண்மையோடு வெளிப்படும் அதே எள்ளல். மேலும் கல்கிக்கும், புதுமைப்பித்தனுக்கும் (ரஸமட்டம்) இடையே நடந்த விவாதத்தின் போது, கல்கி ஏதோ தான் பெரிய தமிழ்ப்பண்பாட்டு, கலை போன்றவைக்காகக் குரல் எழுப்புவதாகக் காட்டிக் கொண்ட போது, கல்கிப்பெரியார் தமது பூர்வாசிரமத்தில் 'ஆனந்த விகடன்' நிழலிலே எழுந்தருளியிருந்த போது' செய்யாத காரியத்தை அங்கிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர் தான், அந்தப் புகைச்சலால் தான் செய்யத் துணிந்தார் என்ற பின்புலத்தை விளக்கிக் கொண்டு பின்வரும் புதுமைப்பித்தனின் சாட்டை

மோனைக்குப்பட்டு எழுதுவதையே கவிதை என நம்பினார். இருந்தபோதும் யாப்பமைதி பற்றி அதிகம் அறிந்திருக்கவில்லை. புதுக்கவிதை எழுதுவதை ஒழுந்தார். இவர் எழுதிய கவிதைகள், இவர் நண்பரான சிதம்பர ரகுநாதன் எழுதிய "கம்பத்திருநாடா, ரொம்பச்சரி நின் வார்த்தை" என்று வாய்விட்டுச் சிரிக்கவைக்கிற 'கவிதை'களோடு ஒப்பிடும் போது தேறலாமே தவிர, மற்றப்படி கவிதைகளாகக் கொள்ள முடியாது. ஆனால், அதற்காக புதுமைப்பித்தன் கவிஞர் அல்ல என்பதல்ல என்கருத்து. அவரைச் சிறந்த கவிஞராகவே நான் அவரது படைப்புகளில் தரிசிக்கிறேன். 'சாப் விமோசனமும், 'துன்பக்கேசரியும்' முடியும் போது துயரம் செறிந்த கவிதை அலை அலையாக எழுந்து தனிவதை காண்கிறோம். கவிதை என்பதும் கலைச் சிந்தனை வடிவங்களில் ஒன்று. எல்லாக் கலைச் சிந்தனை வடிவங்களிலும் கவிதை இருப்பதைக் காணலாம். அது கதையாக நீளலாம். கட்டுரையாக விரியலாம். அல்லது

பு.பி. தழுவி எழுதியிருக்கிறாரா? என்ற கேள்வி பல வாதப்பிரதிவாதங்களை ஆரம்பத்தில் ஏற்படுத்தியிருந்த போதும் அது பின்னர் அடங்கி விட்டதென்றே சொல்ல வேண்டும். காரணம், பு.பி. தன்காலில் நிமிர்ந்து நிற்க முடியாத கூனல் போர்வழியல்ல. அவரது எண்ணிறைந்த படைப்புகள் நிமிர்ந்து நிற்பன மட்டும்ல்ல, நிமிர்ந்து நிற்கும் சிகரங்களாகவும் உள்ளன. அவர் பத்திரிகைத் தேவைகளின் நெருக்கடியினால் தழுவி எழுதியிருக்கலாம். சில பிரக்கிரைபூர்வமானவையாகவும் சில எப்பவோ படித்தவை பிரக்கிரையிலிருந்து வழுவியபோய்விட்டும் அடிமன வெளிக் காட்டல்களாக வந்து விழுந்திருக்கலாம். எது எவ்வாறாயினும், 'அன்னை இட்ட தீ' இவற்றுக்கெல்லாம் பதில் அளிப்பது போல் நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

பொறுப்பற்ற எழுத்து

இதழ் 165 இல் வெளியான "தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள் : சோரம் போளவர்களின் நீளம் பட்டியல்" என்ற தலைப்பில் வெளியான விஜயன் எழுதிய கட்டுரையில் பொறுப்பற்ற முறையில் எழுதப்பட்ட ஒன்றாகவே தெரிகிறது.

தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள் எவருமே சோரம் போகாதவர்கள் அல்ல என்பதில் எவ்வளவு தூரம் ஆனால் அதற்கான போதிய ஆதாரங்கள் எதுவுமின்றி பெரும்பாலும் தனது ஊகத்தினையும், கேள்விக் கதைகளையும் தனது ஆதாரமாகக் கொண்டு கட்டுரை எழுதுவது விஜயனின் தர்மாகி விடக் கூடாது என்பது தான் பூர்வீக ஆட்சி ஏற்படுத்திய சீரழிவின் முக்கிய அறிகுறியாகும்.

தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள் எவருமே சோரம் போகாதவர்கள் அல்ல என்பதில் எவ்வளவு தூரம் ஆனால் அதற்கான போதிய ஆதாரங்கள் எதுவுமின்றி பெரும்பாலும் தனது ஊகத்தினையும், கேள்விக் கதைகளையும் தனது ஆதாரமாகக் கொண்டு கட்டுரை எழுதுவது விஜயனின் தர்மாகி விடக் கூடாது என்பது தான் பூர்வீக ஆட்சி ஏற்படுத்திய சீரழிவின் முக்கிய அறிகுறியாகும்.

உதாரணமாக இந்திரபாலாவின் ஆய்வுக் கட்டுரை பற்றியது. இந்திர

பாலா தன்னுடைய phd ஆய்வியை மேற்கொண்ட போது ஆணைக் கோட்டை பற்றிய விபரங்கள் எதுவும் வெளிவந்திருக்கவில்லை. (அது 60களின் பிற்பகுதி) எனவே அவரைக் குற்றம் காட்டுவது Intellectually dishonest. மேலும் ஆணைக் கோட்டை பற்றிய அவரது கட்டுரைகள் The Hinduவில் வெளியாகியுள்ளன.

அவற்றிலும் அத்தகுப் பின்னர் அவர் எழுதிய research papers இலும் அவர் தானே தனது முன்னைய முடிவுகளை மாற்றியுள்ளார். இவை scholarly research என்ற முறையில் document பண்ணப்பட்டுள்ளன.

மற்றது எவ்வளவு அல்ல. ஜேம்ஸ் ரட்னம் என்பவரே கட்டுரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார். எவ்வளவு ரட்னம் ஜேம்ஸ் ரட்னத்தின் மனைவி. இது ஒரு பெரிய தவறு.

- சுப்புக்குட்டி

ஈழத்து ஓவியம்...

பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகால உழைப்பும், சிந்தனையும் நம்மிடம் கொண்டு வந்து சேர்ந்த சிந்தனைக் களஞ்சியத்தில் என்றும் அழியாத மதிப்புடைய அம்சங்களும் உள்ளன. அவை ஒருபோதும் அழியா. அவற்றை நாம் அழிய விடவும் கூடாது. அவற்றின் மதிப்புப் பற்றிய உணர்வு இல்லாமல் போனது தான் பூர்வீக ஆட்சி ஏற்படுத்திய சீரழிவின் முக்கிய அறிகுறியாகும்.

பூர்வீகவாக்களுக்கு அனைத்துமே வர்த்தகப் பொருளும் போகக் கருவியும் தான். சமுதாயத்தில் அதிகாரத்தை பாட்டாளி வர்க்கம் வென்றெடுத்த பிறகு, அழிக்கப்பட்ட ஆன்மீகச் செல்வங்களைத் தானும் மனித குலம் திரும்பப் பெறுவதற்கான போராட்டக் கடைமையே மேற்கொள்ள வேண்டும். (எஸ்.வி.ராஜதாரையின் நூலில் மேற்கோளாக தரப்பட்டது. ராஜதாரை. எஸ்.வி. (இணை) 1991. பக். 278-279)

எனவே குரலாழிசையுடைய ஓவியங்கள் இரண்டாம் வகைப் பாட்டுக்குரியது என்று முழுதாக ஒதுக்கிவிட முடியாது. இன்று ஈழத்தமிழ் தேசிய மரபொன்றை உருவாக்க முயற்சிப் பவர்களுக்கு எங்களுடைய வேரிவிருந்து முற்று முழுதாக துண்டித்துக் கொள்ளாத, பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு வளமாக இருப்பவர்களுக்கு அவர்களாவார். அவருடைய வரைமுறையை எங்களுடைய படைப்பாற்றல் மிக்க கலைஞர்கள் கற்று பல்வேறு சாதிகளுக்குள்ளும் பயில் நிலையியல் இருக்கும் கைவினைப் பாரம்பரியம் பற்றியும், அவர்களது உட்கு நடைமுறைகள் பற்றியும் மேலும் சேர்ச்சிகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அதற்குப் மலாக தேவையான கலைமூலங்களை பல்வேறு கலைமரபுகளிலிருந்து பெற்று ஈழத்து தமிழ் ஓவிய மரபொன்றை உருவாக்க எத்தனை கலைஞர்கள் முன்வருவார்கள்.

பல்வேறு கலைமூலங்களைப் பெற்றுத் தமக்குத் தேவையானவற்றைப் பெற்றுத் தமது தேசிய அடையாளத்தை உருவாக்கியதில் எமக்கு அண்மையிலுள்ள உதாரணம் சிங்களமும், வங்காளமுமாகும்.

சிங்களத்தில் சர்ச்சந்திராவை எடுத்துக் கொண்டால் ஜப்பானிய மரபுவழி நாடகங்களான கபுகியும் நோவா அல்லது கவனத்திற்குள்ளாயின. யாத்திரா, யக்ஷகானம், தெருக்கூத்து, கதகளி என்பன அவரை தென்னாசிய நாடக மரபு பற்றி சிந்திக்க வைத்தன. இவங்கையில் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இருந்த தூரத்தி. தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்த கூத்து. இசை நாடகம் போன்ற மரபு வழி நாடகங்கள் அவருக்கு அடித்தளங்களாயின. அனைத்து வடிவங்களையும் அளவறிந்து சேர்த்த

சமையல்காரனைப் போல சேர்த்து மிக ருசியாக அவர் சமைத்த நாடகங்களே 'மனமேயும்' 'சிங்கபாரு'வும்.

(மௌனகுரு. சி. 1997. பக். 15)

வங்காள கலைப்பாணியை எடுத்துக் கொள்வோம். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக எழுந்த அரசியல் இயக்கத்தின் ஒரு துணைப்பொருள் தான் வங்காளபாணி ஓவியம். வங்காளபாணி ஓவியர்கள் பண்பாட்டு மரபுகளின் வேர்களைத் தேடினார்கள். எனவே வங்காளபாணி ஓவியர்கள் அஜந்தா, எல்லோரா, முகலாய, ராஜஸ்தானி, புறாரி ஓவியங்களிலிருந்து தாராளமாக எல்வித தயக்கமுமின்றி நிறைய கடன் பெற்றனர். வங்காளபாணி இந்திய தேசிய உணர்வின் அடிப்படையில் தான் எழுந்தது என்றாலும் கூட இது சீன, ஜப்பானிய, கலைமரபுகளிலிருந்தும் தாராளமாகக் கடன் பெற்றிருக்கிறது. (இந்திரன். 1996. பக். 25)

இவ்வாறு தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களின் போதெல்லாம் தேசிய அடையாளமொன்று உருவாக்கப் பட்டிருப்பதை வரலாறு எமக்குக் காட்டி நிற்கும் போது இக்கட்டான வரலாற்று நெருக்கடியில் வரலாற்று உருவாக்க கால கட்டத்தில் நின்று கொண்டு எமது தேசிய அடையாளம் பற்றிய பிரச்சனை இன்றி எமது கலைஞர்கள் இருப்பார்களாயின் அவர்கள் தங்களுடைய வரலாற்றுக்கும் அப்பால் வரலாறாய் வாழ்வார்களா என்பதை வரலாற்றே தீர்மானிக்கும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

☐ அருந்ததி. ச. இவங்கை ஓவியக்கலையில் ஐரோப்பியத் தாக்கம். நெய்தல். 1995. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

☐ இந்திரன். தங்காலக்கலை அகழும் புறமும். 1996. சென்னை.

☐ சிவத்தம்பி. கா. யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தை விளக்கிக் கொள்ளல். 1993. கொழும்பு.

☐ சிவரத்தினம். ச. ஈழத்து அரசியலும் கூத்துக்கலையும் - தலித்தியப்பாவையில் சிறு குறிப்புகள். கனம். 1998. அக்கரைப்பற்று.

☐ கிருஷ்ணராஜா. சோ. தங்கால யாழ்ப்பாணத்து ஓவியர்கள். 1997. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

☐ மாக்ஸ். அ. உடைபடும் புனிதங்கள். 1997. சென்னை

☐ மௌனகுரு. சி. பேராசிரியர் எதிர்வீர சர்ச்சந்திரவும் ஈழத்து நாடக மரபும். 1997. கொழும்பு

☐ ராஜதாரை. எஸ். வி. (இணை)

அந்தோனியோ கிராம்ஷி வாழ்வும் சிந்தனையும். 1991. சென்னை

திருமலை: சீரழிவுக்...

"ஓஹோ" என்று நடத்தப்படுகின்றது. படிக்கிற பிள்ளைகளுக்குக் கட்டப் பணம் இல்லாதவர்கள் குடிக்கிறதற்காகத் தினமும் செலவழிப்பதைப் பார்த்தால் உண்மையில் கஷ்டம் தானா என்பது கேள்விக்குரியதாகின்றது.

முகாம் பொறுப்பதிகாரி, கிராம உத்தியோகத்தர், பாடசலை நிர்வாகம், பாலப்பாடசலை நிர்வாகம் என்பவற்றின் மேல் முகாம் வாழ் மக்கள் நல்ல மதிப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் இம் முகாமிலுள்ள பலர் வெளியே சென்று தங்கள் இருப்பிடத்திற்கு குடியேற வழமையான வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக மேற்கொள்ளக் கூடிய தகுதி உடையவர்களாக இருந்தும் முகாம் வாழ்க்கையில் பழக்கப்பட்டுப் போவதாலோ என்னவோ வெளியேற விரும்புகிறார்களில்லை என்பது அவர்களுடன் பேசிப் பார்த்ததில் தெரிகிறது.

அண்மையில் திருகோணமலையில் கடற்றொழிலுக்குச் சென்றபோது காணாமற் போனோரில் ஒருவர் இந்த முகாம்வாசி என்பது வெளியே பிரபலமாகாத விடயம். 39 வயதான கே. கனகரத்தினம் என்ற மூன்று பிள்ளைகளின் தந்தையே இவ்வாறு காணாமற் போனவர். இவர் திரியாய் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்.

என்னதான் வசதிகள் கிடைத்தாலும் கூடியவரையில் முகாம் வாழ்வைத் தவிர்ந்துக் கொள்வதே கௌரவமானது என்ற உணர்வு நம் மக்களிடையே தோன்றினால் பல நன்மைகள் உண்டு.

கிராமவாரியாக முகாமிலுள்ள எ குடும்பங்கள்:

திருக்கோணமலை	36 குடும்பங்கள்
உப்புலெளி	15 குடும்பங்கள்
சாம்பல்தீவு	19 குடும்பங்கள்
கன்னியா	24 குடும்பங்கள்
குச்சிலெளி	153 குடும்பங்கள்
கும்புறுபிட்டி	36 குடும்பங்கள்
நிலாவெளி	06 குடும்பங்கள்
புல்மோட்டை	23 குடும்பங்கள்
திரியாய்	36 குடும்பங்கள்
பள்ளுளம்	110 குடும்பங்கள்
மூதூர்	18 குடும்பங்கள்
யாழ்ப்பாணம்	03 குடும்பங்கள்
மொத்தம்	479 குடும்பங்கள்

இந்திய...

நடைபெறுவதால் ஏனைய அபேட்சகர்கள் மனம் நொந்து அமைதியாக இருக்கின்றனர். இதே வேளையில் "இந்திய வம்சாவழி" என்ற பெயரையும் மலையக இளைய தலைமுறையினர் ஏற்கத் தயாராக இல்லை. ஏனெனில் அவர்கள் சிறு பான்மையினரிலும் சிறுபான்மையாக வாழ விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்தியாவோடு நெருங்கிய தொடர்புகளுடைய தமிழ் விவாபாரிகள் இதற்கு ஆதரவளிக்கின்றனர். இதற்கு அவர்களின் விவாபார தந்திரமே காரணம்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பல போராட்டங்களை காட்டிக் கொடுத்தது மட்டுமல்ல, அரசாங்கங்களின் காலையும் வாழிவிட்ட தொண்டமான் தனது சுய நலத்திற்காக 'பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி அரசையும்' நடாத்தியில் விட்டு விடுவார் என்பது நிச்சயம்: அதேபோல் யானைக்கு மலையக மக்கள் வாக்களிக்கப் பழக்கியவர்கள் சேவல் சின்னத்தில் போட்டியிட்டு தோல்வியைத் தழுவி இப்போது தொழிலாளர் தேசிய சங்க அரசியல் சின்னமான மயிலின் வலம் வரப் பார்ச்சுகின்றார். ஆனால் மலையக மக்கள் அதற்கு சம்மதிப்பார்களா அல்லா என்பது மிக முக்கியமான கேள்வி. அப்படிப்பட்ட அமைதிப்போராட்டம் தோற்றல் முடிவுகள் வெளிக்காட்டும்.

யாழ்ப்பாணம்: விடுவிக்கப்பட்ட...

வருமானத்திற்கான தொழிலில் ஈடுபட முடியாமல் உள்ளார்கள். 1996இல் அரசாங்கம் அறிவித்த அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் காரணமாக தமக்கு நிம்மதி கிட்டும் என்று எதிர்பார்த்த மக்கள் இன்று அவை நடைமுறைக்கு வந்து 2 1/2 வருடங்களுக்குப் பிறகும் மோசமான வேலையின்மை, குறைந்தவேலை பிரச்சினைகளுக்குள் உள்ளாகியே காணப்படுகின்றனர்.

குடாநாட்டில் 70,000 இளைஞர்கள், 800 பட்டதாரிகள், 1500 தொண்டர் ஆசிரியர்கள்; 600 ஆரம்பப் பாடசலை ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் அங்கு வேலையற்று இருக்கிறார்கள். ஆனால், 1990க்குப் பின் அரசாங்கத்திலுள்ள 12,000 பதவி வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்படாமலே உள்ளன. இதுபற்றி விசாரித்த போது அனைத்து வெற்றிடங்க்கும் தென்பகுதியிலுள்ள தேவைக்கு அதிகமாகவே ஆட்களை எடுத்து நிரப்பப்பட்டு விட்டதாக தெரிய வருகிறது! பாவம், வடக்கிலுள்ள இளைஞர்கள் சூனியமான எதிர்காலத்தை பார்த்தபடி திகைத்துப் போய் நிற்கிறார்கள்.

அரசாங்கத்தின் சமுர்த்தித் திட்டம் வடக்கில் அமுல் நடாத்தப்படவே இல்லை. இது அமுல் செய்யப்பட்டால் கிட்டத்தட்ட 1300 பேருக்கு வேலை வழங்க முடியும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் வறிய

குடும்பங்கள் ஏதாவது வருமானத்திற்குரிய செயற்பாட்டில் இறங்கவும் இது உதவக் கூடும். ஆனால், அது நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. இதைவிட முக்கியமான, பாரபட்சமிக்க விடயம் என்னவென்றால், 1999 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்திற்கு சமுர்த்தித் திட்டத்திற்கென எந்த நிதியும் ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை என்பதுதான்.

விவசாயம், சிறுகைத்தொழில், எல்லாம் உற்பத்திப் பொருட்களை சந்தைப்படுத்தும் வாய்ப்பு பாதுகாப்பு... கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், எவ்வளவோ தொழில் வழங்கும் வாய்ப்பிருந்தும் சிறு அளவிலேயே செய்யப்படுகின்றன. மீன்பிடிக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள தடை மீன்பிடியில் மட்டும் தங்கியிருக்கின்ற 10,000க்கு மேற்பட்ட குடும்பங்களை தொழிலற்றதாக்கியுள்ளதுடன், குடாநாட்டில் வறிய மக்களின் ஊட்டச் சத்துக்கான ஒரே உணவுப் பொருளான கடலுணவை மட்டுப்படுத்தியுள்ளது!

இந்த நிலைமையானது, மக்களின் மனோநிலையில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதுடன் குடும்பங்களில் நிம்மதியின்மையையும், குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. மனிதர்கள் தமது அபயங்களை இழந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விரகதியும் ஆற்றாமையும் அவர்களது இயல்பாகி வருகின்றது.

0

கொழும்பு...

கொண்டு அமையும் போது மட்டுமே முற்போக்காக பயன்படுத்தல் சாத்தியம். எமது வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை பேரம் பேசும் ஆற்றலை (Bargaining power) முற்போக்காக பயன்படுத்திய சந்தர்ப்பங்கள் குறைவே.

இன்று இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசைப் பொறுத்தவரை, அது நடத்தி வரும் மலையக மக்களின் நீண்டகால நலன்களுக்கு எதிரான அரசியலை புரிந்து கொண்டவர்கள் கூட மலையக மக்களுக்குள்ளே சரியான மாற்றுத் தலைமை இல்லாத நிலையில் பேரினவாதத்தின் முன்னால் அதனை பலவீனப்படுத்தி விட்டகூடாது என்றும், மலையக மக்களின் பேரம் பேசும் ஆற்றலை இழக்கச் செய்யக் கூடாது என்றும் வாதம் செய்யும் ஒரு போக்கு பொதுவில் உண்டு. அவ்வாதத்துக்கான நியாயம் இவ்வாறுதான் உருவாகிறது. அதாவது தொண்டமான் வெற்றி மலையக மக்களின் வெற்றியாக இருக்கா விட்டாலும் தொண்டமான் தோல்வி மலையக மக்களின் தோல்வியாக இருக்குமென்று கூறப்படுகிறது.

உண்மையில், மலையக மக்களுக்கு சரியான ஒரு தலைமை இல்லாமலே இ.தொ.கா.வை இன்னமும் அவர்களின் தலைமையாகக் கொள்ள வைத்திருக்கிறது. ஒரு மாற்றுத் தலைமையை மலையக மக்களுக்காக கட்டியெழுப்புவதற்குப் பதிலாக இத்தகைய வாதங்களில் சிக்கிக் கொள்வது என்றென்றைக்கும் மலையக மக்களுக்கு ஒரு நல்ல தலைமை உருவாதலை மறுத்தலும்தே ஆகும்.

இனத்துவ அரசியல் மேலோங்கிய நிலையில் கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்கள் தங்களின் தலைமை குறித்தும், எதிர்காலம் குறித்தும் அதிகமாக சிந்திக்க வேண்டிய தேவை அதிகரித்து வருகிறது. கடந்த காலங்களில் இ.தொ.கா.வில் இருந்து அதன் உப தலைவர்களில் ஒருவரான பி.பி.தேவராஜ், மற்றும் மாநகரசபை உறுப்பினர் ஜொரால்ட் பெர்னாண்டோ தலைமையிலான அணி, இ.தொ.கா. விலிருந்து அதிருப்தியுற்று அதிலிருந்து

பிரிந்து கொழும்பு வாழ் தமிழர்களுக்கு தலைமை வகிக்கும் நீண்டகால நோக்குடன் 47 வெகுஜன அமைப்புகளை ஒன்றிணைத்து "சமூக நல அபிவிருத்தி ஒன்றியம்" என்ற ஒரு அமைப்பை உருவாக்கியது. ஆனாலும் அது வெற்றுப் பிரச்சாரம் என்றும், இ.தொ.கா.விலால் அதிருப்தியுற்ற சக்திகளை தங்களின் பால் ஈர்த்து வாக்கு வங்கியை நிரப்பிக் கொள்ளும் தந்திரோபாயம் என்றும் பின்னர் அவர்களின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து தெளிவாகிறது.

சென்ற உள்ளூராட்சி சபைத் தேர்தல் காலத்திலேயே இவர்கள் இந்த சலசலப்புகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். அதன் பின்னர் அவை குறித்து எதுவித அசையும் இல்லை. அது மட்டுமன்றி இ.தொ.கா.வை அதன் பின்னர் எந்த விதத்திலும் கேள்விக்குட்படுத்தியதாகக் கூட தகவல்கள் எதுவுமில்லை.

என்ற போதும் கொழும்பு தமிழ் அரசியல் தலைமையின் அவசியம் குறித்து இன்று பல்வேறு சக்திகள் மத்தியில் நடந்து வரும் உரையாடல் வரவேற்கத்தக்கதே. இன்று இலங்கையில் தேசிய அளவில் தலைமை வகிக்கக் கூடிய சக்தி எதுவும் இதுவரை அடையாளம் காணப்படவில்லை. அது உடனடியாக சாத்தியமுமில்லை. அது ஒரு நீண்ட புரட்சிகர அரசியல் தொடர்ச்சியின் விளைவாகத் தான் ஏற்படமுடியும்.

எப்படியிருந்த போதும் இந்த கருத்தாக்கமானது இந்த கட்டமைப்புடன் சமரசம் செய்து கொள்வதற்கான அல்லது சரணடைவதற்கான ஒன்றல்ல. மாறாக இது நீண்டகால அரசியல் இலக்கைக் கொண்டதாகவும் அதே வேளை, சமகால நிலைமைகளின் கீழ் தமிழ் மக்கள் தமது பாதுகாப்பான வாழ்வுக்கான உரிமைகளை அரசு நிர்வாகத்திடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வதற்கான செயற்பாட்டுக்கு வழிசெய்வதாகவும் அமைய வேண்டும்.

0

சரிதகர்

இரு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை
'சரிதகர் சமாளமாக வாழ்வியந்த நாட்டிலே'
-பாரதி

இல.19/4, நாவல் வீதி, நடுகேகொட
தொலைபேசிஇலக்கம் 01 - 814859

தேர்தல் வன்முறைகள்: சாதனைகளை நோக்கி....!

ஏப்ரல் ஆறாம் திகதி நடைபெறவிருக்கும் ஐந்து மாதாண்ட சபைகளுக்கும் தேர்தலில் பங்கு கொள்ளவிருக்கும் பிரதான கட்சிகள் அதிகளவில் தேர்தல் வன்முறையில் ஈடுபட்டிருப்பதாக தேர்தல் வன்-செயல்களைக் கண்காணிக்கும் அமைப்பு தனது அறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளது. தேர்தல் கால வன்செயல்களை கண்காணிக்கும் இவ்வமைப்பு 1997இல் சுதந்திர ஊடக இயக்கம் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான இயக்கம், அரசியல் வன்முறைகளுக்கெதிரான கூட்டமைப்பு ஆகியன ஒன்றிணைந்து உருவாக்கிய அமைப்பாகும். நடைபெற்று முடிந்த வடமேல் மாகாண சபைத் தேர்தலின் போது இவ்வமைப்பின் அறிக்கைகள் அரசியல் கட்சிகளிடையே பலத்த சலசலப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வமைப்பின் 21ஆம் திகதிய அறிக்கையின்படி இதுவரை 638 முறைப்பாடுகள் அதற்குக் கிடைத்துள்ளது. அதில் 310 இல் (48.6 வீதம்) பொ.ஊ.மு.வும் 175இல் (27.4 வீதம்) ஐ.தே.க.வும் 9இல் (1.4 வீதம்) ஜே.வி.பி.யும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய 127 (19.9) யார் என்று இனங்காண முடியாதவர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மத்திய மாகாணத்திலும் மேல் மாகாணத்திலுமே அதிகளவான (187, 142) வன்முறைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

ஊவா மாகாணத்தைத் தவிர ஏனைய மாகாணங்களில் இடம்பெற்றிருக்கும் வன்முறைகளின் எண்ணிக்கை 100த் தாண்டி விட்டன. இதன்படி மத்திய மாகாணத்தில் 187உம், மேல் மாகாணத்தில் 142உம், சப்பரகமுவலில் 107உம், வடமத்திய மாகாணத்தில் 105உம், ஊவா மாகாணத்தில் 97உம் பதியப்பட்டுள்ளன. மாவட்ட அடிப்படையில் கண்டியில் 68உம் கேகாஸலையில் 64உம், அனுராதுபுரத்தில் 55உம் நுவரெலியாவில் 53உம், பொலன்னறுவையில் 50உம், என 50க்கும் அதிகமான வன்முறைகள் பதிவாகியுள்ள மாவட்டங்கள் இவை. மேல் மாகாணத்தில் நடுகேகொடையில் 45உம், கம்பஹாவில் 34உம் பதியப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக இவ்வன்முறைகள் பாரதூரமான சம்பவங்களாகவே பெரும்பாலும் இருந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இத் தேர்தல் வன்முறைச் சம்பவங்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க விடயம் என்னவெனில் கணிசமான அளவுக்கு ஒரே கட்சி மோதல்கள் இடம் பெற்றிருப்பதாகும். கடந்த மூன்று வார காலத் தேர்தல் நடவடிக்கைகளில் 44 சம்பவங்கள் பொ.ஊ.மு.வினருக் கிடையேயான வன்முறைகளாகப் பதியப்பட்டுள்ளன. இச்சம்பவங்களில் ஐ.தே.க. தரப்பில் ஒருவர் கொல்லப்பட்டுள்ளார். பொ.ஊ.மு. தரப்பில் ஒருவரும் இனங்காணப்படாத ஒரு கொலை முயற்சியுமாக இரு கொலை முயற்சிகள் நடந்துள்ளதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

வடக்குச் செய்திகள்

*14. 03. 1999 ஞாயிறன்று பருத்தித்துறையிலுள்ள கற்கோவளத்தில் புளொட் இயக்கத்தின் சிரேஷ்ட உறுப்பினர் ஒருவரான வவனியாலைச் சேர்ந்த அன்வர் றமேஷ் அவரது றஞ்சன் 1996 இல் யாழ்ப்பாணம் இராணுவத்தால் கைப்பற்றப்பட்டதன் பின்பு யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்தார். அவர் மீது புளொட் இயக்கமே நடத்திய தாக்குதல் காரணமாக அவரது கால்களில் வெட்டுக் காயங்கள் ஏற்பட்டன. பருத்தித்துறையிலுள்ள ஈ. பி. டி. பி. இயக்க அலுவலகத்தினுள் தஞ்சமடைந்த றஞ்சன் பின்பு மந்திகை வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டார்.

பட்டகாட்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இச் சம்பவத்தையடுத்து வவனியாவில் ஆறிப்போயிருந்த புளொட் - ரெலோ இயக்கங்களிடையேயான மீண்டும் முறையில் நிலை தோன்றி மோதல் மீண்டும் வெடித்துள்ளது.

*18. 03. 1999 அன்று காவல 10 மணியளவில் கனகராயன்குளம் பகுதியின் ஏ-9 பிரதான நெடுஞ்சாலையின் 07ஆம் பிரிவில் கால் நடையாக ரோந்து சென்ற இராணுவ அணி மீது த. வி. பு. இயக்கம் நடத்திய கிளேமோர் கண்ணி வெடித் தாக்குதல் காரணமாக இரண்டு இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டும், மூன்று பேர் காயப்படுத்தவும் பட்டனர்.

*19. 03. 1999 அன்று அதிகாலை வேளையில் உயிலங்குளம் உயிர்த்தரசன் குளத்திற்கு அருகிலுள்ள பாதுகாப்பு முன்னரங்கில் வர்த்தகர்கள் எனச் சந்தேகிக்கப்படும் அப்பாவிப் பொது மக்கள் ஐந்து பேர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். உடல்கள் விசாரணைகளின் பின்பு மன்னார் வைத்தியசாலையில் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இறந்தவர்கள் இதுவரை அடையாளம் காணப்படவில்லை.

*18. 03. 1999 அன்று இரவு தாண்டிக்குளம் சிறுநாவற்குளத்தைச் சேர்ந்த புளொட் மகளிர் அமைப்பைச் சேர்ந்த வேலாயுதம் பவானிதேவி (53) கொழும்பு செல்வநீர்க்காக வவனியா புகையிரத நிலையம் நோக்கி ஓட்டோ ஒன்றில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த சமயம் ரெலோ இயக்கத்தால் கடத்தப்பட்டுச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். குண்டு துளைக்கப்பட்ட அவரது உடல் அவரது வீட்டிலிருந்து ஒரு சில கிலோ மீற்றர் தொலைவிலுள்ள

*19. 03. 1999 வெள்ளியன்று சாவகச்சேரி காவல் அரணில் இருந்த இராணுவத்தினர் இரண்டு பேர் பாடசாலை செல்லும் 16 வயதுடைய பெண் பிள்ளை ஒருவரைப் பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கியுள்ளனர். இந்தச் சம்பவம் பற்றி அந்தப் பெண்ணின் பெற்றோர் முறைப்பாடு செய்து உயர் இராணுவ அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தாலும், இதுவரை எதுவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. பெற்றோர், தமது மகளுக்கு வைத்திய சிகிச்சை பெறுவதற்காக அவரை யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலைக்கு அழைத்துச் செல்வதைக் கூட இராணுவம் தடுத்துள்ளது.

கூலிப் பட்டாளங்களின் ஜனநாயக வழி !

ஜனநாயக வழி என்பதை எமது தமிழ்க்கட்சிகள் எவ்வாறு புரிந்து வைத்திருக்கின்றன என்பது தெரியவில்லை. 1987ம் ஆண்டில் ஈ.பி.ஆர். எல்.எம். ஜனநாயக வழிக்கு வந்தது முதல் 90ம் ஆண்டு ஈ.பி.டி.பி இறுதியாக ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் கலந்து கொண்டது வரை இந்தக் கட்சிகளின் ஜனநாயகம் பற்றிய புரிதல் விசித்திரமானது தான். கடந்த வாரம் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தைப் பாருங்கள். மார்ச் 18ம் திகதி வியாழக்கிழமை வவுனியாவிலிருந்து கொழும்பு வரப்-புறப்பட்ட வேலாயுதம் பவானிதேவி (53) என்ற பெண் மணி கடத்திச் செல்லப்பட்டு கோரமான முறையில் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். தாண்டிக்குளம் சிறுநாவற்குளத்திலுள்ள தனது வீட்டிலிருந்து ஓட்டோவில் வவுனியா புகையிரத நிலையத்திற்கு வரும் போது ஓட்டோவை மறித்த ஆயுத பாணிகள் இப்பெண்ணைக் கடத்திச் சென்று சுட்டுக் கொன்றுள்ளனர். சடலம் பட்டகாடு என்ற இடத்தில் தெருவோரத்தில் விசப்பட்டும் கிடந்தது. 53 வயதான இப் பெண்மணி இவ்வாறு கொல்லப்பட்ட காரணமென்ன? புளொட் சொல்கிறது: இவர் தமது அமைப்பின் ஆதரவாளர். தம் மீது வன்மம் தீர்க்கும் வகையில் ரெலோ இயக்கத்தினர் தான் இவரைக் கொலை செய்தனர் என்று. விடயம் அத்தோடு முடிந்து விடவில்லை. போராடப் புறப்பட்ட இயக்கங்களல்லவா? எதிரியை விட்டு வைப்பதா? பதினாறு மார்ச் 20ம் திகதி இரவு ஐந்து பிள்ளைகளின் தந்தையாரான இராஜதுரை சுடப்பட்டு அதே இடத்தில் போடப்-பட்டிருக்கிறார். கொல்லப்பட்ட இராஜதுரை தமது இயக்கத்தின் நீண்ட கால உறுப்பினர் ஒருவரின் சகோதரர் என்கிறார் ரெலோ எம்.பி அடைக்கலநாதன். இராஜதுரையைக் கொலை செய்தது புளொட் இயக்கத்தினர் தான் என்று தான் நம்புவதாகவும் அவர் கூறுகிறார். வவுனியாவில் வரி அறவிடல் தொடர்பாக அண்மைக் காலமாக புளொட்டுக்கும் ரெலோவுக்குமிடையில் மோதல்கள் தொடர்ந்து வருகின்றன. வன்னியில் புலிகள் வரி அறவிடுகிறார்கள் என்று ஒப்பாரி வைத்த மனித உரிமையாளர்களும், அரசியலாளர்களும் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத பகுதிகளில் ஜனநாயக வழிக்கு வந்த இயக்கங்கள் வரி அறவிடுவதைப் பெரும்பாலும் கண்டு கொள்வ தில்லை. (அது அவர்களுடைய ஜனநாயகம் போலும்) வடக்கு கிழக்கெங்கிலும் ஒவ்வொரு

பிரதேசத்தை ஒவ்வொரு இயக்கங்களும் வருலுக்குக் குத்தகை எடுத்திருப்பது பரக்கியமனது. இந்த வரி வருலிப்புப் பற்றி பி.பி.சி நேர்காணல் ஒன்றில் ரெலோ இயக்கம் வெளிப்படையாகவே ஒப்புக் கொண்டது. புளொட் இயக்கத்தின் சார்பில் பேட்டியளித்த மாணிக்கதாசனோ புத்திசாலித்தனமாகத் தப்பிக் கொண்டார். பி.பி.சி செய்தியாளர் மாணிக்கதாசனிடம் புளொட் இயக்கம் வரி வருலிப்பில் ஈடுபடுவதில்லையா என்று இரு தடவை திருப்பித் திருப்பிக் கேட்டார். தாசனும் இல்லை என்று பதிலளித்தார். பி.பி.சி செய்தியாளரின் இந்தக் கேள்விக்குச் சில தினங்களுக்கு முன்னரே புளொட் தான் வரி அறவிடப் போவதில்லை என அறிவித்து விட்டது. செய்தியாளர் புளொட் இது வரை வரி வருலிப்பில் ஈடுபட்டு வந்ததில்லையா என்று கேட்டிருந்தால் தாசன் ஒப்புக் கொள்ள நேர்ந்திருக்கும். இந்த வரி வருலிப்பில் தான் பிரச்சினை கிளம்பியிருக்கிறது. புளொட்டின் குத்தகைப் பிரதேசமான வவுனியாவில் ரெலோவினரும் தம் பங்கிற்கு தம்மாலானதை வருலித்து வந்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று ஒருநாள் புளொட் தான் வரி வருலிக்கப் போவதில்லை என்று அறிவித்தது மட்டுமல்லாமல் ரெலோவையும் வருலிக்க வேண்டாமென்று வலியுறுத்தியது. இது ரெலோவிற்கு சங்கடத்தை உருவாக்கியது. ரெலோ மறுத்து வருலிக்க முயற்சி செய்ய அது மோதலானது. மோதலின் விளைவு மாறி மாறி இரு தரப்பிலும் கொலை விழுந்தது. சரி இதனை யாராலும் கட்டுப்படுத்த முடியாதா? வவுனியாவில் புளொட் - ரெலோ மோதல் இடம் பெற்ற போது வெளிநாடொன்றில் இருந்த ஈ.பி.டி.பி. எம்.பி. டக்ளஸ் தேவானந்தா மாணிக்கதாசனுக்குப் போன் பண்ணி மோதலை நிறுத்தும்படி ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார். சரி: அதற்கு தாசன் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்? "தோழர் கடந்த தேர்தல் காலத்தின் போது தீவுப்பகுதியில் வைத்து எமது உறுப்பினர்களிடம் பறித்த பணத்தைத் திருப்பித் தாருங்கள், எமது உறுப்பினர்கள் தீவுப்பகுதிக்குச் சென்று வர தடை விதிக்காமலிருக்க முயலுங்கள்" என்றிருக்கிறார். டக்ளஸ் பேசாமல் போனை வைத்து விட்டார். ஆக தமிழ்க்கட்சிகள் எல்லாம் ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள். இவர்களால் இந்த மோதல்களை நிறுத்த முடியாது. நிறுத்த ஆலோசனை

சொல்லுமளவுக்கு அனை ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்துச் செயற்பட்டதுமில்லை. சரி, வவுனியாவின் சிவில் நிர்வாகப் பரிசீலனா கட்டுப்பாட்டில் தானே இருக்கிறது. அங்கு முப்படையினரும் நிறுத்த வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா? அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? ஒரு உதாரணத்தைப் பாருங்கள். கொள்ளப்பட்டுள்ள ஆய்வுச் சேர்ந்தவா நாகலிங்கம் வாக்கன். இவரை 1992ம் ஆண்டு சட்ட விசாரணைத் துறை வைத்தறக்காக ரெலோ உறுப்பினர்களான சிவபாதம் வினோதலிங்கம், சோதிலிங்கம் என்ற இருவர் மீதும் கொழும்பு மேல் நீதிமன்றில் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவர்களுக்கான அழைப்பாணையை அனுப்ப முடியாமல் இருப்பதாக நீதிமன்றில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பகுதி கிராமசேவையாளர் விளாசித்தம்பி முத்துராஜா சொல்கிறார்: "அவர்களுடைய முகாமுக்குப் போகும் அதிகாரம் எனக்கு இல்லை" என்கிறார். என்ன நடக்கப்போகிறது? படைத்தரப்பு மிகப்பெரிந்த சாதாரணமாகச் செயற்படுகிறது. வவுனியாவில் இடம் பெற்ற மோதல்களின் போது இரு தரப்பினருக்கும் இடையே சமரசம் செய்து வைக்கும் ஒருவர் போலத் தம்மைக் காட்டிக் கொண்ட படைப்பினர், மறுமுறத்தில் அதனைத் தூண்டி விடும் முறையில் இரகசியமாக நடந்து கொள்கின்றனர். புளொட், வட்டாரமோ பின்வருமாறு குற்றம் சாட்டுகிறது: படையினர் ரெலோவினருக்கு அதரவளிக்கின்றனர். எதையும் செய்யுங்கள் என்களிடம் பிடிபடாமல் செய்யுங்கள் என்று படை அதிகாரிகள் ரெலோவுக்கு அறிவுறுத்தி இருக்கிறார்கள் என அது குறிப்பிடுகிறது. மறுமுறத்தில் ரெலோ வட்டாரங்களோ புளொட்டினருக்குத் தான் இதேபோல் படையினர் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள். பிடிபடாமல் செய்யுங்கள் என்று அறிவுரை வழங்கியுள்ளார்கள் என்கிறது அவ்வட்டாரம். சரி, இப்போது சொல்லுங்கள் இக்கட்சிகள் ஜனநாயகத்தை எப்படிப் புரிந்து வைத்திருக்கின்றன என்று புரிகின்றதல்லவா? மக்களுடைய நலன்கள் எப்படி இக்கட்சிகளால் பாதுகாக்கப்பட்ட போகின்றன? இவர்களை வெறும் கூலிப்-பட்டாளத்தினர் என்று சொன்னால் தவறாதுமோ?

"தற்கொலைப் பெண் போராளுக்கு தலைவணங்குகிறேன்!" -பு.ஐ.மு. பேச்சாளர்

மார்ச் 19ஆம் திகதி வெள்ள-வத்தையில் புதிய இடதுசாரி முன்னணியின் தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டம் நடைபெற்றது. இம்முறை பொதுவாக வடக்கு கிழக்கிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து கொழும்பில் வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் புதிய இடதுசாரி முன்னணிக்கு பலமான வரவேற்பு உள்ளது. குறிப்பாக விக் கிரமபாகு கருணாரத்னவுக்கு நல்ல ஆதரவு உண்டு. நவ சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவரான விக் கிரமபாகு கருணாரத்ன பேரினவாதிகளால் தமிழ் இனவாதி என பட்டம் சூட்டப்பட்டவர். பகிரங்கமாக தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தையும், தமிழ் மக்களின் சுய நிர்ணய உரிமையையும் ஆதரித்துப் பேசி வருபவர். புதிய இடது சாரி முன்னணியை உருவாக்கிய போது அதில் ஜே.வி.பி.யையும் இணைக்க முயற்சித்த போதும் ஜே.வி.பி.

இனப்பிரச்சினை குறித்து கொண்டுள்ள கருத்து குறித்து அக்கட்சியுடன் தொடர்புக்காக பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வருபவர். "இம்முறை மாகாண சபைத் தேர்தலில் நவ சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவர் விக் கிரமபாகு கருணாரத்னவுக்கே ஆதரவளியுங்கள்" என்று உயிர்த்தில் அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸின் தலைவர் குமார் பொன்னம்பலம் தெரிவித்திருந்தார். நவ சமசமாஜக்கட்சி தமிழ் மக்கள் தொடர்பாக தெளிவானதும் உறுதியுமானதுமான கொள்கையைக் கொண்டிருக்கும் கட்சியென்றும் ஆனால் புதிய இடதுசாரி முன்னணி குறித்து தனக்கு விமர்சனங்கள் இருப்பதாகவும் குமார் தெரிவித்திருக்கிறார். 19ஆம் திகதி வெள்ளத்தையில் நடந்த பொதுக் கூட்டத்தில் குமாரும் கலந்து கொள்ள எண்ணியிருந்த போதும் புதிய

ஜனநாயகக் கட்சியினர் அதில் பேசவிருப்பதால் தான் பேச விரும்பவில்லை என தெரிவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. மேலும் அக்கூட்டத்தில் பேசிய நவ சமசமாஜக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரும், வேட்பாளர்களில் ஒருவருமான அப்துல் நிலாம் "டேய் நிலாம் உன்... (அண்மையில் கல்கிஸ்ஸையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட புலிகளின் தற்கொலைத் தாக்குதல் இவரை இலக்காக்கக் கொண்டது எனக் கூறப்படுகிறது.) துரோகி. தமிழ் மக்களின் உரிமையைப் பறிப்பதற்கு அரசுக்கு சேவகம் செய்யும் துரோகி..." என்றும் அப் பெண் தற்கொலைப் போராளுக்கு தான் கௌரவம் செலுத்துவதாகவும் அவர் பகிரங்க மேடையில் பேசிய போது கூட்டத்தினர் ஆரவாரமாகக் கைதட்டினர்.